

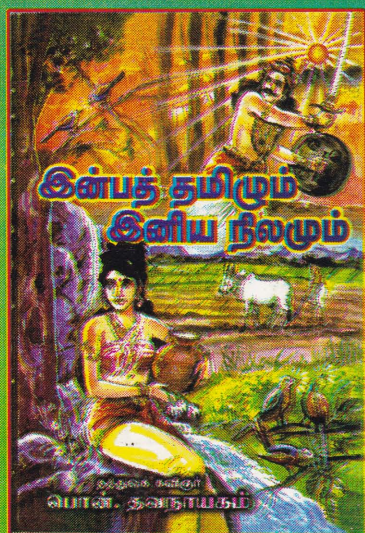
July 2010
Issue : 31

செய்கரை

இலட்சியம் இல்லாமல் இலக்கியம் இல்லை

செல்வி.க.தங்கேஸ்வரி

50/-

இலட்சியம் இல்லாமல் இலக்கியம் இல்லை
கலை-இலக்கிய-பொது-பாடல்-தங்கள்

2010
31

திருமண சேவை

15 வருடத் திருமண சேவை
நிறைவினை முன்னிட்டு
வேல் அமுதன் பாரிய சேவைக்
கட்டணக் குறைப்பு!

* விபரம்

விபரங்களைத் தனிமனித நிறுவனர் “சுயதெரிவு முறை முன்னோடி” முத்த புகழ்பூத்த, சர்வதேச, சகலருக்குமான திருமண ஆலோசகர் / ஆற்றுப்படுத்துநர் குரும்பசிட்டியூர், மாயெழு வேல் அமுதனுடன் திங்கள், புதன், வெள்ளி மாலையிலோ, சனி, ஞாயிறு நண்பகலிலோ தயங்காது தொடர்பு கொள்ளலாம்!

* தொலைபேசி

2360488 / 2360694 / 4873929

* சந்திப்பு :

முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்கு முறை (Consullation by Appointment)

* முகவரி

8.3.3 மெற்றோ மாடிமனை (வெள்ளவத்தை காவல் நிலையத் திற்கு எதிராக, நிலப் பக்கம், 33 ஆம் ஒழுங்கை வழி) 55 ஆம் ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை, கொழும்பு -06.

குறித - சுலப மணமக்கள் தெரிவுக்குச் சுயதெரிவு முறையே!
ரம்மிய - மகோன்னத மணவாழ்வுக்குக் குரும்பசிட்டியூர் மாயெழு வேல் அமுதனே!

“இடைசியம் இல்லாமல்
இலக்கியம் இல்லை”

செங்கதிர்

▶ தோற்றம் : 30.01.2008 ◀

31

ஆடி 2010 (தி.வ ஆண்டு 2041)

▶ 3வது ஆண்டு ◀

ஆசிரியர் : செங்கதிரோன்
நுணுண ஆசிரியர் : அன்பழகன் குருநல்

வதா.பேசி / Tel : 0777492861
மின்னஞ்சல் / E-mail : croos_a@yahoo.com

தொடர்பு முகவரி :

திரு.த.கோபாலக்ருஸ்ணன்
இல.19, மேல்மாடித்தெரு,
மட்டக்களப்பு, இலங்கை.

Contact :

Mr.T.Gopalakrishnan

19,Upstair Road,
Batticaloa, Sri Lanka.

தொலைபேசி / Telephone

065-2227876, 077-2602634

மின்னஞ்சல் / E-mail

senkathirgopal@gmail.com

ஆங்கிலிருந்து

ஆங்கிலியாரை பொறுப்பு.

கவிதைகள்

- * நீ அறியாமலே 12
- * விளைச்சல் - 24 (குறுங்காவியம்) 20
- * ஒரு வனத்துப் பூக்கள் 40
- * எந்த வகை உன் சொந்த வகை 44
- * மண் வாசம் 52

கட்டுரைகள்

- * கூத்துக்கலையை நவீனப்படுத்துதல் 05
- * ஈழத்து இலக்கிய சிற்றிதழ்கள் வரிசையில்..... 18
- * நகர மயமாதலும் சூழற் பிரச்சினைகளும் 22
- * தமிழர் திருமணத்தில் வேள்வெடுத்தல் 33
- * சொல்வளம் பெருக்குவோம்-15 38
- * சஞ்சிகைகள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் 41
- * ஒரு படைப்பாளியின் மனப்பதிவுகள்-13 47

கதைகள்

- * “நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே” (சிறுகதை) 13
- * “அருவருப்பு” (குறுங்கதை) 56
- * செங்கமலம்-18 (தொடர்நாவல்) 57

- ◆ ஆசிரியர் பக்கம் 02
- ◆ அதிதிப்பக்கம் 03
- ◆ கதை கூறும் குறள்-11 27
- ◆ கதர்முகம் 45
- ◆ விளாசல் வீரக்குட்டி 54
- ◆ தகவம் சிறுகதை மதிப்பீடு முடிவுகள் 55
- ◆ சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் 62
- ◆ சர்வதேச எழுத்தாளர் விழாவில் பங்குபற்றுவதற்கான விண்ணப்பப்படிவம் 63
- ◆ வானவில் 64

முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்தர் நினைவாக அவரது 63^{வது} சிரார்த்த தினமான 19.07.2010 அன்று அடிகளார் பிறந்த ஊரான காரைதீவில் 'தமிழ்ச் செம்மொழி வீழா' வினை கிழக்கு மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம் நடாத்துகிறது. இத்தினத்தில் அகில இலங்கை ரீதியாக ஆண்டுதோறும் நடாத்தப்பட்டு வரும் தமிழ்த்தின விழாவினை இவ்வருடம் கிழக்கு மாகாண மட்டத்தில் வழமைக்கு மாறாக 'தமிழ்ச் செம்மொழி வீழா'வாக நடாத்தப்படுகிறது.

சுவாமி விபுலானந்தர் பற்றிப் பேசுகையில் அவரது இராம கிருஷ்ண மிசன் பணிகளும் - யாழ்நூல், மதங்களுளாமணி நூல்கள் பற்றியும்தான் பரவலாகப் பேசப்பட்டு வருகின்றன.

'பஞ்சபூத நுட்பங்கள் கூறும் மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை' என்ற பாரதியின் ஆதங்கத்தை உணர்ந்து விஞ்ஞானத் தைத் தமிழில் தருவதற்கு அடிகளார் ஆற்றிய பணிகள் - நோடி அரசியலில் அவர் ஈடுபடாவிட்டாலும்கூட அமரர் வநல்லையா அவர்கள் கிழக்கிலே மேற்கொண்ட கல்வி மற்றும் சமூகப் பணிகளில் அடிகளாரின் ஆலோசனைகள் பின்னணியில் இருந்த தகவல்கள் - அகில இலங்கை எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவராக அடிகளார் விளங்கிய சங்கதி - இரண்டாவது உலக மகா யுத்த காலத்தில் தொண்டராகச் சேவையாற்ற அவரது புறப்பாடு பற்றிய செய்திகளெல்லாம் முழுமையாகத் திரட்டப்பட்டு - ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டு வெளிக்கொணரப்பட வேண்டும். மத ஆசாரங்களை மட்டுமே போதிக்கின்ற துறவியாக இல்லாமல் மக்களின் சமூக - பொருளாதார - அரசியல் - கல்வி - கலாசார மேம்பாட்டிற்குப் பணியாற்றிய அன்னாரது முற்போக்குத் தன்மை முழுமையாக வெளிக்கொணரப்படும் போதுதான் சுவாமி விபுலானந்தரை நாம் முழுமையாகத் தரிசிக்க முடியும். இதற்கு மேற்படி 'தமிழ்ச் செம்மொழி வீழா' வழிவகுக்க வேண்டுமென்று 'செங்கதிர்' அலாவி நிற்கிறது.

■ செங்கதிரோன்

அதிதிப் பக்கம்

‘செங்கந்தி’ இதழின் இம்மாத அதிதி
தொல்லியல் ஆய்வாளரும், எழுத்தாளருமான
செல்வி.க.தங்கேஸ்வரி
அவர்களாவார்.

- ◆ **முழுப் பெயர்** : செல்வி.தங்கேஸ்வரி கதிராமன்
- ◆ **முகவர** : 428/1, திருமலை வீதி, மட்டக்களப்பு.
- ◆ **பிறந்த திகதி** : 26.02.1952 **பிறந்த இடம்** : கன்னங்குடா
- ◆ **கல்வித் தகைமை** : பி.ஏ.(தொல்) சிறப்பு, களனிப் பல்கலைக்கழகம்.
- ◆ **இலக்கியத் துறை** : வரலாற்று ஆய்வு, கிராமியக் கலைகள்
- ◆ **தொழில்** : (i) முன்னாள் மாவட்ட கலாசார உத்தியோகத்தர்-மட்டக்களப்பு.
(ii) முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் (2004 -2010) - மட்டக்களப்பு மாவட்டம்.
- ◆ **கடந்த காலப் பணிகள்**
 - (i) ஏராளமான வரலாற்று ஆய்வுக் கட்டுரைகள்
 - (ii) கூத்துக்கலை ஆவணப்படுத்தல் (கச்சேரி, மட்டக்களப்பு)
 - (iii) தொல்பொருள் நிலையம் அமைத்தல் (மட/கச்சேரி)
 - (iv) கிராமியக் கலைகளைப் பேணுதல், காட்சிப்படுத்தல்
 - (v) அறநெறிக் கல்வி மேம்பாடு
- ◆ **வெளியிட்ட நூல்கள் :**
 - (i) ‘வெள்ளாணந்தர் தொல்லியல்’ (ii) ‘குளக்கோட்டன் தர்சனம்’
 - (iii) ‘மாகோன் வரலாறு’ (iv) ‘மட்டக்களப்புக் கலைவளம்’
 - (v) ‘கழக்கலங்கைப் பூர்வீக வரலாறு’
 - (vi) ‘கழக்கலங்கை ஹாப்டுப் பாரம்பரியங்கள்’

◆ பங்குபற்றிய மாநாடுகள் :

- (i) ஸ்கந்த முருக (அனைத்துலக மாநாடு) - சென்னை
- (ii) தமிழியல் மாநாடு
- (iii) பிரேம குமாரிகள் ஆண்டு விழா
- (iv) தென்னாபிரிக்கப் பெண்கள் பற்றிய மாநாடு

◆ பெற்ற விருதுகள் / பட்டங்கள் :

- (i) கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சிறப்பு விருது (2009) வாழ்நாள் சாதனைக்காக
- (ii) யாழ் இலக்கிய வட்டப்பரிசு (மாகோன் வரலாறு)
- (iii) தொல்லியல் தாரகை (திருக்கோயில் சித்திர வேலாயுத ஆலய நிர்வாகம்)
- (iv) தொல்லியல் சுடர் (கனடா தமிழ் மன்றம்)
- (v) தொல்லியல் விருது - (இன்னும் பல விருதுகள்)

◆ ஆய்வுப் பணி :

- (i) புத்தங்கல (அம்பாரை) களநிலை ஆய்வு
- (ii) திருக்கோணேஸ்வர ஆலய - கடல்குகை ஆய்வு
- (iii) தம்பலகாமம், கந்தளாய், களநிலை ஆய்வு

◆ ஆய்வுக்காகப் பெற்ற பாராட்டுக்கள் :

- (i) தென்னிந்திய வரலாற்று ஆய்வுக்கழகச் செயலாளர் என்.சேதுராமன்
- (ii) யாழ்.பல்கலைக்கழக வரலாற்றுப் பேராசிரியர் சி.க.சிறுமப்பலம்
- (iii) கிழக்குப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் திரு.பி.விராமகிருஷ்ணன்
- (iv) கொழும்புப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் திரு.சேனக பண்டார நாயக்க
- (v) Prop. H.C.B.Bell (தொல்லியல் அறிக்கை) ஆகியோரால் பாராட்டப்பட்டவர்.

—இரா.நாகலிங்கம்—
(அன்புமணி)

கூத்துக் கலையை நவீனப்படுத்துதல்

க.தங்கேஸ்வரி

கூத்துக் கலையின் தொன்மை :

“கூத்து” என்பது பழம் தமிழ் பெயர் ஆகும். ஆடலும், பாடலும் இணைந்த இக்கலை வடிவம் பற்றி, புராணங்களிலும், சங்க கால இலக்கியங்களிலும் நிறையப் பேசப்பட்டுள்ளது.

இந்துக்களின் முழு முதற் கடவுளான சிவபெருமானை, ‘தில்லைக் கூத்தன்’ என்பர். பிரபஞ்ச இயக்கத்துக்கான உருவகமே நடராஜ வடிவம் ஆகும். இவ்வடிவம் பற்றி கலாயோகி ஆனந்தக் குமாரசாமி விரிவான ஆய்வு செய்து ஆங்கிலத்தில் நூல்களை வெளியிட்டிருப்பது நாம் அறிந்ததே. அந்த வகையில் நடராஜரிடமிருந்தே கூத்துக்கலை பிறந்தது என்பர்.

“தென்பால் உகந்தாடும் தில்லைச் சீற்றம்பலவன் ஸண்பால் உகந்தானே ஸரும்பீத்தன் கானோடி” என்னும் வரிகள் நினைவுகூரத்தக்கன.

தில்லையிலே சிவனார் ஆடியது முதற்கூத்து. சிவன் ஆடிய ஏழு வகைக் கூத்துக்கள் பற்றிப் புராணங்களிலே பேசப்படுகின்றது. சிவபிரான் ஆடிய கூத்துக்கு நந்திதேவர் மத்தளம் கொட்டினார் என்பது புராணக் கூற்று.

இந்த “மத்தளம்” என்ற வாத்தியம் அன்று முதல் இன்று வரை கூத்துக்கலைக்கு மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுவதை நாம் இங்கு நினைவிற்கொள்ள வேண்டும். வேறு எந்த ஆடல் கலைக்கும் “மத்தளம்” பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.

சிவபிரான், ஆடவல்லான், ஆனந்தக் கூத்தன், அம்பலக் கூத்தன் என்றெல்லாம் அழைக்கப்படுகின்றார். அன்று சிவன் ஆடியது நடனமா, கூத்தா எனச் சிலர் இன்று சர்ச்சை செய்கின்றனர். “கூத்து” என்றே தேவாரங்களிலும் திருப்புராணங்களிலும் திட்டவட்டமாகக் கூறப்பட்டுள்ளதால் இந்தச் சர்ச்சை அர்த்தமற்றது என்பது வெளிப்படை.

கூத்து வேறு, நாடகம் வேறு :

நாடகக் கலையில் இருந்து கூத்து உருவானதா அல்லது கூத்துக்கலையிலிருந்து நாடகம் உருவானதா? இதுபற்றியும் பலர் இன்றுவரை தவறான கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர்.

சங்க காலத்திலிருந்தே “கூத்துக்கலை” வேறாகவும் நாடகக் கலை

வேறாகவும் வளர்ந்து வந்தன என்பதற்குச் சிலப்பதிகாரத்தில் ஆதாரங்கள் உள்ளன. அடியார்க்கு நல்லார் உரையில் அக்காலத்து நாடக மேடை, அதன் நீள அகலம், நாடக மேடையில் பயன்படுத்தப்பட்ட திரைகள் (எழினி), அதன் பல்வேறு வகைகள் பற்றியெல்லாம் விரிவான குறிப்புக்கள் உள்ளன. இவற்றை ஆய்வுசெய்த சுவாமி விபுலானந்தர் தனது “மதங்க சூனாமனி” என்னும் நூலில் இதுபற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளார்.

கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் புகழ்பெற்றிருந்த பல்லவ சாம்ராஜ்யத்தில், கலைப்பிரியனான மகேந்திரப் பல்லவன் “மத்தவிலாசம்” என்னும் நாடகத்தை எழுதியுள்ளான். (“விலாசம்” என்ற பதம் பிற்காலத்தில் கி.பி. 19ம் நூற்றாண்டு நாடகங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது நினைவுகூரத்தக்கது)

இந்த மத்த விலாச நாடகம் ஒரு நகைச்சுவை நாடகம் ஆகும். அது தனி நூலாகத் தமிழிலும் வெளிவந்துள்ளது. எனவே சங்ககாலம் முதல் நாடகம் என்ற கலை வடிவம் தனியாகவும் கூத்து என்ற கலை வடிவம் தனியாகவும் வளர்ந்து வந்துள்ளன என்பதை உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

ஆனால் 19ம் நூற்றாண்டில் கூத்துக்களை “நாடகம்” என அழைக்கும் ஒரு வழக்கத்தை நாம் காண்கிறோம். இதற்கான காரணம் தெரியவில்லை. ஒருவேளை விலாச நாடகங்களிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்ட கூத்தை நாடகம் என அழைத்திருக்கலாம். எவ்வாறாயினும், ‘அல்ல நாடகம்’, ‘இராம நாடகம்’, ‘அனுவுத்திர நாடகம்’ எனக் கூத்துக்கள் அழைக்கப்பட்டமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

ஆலயங்கள் வளர்த்த கூத்துக்கலை :

கூத்துக்களில் பெரும்பாலும் புராண இதிகாசக் கதைகளே இடம்பெறுகின்றன. குறிப்பாக மகாபாரதக் கதையில் இருந்தே பெரும்பாலான கூத்துக்கள் உருவாகியுள்ளன. இராமாயண இதிகாசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கூத்துக்களும், புராணக் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கூத்துக்களும் குறைந்த எண்ணிக்கையில் உள்ளன.

இவ்வாறு புராண இதிகாசக் கதைகள் மட்டுமே கூத்தின் கருப்பொருளாக இடம்பெறுதற்கான காரணம் என்ன? இதுபற்றி நாம் ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டும்.

அந்தக் காலத்தில் இந்தக் கூத்துக்கள் மூலமே ஒழுக்க விழுமியங்கள் மக்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டன. புகழ்பெற்ற சோழமன்னரான ராஜராஜ சோழன் (கி.பி.985-1015) காலத்தில் நாற்சந்திகளிலும் பொது இடங்களிலும் மகாபாரதக் கதையைச் சொல்வதற்கு மேடைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்ததாம்.

பின்னர் இவ்வழக்கம் மருவி, ஆலய உற்சவகாலத்தில் கூத்துக்களை ஆடும் வழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். மட்டக்களப்பின் கிராமங்களில் ஆலய உற்சவங்களை ஒட்டி கூத்துக்கள் ஆடப்படுவதை இன்றும் நாம் பார்க்கலாம்.

அந்த வகையில், ஆலயங்கள் இக்கூத்துக்கலையை வளர்த்து வந்தன என்றால் அது மிகையாகாது.

பக்தியை வளர்ப்பதற்கும், ஒழுக்கத்தைப் போதிப்பதற்கும் “கூத்துக் கலை” சிறந்த ஊடகமாக அன்று விளங்கியது. இன்றும் கூடக் கிராமப்புறங்களில் இது உண்மையாகிறது. உண்மையில் கிராமப்புறங்களில், இந்தக் கூத்துக்களும் அதில் வரும் பாத்திரங்களும், மக்கள் மனங்களில் ஒழுக்க விழுமியங்களை விதைத்து அவர்களைப் பண்புள்ளவர்களாகியுள்ளது என்றால் அது மிகையாகாது.

4. கூத்துக்கலையின் தனித்துவம் / மகத்துவம்

மரபு ரீதியான கலைகளை, மரபு மாறாது பேணுவதே முறையானது. கூத்துக்கலை போன்ற மரபுக் கலைகள் பிறசமூகங்களிலும் பிற நாடுகளிலும் இன்றுவரை மரபு மாறாது பேணப்பட்டு வருவதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

நமது சிங்கள சகோதரர்களின் கண்டி நடனம், கோலம், சோரி முதலிய நடனங்கள் இன்றுவரை மரபு மாறாமல் பேணப்பட்டு வருவதை நாம் அறிவோம்.

அவ்வாறே இந்தியாவில் கதகளி, யசுக்கானம் தெருக்கூத்து, முதலிய ஆட்டங்கள் பேணப்பட்டு வருகின்றன. அதேமுறையில் யப்பானின் கபுக்கி ஆட்டம், சீனாவின் ட்ரேகன் ஆட்டம் முதலியன இந்த நவீன யுகத்திலும், மரபு மாறாது பேணப்பட்டு வருகின்றன.

அதே கோட்பாட்டில், நமது பாரம்பரிய செல்வமான கூத்துக்கலையும் மரபு மாறாது பேணப்பட வேண்டும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். இந்தியா, பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ், மற்றும் சிவப்பு இந்தியா, ஆபிரிக்க மக்கள் முதலியோருடைய மரபு நடனங்கள் இன்றுவரை அதே பாணியில் ஆடப்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். சார்க் நாடுகள் தமது நாட்டின் மரபுக் கலைகளை அதன் மூல வடிவத்திலேயே இன்றும் வழங்குகின்றன. இதை நாம் நன்றாக உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

கூத்துக்கலைக்கெனச் சில தனித்துவங்கள் உள்ளன. தென்மோடி, வட மோடி ஆட்டங்கள், வரவுத்தாளம் தாளக்கட்டு, ஆட்ட முறைமைகள், பாட்டு முறைமைகள் மட்டுமல்லாது அக்கலைக்கு வாசிக்கப்படும் மத்தளம், சல்லரி முதலியன அக்கலையின் உயிர்த்தன்மைக்கும், தனித்துவத்திற்கும் ஜீவ நாடகங்களாக அமைகின்றன. இவை என்றோமே மாறுவதில்லை. மாற்றவும் கூடாது.

காலத்துக்கு ஏற்ற மாற்றம் வாழ்க்கை முறைகளில் ஏற்படலாம். ஆனால் மரபுக் கலைகளில் ஏற்படவே கூடாது.

5. படித்தவர் மத்தியில் கூத்துக்கலை :

மிக நீண்டகாலமாகப் படித்தவர்கள் கூத்துக்கலையை ஏளனக் கண்டு கொண்டு நோக்கினர். ஆனால் 1948ம் ஆண்டு கவிஞர் முனாகானா மட்டக் களப்பு ஆசிரியர் கலாசாலை மாணவர்களைக் கொண்டு “லெச்சர் கல்யாணம்” என்ற கூத்தை அரங்கேற்றியதைத் தொடர்ந்து படித்தவர் மத்தியில் கூத்துக்கலை மீது ஈடுபாடு ஏற்பட்டது.

பத்திரிகைகளிலும், வானொலியிலும் கூத்துக்கலை பற்றிய கட்டுரைகள், பேச்சுக்கள் இடம்பெற்றன. வானொலியில் கூத்துக் காட்சிகள் சில இடம் பெற்றன. குறுமனவெளி சா.இ.கணபதிப்பிள்ளை, மகாவித்துவான் பண்டிதர் வி.சீ.கந்தையா, க.தா.செல்வராசகோபால் முதலியோர் இக் கூத்துக்கலையைப் படித்தவர்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வதற்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தனர். (மகாவித்துவான் பண்டிதர் வி.சீ.க.வின் “மட்டக்களப்புத் தமிழகம்” கூத்துக்கலை பற்றி விரிவாக எடுத்துக் கூறுகிறது)

1960களில், பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களது கவனம் கூத்துக் கலையின் பால் திரும்பியது. பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன், அவரது மாணவராயிருந்த சி.மௌனகுரு முதலியோர் இக்கூத்துக்கலையைப் பல்கலைக் கழக மட்டத்துக்குக் கொண்டு சென்றனர். “இராவணேசன்”, “வால்முகை” முதலிய கூத்துக்கள் பல்கலைக்கழகத்தில் அரங்கேறின.

ஆனால் இவர்கள் கூத்துக்கலையை மெருகேற்றுவதிலும் நவீனப்படுத்துவதிலும் மேற்கொண்ட சில முயற்சிகள் மரபுக்கு மாறான சில மாற்றங்களைக் கூத்துக்கலைக்குள் புகுத்தி வருகின்றன. நீள்சதுரமேடை, பின்பாட்டுக்காரர்கள் மேடை ஓரத்தில் நிற்பது, கூத்துப் பாத்திரங்கள் நாடக முறையில் அறிமுகமாதல், பாட்டுக்களிலும், ஆட்டங்களிலும் சிற்சில மாற்றங்கள் இடம்பெறுவதை இம்முயற்சிகளில் காணமுடிகிறது. இவை தவிர்க்கப்பட வேண்டும். தவிர்க்க முடியும்.

6. மரபு மாறாது கொழும்பில் மேடையேறிய “அல்ல நாடகம்” :

கூத்துக்கலையில் காலத்திற்கேற்ப சில மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டும் எனப் படித்தவர்கள் குறிப்பாகப் பல்கலைக்கழகப் பிரமுகர்கள் சிலர் விரும்புகின்றனர் போல் தெரிகிறது. ஆனால் அது தேவையற்றது.

பிரபல சிங்களக் கலைஞர் சிரியந்த மென்டிஸ் பங்குபற்றிய ‘யக்கா நடனம்’ ஒன்று பலதடவை ரூபவாஹினியில் ஒளிபரப்பானதை நினைவு

கூர்வோம். இந்நடனத்தில் காட்சியமைப்பு வட்டக்களரி முதலிய சகலவும் மரபு மாறாது அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு சில சிங்கள மரபு ரீதியான ஆட்டங்கள் (கோலம், சோரி முதலியன) மரபு மாறாமலேயே ரூபவா ஹினியில் அரங்கேறுகின்றன.

1999ல் மட்கச்சேரி, கூத்துக்கலை நிகழ்வுகளை வீடியோ நாடகங்களில் ஆவணப்பதிவு செய்தபோது, 'அல்ல நாடகம்' (தென்மோடி) மட்பிபுலா னந்த இசை நடனக் கல்லூரி மண்டபத்திலும் 'கருஷணன் தூது' (வடமோடி) மட்பூசிரிய கலாசாலை முன்றலிலும் 'வட்டக்களர்' அமைத்து ஆடப்பட்டன. மரபு முறைகளில் எவ்வித மாற்றமும் செய்யப்படவில்லை.

இவ்வாறே 'அல்ல நாடகம்' இந்து சமய பண்பாட்டிலுள்ளவர்கள் திணைக்களத்தின் ஆதரவில், கொழும்பு பம்பலப்பிட்டி இந்துக்கல்லூரி முன்றலில் ஆடப்பட்டபோது, வட்டக்களரி அமைத்து ஆடப்பட்டது. மரபுமுறைகளில் எவ்வித மாற்றமும் செய்யப்படவில்லை. இக்கூத்தை முதலிருந்து கடைசி வரை மெய்மறந்து ரசித்த அப்போதைய இந்து கலாசார அமைச்சின் செயலாளர் திரு.ரணவீர இக்கூத்தை வெகுவாகப் பாராட்டினார்.

மரபுக்கலையான, கூத்துக்கலை அதன் மரபுரீதியான அம்சங்களில் எவ்வித மாற்றமும் செய்யப்படாமல், ஆடப்படுவதே அக்கூத்துக்கலையின், தனித்துவத்தையும் மகத்துவத்தையும் பேணிக்காக்கும் என்பதற்கு இவை சில சான்றுகளாகும்.

7. கூத்தா? நாட்டுக்கூத்தா?

இது மிகப் பெரியதொரு விசித்திரம். கூத்தை இன்று பலர் 'நாட்டுக் கூத்து' என்று பேசியும் எழுதியும் வருகின்றனர். இந்த நிலை எப்படி உருவானது?

1960களில் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் கூத்துக்கலையை பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் அறிமுகம் செய்தபோது அதை ஏனோ 'நாட்டுக்கூத்து' என்று குறிப்பிட்டுவிட்டார். அன்றுமுதல் படித்தவர் மத்தியிலும், தமிழ்த்தின விழாப் போட்டிகளிலும் 'நாட்டுக்கூத்து' என்ற பதம் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தது.

ஆனால் அதற்குப் பின்னர் கூத்துக்கலையின் மகத்துவத்தை உணர்ந்தவர்கள் அதைக் 'கூத்து' என்றே குறிப்பிட்டு வந்தனர். பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு தான் எழுதிய 'மட்டக்களப்பு மரபு நாடகங்கள்' என்ற பாரிய ஆய்வு நூலில் கூத்துப் பற்றிய பின்வரும் கருத்தை வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்.

“ஊத்து ஒரு நாட்பார் கலையல்ல. அது பரதநாட்டியம் போன்று செழு மையும் செந்நெறியும் கொண்ட ஒரு உன்னதமான மரபுக்கலை”. இக்கருத்தை அவர் பலமுறை அழுத்திக் கூறியதுடன், ‘சுத்துக்கலை’ என்றே பேசியும் எழுதியும் வருகிறார். ஆனால் ‘நாட்டார்’ மோகத்திலிருந்து இன்னமும் விடுபடாத சிலர் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ ‘நாட்டுக்கூத்து’ எனக் கூறி வருகின்றனர். இந்த மனோபாவம் மாற வேண்டும்.

கல்வித் திணைக்களமும், தமிழ்த்தின விழாப் போட்டிகள் முதலிய வற்றை நடத்துவோரும் ‘நாட்டுக்கூத்து’ என்ற பதத்தை விட்டொழித்து ‘ஊத்து’ எனக் குறிப்பிட வேண்டும்.

அண்மையில் சுத்துக்கலைஞர் த.நல்லலிங்கம் அவர்களின் நேர் காணல் கட்டுரை ஒன்றில், நேர்கண்டவரும், ‘நாட்டுக்கூத்து’ என்ற பதத்தைத் திரும்பித் திரும்பிக் கூறியிருந்தனர். (இது ஒரு தற்செயல் நிகழ்வாகக் கூட இருக்கலாம்) எவ்வாறாயினும் பெருமைமிக்க பாரம்பரியக் கலையான நமது சுத்தை ‘ஊத்து’ என்ற அதன் உண்மைப் பெயரால் குறிப்பிடுவதே பொருத்தமானது.

8. ஊத்துக் கலைஞரை அஹமதீக்கும் செயல்கள் :

பட்டணத்திலுள்ள சிலரது மனங்களில் சுத்துக்கலைஞரை ஏளனமாக நோக்கும் மனோபாவம் இன்னமும் மறையவில்லை என்பதை அவ்வப்போது நாம் சந்திக்கும் பேச்சுக்களும் எழுத்துக்களும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

அண்மையில் வெளிவந்த மண்முனை வடக்குப் பிரதேச கலைவிழா ‘தேனகம்’ சிறப்பு மலரில் ‘சுத்துக்கலையில் முகாமைத்துவம்’ என்றொரு சிறிய கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது. அதில் சுத்துக் கலைஞர்களும் சுத்தின் அண்ணாவியாரும் ‘சாராயப் பிரியர்கள்’ என்ற கருத்துத் தொனிக்கும் வகையில் எழுதப்பட்டிருந்தது. இது தேவைதானா? கலைஞர்களின் கலைத்திறனை நோக்குவதை விடுத்து இத்தகைய அற்ப விடயங்களைப் பூதக்கண்ணாடி வைத்து நோக்குவது எழுதுபவரின் சிறுமையையே எடுத்துக்காட்டும்.

1970களில் மட்டக்களப்பில் திரு.தேவநேசன் நேசையா அரசாங்க அதிபராக இருந்தபோது, அண்ணாவியார் மாநாடு நடந்தது. பல அண்ணா விமார்கள் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டனர். இன்று அவ்வாறான செயல்கள் அருகித் தூரத்துக்கொரு நிகழ்வாக இடம்பெறுகின்றன.

ஒரு கலைநிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றுவதற்காக வருகைதரும் சுத்துக் கலைஞர்களுக்கோ அண்ணாவியாருக்கோ, உரிய மரியாதை அளிக்கப்படுவதில்லை. நிகழ்ச்சி ஏற்பாட்டாளர்கள் நடன மணிகளையும், அவர்களது

பின்னணி வத்தியக் கலைஞர்களையும் விழுந்து விழுந்து உபசரிப்பார்கள். ஆனால் அண்ணாவியாரும், அவரது சுத்துக் கலைஞர்களும் ஒரு முலையில் ஒதங்கி (ஒதுக்கப்பட்டுக்) கிடப்பார்கள்.

கிராமப்புறங்களில் மக்கள் ‘அண்ணாவியார்’ என ஆள்விகுதி கொடுத்தே அண்ணாவியரை அழைப்பார்கள். சுத்தாடும் கலைஞர்களுக்குத் தனி மரியாதை உண்டு. இளவட்டங்கள் அவர்களை ஒரு பிரமிப்புடன் நோக்குவார்கள். இத்தகைய நிலை படித்தவர்கள் மத்தியிலும், பட்டணத்தார் மத்தியிலும் ஏற்பட்டால்தான் சுத்துக்கலை மேல் அவர்கள் கொண்டுள்ள ஈடுபாடு உண்மையானது, சத்தியமானது என நாம் நம்பலாம்.

(நன்றி : ‘மபக்களப்புக் கலை வளம்’)

குனிவு

குனிந்த தலை குனிந்துபழியே
முட்டை சுமந்துசெல்லும் கழுதைவைய
வேம்பில் இருந்த காக்கைகள் கவ
னித்து வந்தன.

ஒருநாள் காக்கைகளில் ஒன்று
மற்றதைப் பார்த்து. “இந்தக் கழுதை
மேல் உனக்கு இரக்கம் வரவில்லை
யாடி எப்போது பார்த்தாலும் முட்டை
சுமந்து துன்பப்படுகிறதே...” என்று
சொல்லிப் பெருமூச்சுவிட்டது.

“நாம் என்ன செய்ய முடியும்?
கழுதைதான் தன்னைத் திருத்திக்
கொள்ள வேண்டும்” என்றது மற்றக் காக்கை.

“ஏன் இப்படிச் சொல்கிறாய்?”

இறக்கைகளைக் கொதிக்கொண்டே இரண்டாம் காக்கை சொன்னது:—

**“குனிந்துகொண்டே இருப்பவன்
சுமந்துகொண்டே இருப்பான்”.**

நன்றி : ‘காசி ஆனந்தன் கதைகள்’

வீணாகிவிட்டனவா அங்கே
 சிதறிக் கிடக்கின்ற சோற்றும் பருக்கைகள்?
 கொட்டிக்கிடக்கின்ற பசும்பால் சொட்டுகள்?
 இல்லை இல்லை!
 அதோயார்! அவை,
 சிற்றெறும்பக் கூட்டத்தின் சிற்றுண்டியாவதை!
 ஈக்களின் பசிபோக்கும் யோஜனங்களாவதை!
 ஆகவே,
 வாரி வழங்கும் வள்ளம் பெருமகன் நீ!
 நீ அறியாமலே!

நீ வெட்டிக் கழித்தெறிந்த
 மரக்கறிக் கழிவுகளும்,
 கொட்டிக் குவித்திருக்கும்
 மாம்பழக் கோதுகளும்
 ஆடு, மாடுகளின் ஆகார மாயினவே!
 ஆகவே,
 வாரி வழங்கும் வள்ளம் பெருமகன் நீ!
 நீ அறியாமலே!

உண்டு முடித்த உன்
 உண்டிகளின் மீதிகளை,
 கிண்டிக் கிளறும் அந்தக்
 காக்கைகளைக் கொஞ்சம் யார்!
 ஆகவே,
 வாரி வழங்கிவரும் வள்ளல் பெருமகன் நீ!
 நீ அறியாமலே!

மரணிப்பின் பின்னரும் நீ
 வள்ளல் பெருமகன்தான்!
 செடி, கொடிகளின்
 செழிப்பான வளர்ச்சிக்கு
 உரமாக்கி உன்னுடலை!
 ஆகவே,
 வாரி வழங்கிவரும் வள்ளல் பெருமகன் நீ!
 நீ அறியாமலே!

நீ
 அறி
 யா
 ம
 லே...

—ஏறாவுர் தாணிர்—

சீறுகதை

“அம்மா நான் எடுத்த முடிவில இனி எந்தவிதமான மாற்றமும் கிடையாது. நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் சரி, நான் என்ற முடிவை மாற்ற மாட்டன்”

“ஏன் தம்பி பிடிவாதம் பிடிக்கிறாய்? நான் உன்னை நன்மைக்குத்தானே சொல்றன். நீ உன் வாழ்க்கையில் கஸ்தரப்படாமல் சந்தோசமாக இருக்க வேணும் என்பதுதான் என்ற விருப்பம். அது ஏன் உனக்கு விளங்காதாம்”.

ஒரு மணித்தியாலமாக சிவகுமாருக்கும் அவனது தாய் ராசாத்திக்குமிடையில் இப்படியாக போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இருவருக்குமிடையில் பேச்சு வார்த்தை நீண்டுகொண்டிருக்கிறதே தவிர, எந்தவொரு முடிவுக்கும் அவர்கள் வந்ததாகத் தெரியவில்லை.

சிவகுமார் ஜனசக்தி காப்புறுதிக் கூட்டுத் தாபனத்தில் எழுதுவதைவென்றாக பணிபுரிகின்றான். வேலைக்கு செல்லும் போதுதான் அவன் நித்தியாவைச் சந்தித்தான். அவளைக் கண்ட முதல் நாளே தன்னை அவளிடம் புகுகொடுத்து விட்டான். அவளைத் தினமும் பார்க்காமல் அவனால் இருக்க முடியவில்லை. காதல் என்ற கடலில் மூழ்கினான்.

சிவகுமாரின் நாளாந்த செய்கைகளைப் பார்த்து, அவன் தன்னைத்தான் பார்க்கிறான்

நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே...

அ. வீஷ்ணுவர்த்தன்

என்று நித்தியாவுக்கு விளங்கியிருந்தும், அவள் அதனை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல், தன் ‘ஏ.எல்’ படிப்பின் மீதே கவனத்தைச் செலுத்தினாள். ஆனால் காதலின் சக்தி அவளையும் விட்டு வைக்கவில்லை. அவளும் சிவகுமாரை விரும்பினாள்.

நித்தியாவிடம் தன் காதலைச் சொல்லுவதற்குரிய தக்க தருணத்தை எதிர்பார்த்துச் சிவகுமார் காத்திருந்தான். இருந்தாலும் சிவகுமாரால் தன்னைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருக்க முடியவில்லை. புதன்கிழமைகளில் மூன்றரை மணிக்கு நித்தியாவுக்கு வகுப்பு என்பதை அறிந்திருந்தான். அவள் வரும் பாதையில் காத்துநின்றான். அவள் அதிர்ஷ்டமோ என்னமோ சொல்லி வைத்தாற்போல் அன்று நித்தியா, தன் நண்பி

கள் இன்றித் தனியாக வந்துகொண்டிருந்தான். நித்தியாவைத் தூரத்தே கண்டவுடனேயே, சிவ குமாரின் உள்ளத்தில் இனம்புரியாத மகிழ்ச்சியும் உற்சாகமும் உண்டானது. அவள் அருகில் வந்ததும் தன் சைக்கிளை, அவளின் சைக்கிளுக்குக் குறுப்பாக நிற்பாட்டினான்.

பிரேக்கை அழுத்தி சைக்கிளிலிருந்து நித்தியா இறங்கி நாணத்துடன் தலையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டு நின்றாள். சிவகுமார் சுற்றும் முற்றும் பார்த்துவிட்டு, ரோட்டில் யாரும் வரவில்லை என்பதை உறுதி செய்தான். அவளின் கண்பார்வையிலிருந்து வடிந்தொழுகும் தேனைப் பருகிக்கொண்டு, “இந்தப் பார்வை என் வாழ்நாள் முழுக்கக் கிடைக்குமா?” என்று சட்டென கேட்டுவிடுகிறான்.

அவள், உடனே தான் பதில் சொல்வது அநாகரிகமானது என்பதையுணர்ந்து, தன் விழிகளை அவன் விழிகளோடு ஒன்றிக்கச் செய்துவிட்டு வேகமாக சைக்கிளை உழக்கினாள். சிவகுமார் எதுவும் புரியாமல் நடுரோட்டில் திக்கற்றவன் போல் நின்றான். இனி அவளை வெள்ளிக்கிழமைதான் அவன் சந்திப்பான். “அவள் என்ன பதில் கூறப்போகிறாளோ?” என்ற குழப்பத்துடனேயே அவன் சென்றான்.

வெள்ளிக்கிழமையன்று அவன் தன்னைக் கண்டும் காணாதது போல் செல்வதையும், முகம் வாடிக் கிடப்பதையும் கண்ட சிவகுமாருக்கு ஏதோவோ போலிருந்தது. அவளின் பின்னால் மெதுவாகச் சென்றான். அவள் ஒரு குச்சொழுங்கையினுள் சைக்கிளைச் செலுத்தினாள். அங்கு சன நடமாட்டம் குறைவு என்பதையுணர்ந்த சிவகுமார் அவளைத் தடுத்தான். அவன் நிலத்தைப் பார்த்தபடி நின்றான். அவன்

தலையைத் தன் விரல்களால் நிமிர்த்தியபோது, நித்தியாவின் விழிகளில் சொரிந்த கண்ணீரைக் கண்டதும் ஒருகணம் திடுக்குற்றுப் போனான்.

“ஏன் அழுகிறாய்...! உனக்கு என்னைப் பிடிக்கவில்லையோ” என்று கேட்டான்.

“உங்களை எனக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும். ஆனால் எங்கட காதல் நிறைவேறாது” என்றாள் நித்தியா.

“ஏன் நித்தி, அப்படி சொல்றாய். உனக்கு என்னைப் பிடிக்கும். எனக்கும் உன்னைப் பிடிக்கும். பிறகு ஏன் எங்கட காதல் நிறைவேறாது?”

“இல்லை. நிறைவேறாது. நேற்றுத்தான் உங்களைப் பற்றியொரு விசயத்தை என்ற ‘ப்ரண்ட்’ சொன்னவள். நீங்கள் வேற சாதியாம். நான் இவ்வளவு நாளும் நீங்களும் எங்கட சாதியெண்டு நினைச்சுத்தான் உங்களை விரும்பினேன். ஆனால் நீங்கள் வேற சாதியெண்டு தெரிஞ்சவுடனேயே நான் பதறிப்போட்டேன். நாங்கள் தாழ்த்தப்பட்ட சாதி. எங்கட சமூகத்தார் உங்கட வீடுகளுக்கு வாறதை, உங்கட சமூக ஆக்கள் விரும்பமாட்டினம். பிறகு எப்படி எங்கட காதல் நிறைவேறும்? உங்கட மனசை நான் குழப்பியிருந்தால் என்னை மன்னியுங்கோ...?” என்றபடி கண்களில் வடிந்த நீரைத் துடைத்தான்.

“அட... இதுதான் உன் பிரச்சினையே? நவீனமயப்பட்ட இந்த உலகத்தில் நீ சாதி பற்றிக் கவலைப்படுகிறாய். ‘ஏ.ஏல்’ படிக்கிற நீ சாதி பற்றிக் கதைக்கிறது முட்டாள்தனமாகக் கிடக்கு. நாங்கள் எல்லாரும் மனுஷர்தானே. உன் உடம்பிலயும் என் உடம்பிலயும் சிவப்பு ரத் தந்தானே ஒருது. பிறகென்ன எங்களுக்குள்ள

சாதி பேதங்கள்? நீயும் நானும் கலியாணம் செய்து குடும்பம் நடத்துறதுக்கு சாதி முக்கிய மில்லை. உனர் நல்ல குணமும் என்மேல் நீ வைத்திருக்கும் அன்பும் போதும். நித்தி, உனர் குடும்பநிலை எனக்குத் தெரியும். நான் உன் னிடம் சீதனம் எதையுமே எதிர்பார்க்கவில்லை. நீ கிடைத்தால் எனக்கு அதுவே பெரிய சீதனந்தான். நீ படிக்கிறதை நான் குழப்ப மாட்டன். நீ படிச்ச கம்பசுக்குப் போகவேண்டு மென்பது தான் என்ற ஆசை. நான் உன்னை சந்தோசமாக வைத்திருப்பன்" என்று கூறியபடி நீண்ட பெருமூச்சொன்றை வெளிவிட்டபடி அவளது பதிலை எதிர்பார்த்தான்.

"அது சரிபட்டு வராது சிவா. நீங்கள் ஒருவர் மட்டும் இப்படி நினைத்தால் மட்டும் சாதி ஒழிந்து போகாது. இப்ப ஊருக்குள்ள வெளிப்படையா சாதி இல்லைதான். ஆனால் அவையளின்ர உள்ளங்களில் ஒழிஞ்ச இருக் குது. இதுக்கு மருந்து கண்டுபிடிப்பது கஸ்டம். ஏனெனில், சாதி, மனிசரை விழுங்கும் நோய். நீங்கள் என்னை மன்னியுங்கோ... என்னை விட நல்ல பெண்ணாய் உங்கள் சாதிக்குள் ளேயே பார்த்து கலியாணம் செய்யுங்கோ".

"இல்லை நித்தியா. நீ இல்லாவிட்டால் எனக்கு வாழ்வேயில்லை" என்றவாறு தன் வலது கையில் நெருப்பினால் "நித்தி" என பொறிக்கப்பட்ட தீக்காயத்தைக் காட்டினான்.

அதைக் கண்டதும் அதிர்ந்தவளாய் "என்ன சிவா இப்படி செய்திட்டியள்" என்றபடி அவனுடைய தீக்காயத்தின் மீது முத்தமிட்டாள்.

அதன்பின்பு அவர்கள் காதல் இனிதே கனிந்தது.

தன் வீட்டில் எப்படியாவது தங்கள் திரு மணத்திற்கு சம்மதம் வாங்குவேன் என்று நித்தி யாவுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறை வேற்ற அவன் தன் தாயுடன் வார்த்தையால் பேராடிக்கொண்டிருக்கிறான்.

"இனி என்ன சொன்னாலும் தன் மகன் கேட்கமாட்டான்" என்று ராசாத்தி உறுதி செய்து அரை மனதுடன் சம்மதத்தைத் தெரிவிக்கின் றாள்.

ராசாத்தியின் மகள் ருபி 'ஓ.எல்' பரீட்சை கூட சித்தியடையவில்லை. ஆனால் தனக்கு வரப்போகும் மருமகள் 'ஏ.எல்.'வரை படிக்கி றாள் என்பதையறிந்து நித்தியா இன்னும் படித் தால் படிக்காத தன் மகளையும் தன்னையும் மதிக்க மாட்டாள் என்ற உள்நோக்கத்துடன்,

"சிவா என்ற வருங்கால மருமகள் சுகமாக இருக்கிறாளா?" என குசலம் விசாரித்தான்.

"ம் இருக்கிறாள். நித்திக்கு சோதினைக்கு இன்னும் எட்டு மாசந்தானே இருக்கு. அதனால் இப்ப எந்த நேரமும் புத்தகமும் கையுமாகவே இருக்கிறாள்".

"நல்ல கெட்டிக்கார பெட்டை போல... அவள் இன்னம் படிச்ச உத்தியோகம் செய்யுறதுதான் எனக்கு விருப்பம். ஆனால் விதிதான் விளை யாடுது"

"என்னமா சொல்லுறியள். எனக்கு ஒன் டுமே விளங்கேல்லை"

"சிவா இண்டைக்குக் காலமை உனர் சாத கத்தை கந்தப்பு சாத்திரியிட்ட காட்டினான். உனர் கலியாண பலனைப் பற்றி விசாரித்தன். உனக்கு இந்த நாறு மாசத்துக்குள்ள கலியாணம் நடக்க வேணுமாம். அப்படி நடக்காட்டில் இனி ஏழு வரு

சத்தால தான் உனக்கு கலியாணப் பலனாம்...
அதுதான் என்ன செய்யுறதெண்டு தெரியேலை.
யோசிக்கிறேன்”.

“நித்தியாவுக்கு சோதினை முடியட்டும்.
பிறகு கலியாணத்தைப் பற்றி யோசிப்பம்”

“என்ன, தம்பி இப்படிச் சொல்றாய். ஏழு வருஷம் நான் இருப்பனோ தெரியாது. இருக்கிற காலத்தில் உன்ர கலியாணத்தைப் பார்க்க எனக்கு ஆசையில்லையே. பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்டுட்டு செத்தாத்தான் எனக்கு நிம்மதியாக இருக்கும். கொப்பா போணாப் பிறகு உன்னை எவ்வளவு கஸ்ரப்பட்டு ஆளாக் கியிருக்கிறேன்...” என்று கூறியபடி முதலைக் கண்ணீர் வடித்தான்.

சிவகுமாரும் பெற்ற தாயை கண் கலங்க விடக்கூடாது என்ற சிந்தனையுடன் ஒத்துக் கொண்டான்.

இரு வீட்டாடிகையேயம் திருமணம் பேச்சுக்கள் நடைபெற்று ஒரு நல்ல நாளில் கோயில் திருமணம் ஆர்ப்பாட்டமின்றி நடந்தது. கஸ்ரப்பட்ட குடும்பமாயினும் இரண்டு இலட்சம் ரூபா காசும், பதினைந்து பவுண் நகையுடனுமே நித்தியாவை மாப்பிள்ளை வீட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தனர்.

நித்தியா தன் கணவனின் மனதுக்கேற்ற படி இயைந்து நடந்தாள். அவளும் அவளுக்கு எந்தக் குறையுமில்லாமல் அந்நியோன்னியமாக நடந்தாள். நித்தியா தாயானாள்.

நித்தியாவின் உறவினர்கள் தம் வீட்டுக்கு வருவதை ராசாத்தி விரும்பவில்லை. அவளைக்கொண்டே தாயும் மகளும் வேலை வாங்கினர். இத்திருமணத்தின் பிறகு ஊரிலுள்ளோர் தன்னை ஒதுக்குவதை ராசாத்தி உணர்ந்து

கொண்டாள். இதற்குக் காரணமான நித்தியாவை காணும் போதெல்லாம் ராசாத்திக்கு ஆத்திரம் கிளம்பும். இருந்தாலும் தானும் மகளும் சாப்பாட்டுக்கு சிவகுமாரையே நம்பியிருப்பதால் அனைத்தையும் பொறுத்துக்கொண்டாள்.

ராசாத்தியை மட்டும் ஊர்ச்சனம் ஒதுக்கவில்லை. அவளின் மகளையும் அவளது நண்பிகள் ஒதுக்கிவிட்டனர். ஒருநாள் ரூபி தன் தாயிடம் இதுபற்றிக் கூறினாள்.

“அம்மா, என்ற ‘பெரண்ட்’ ரதி எங்க வீட்டுப் பக்கம் வாறதில்லை. அண்ணி வந்தாப்பிறகு ரதி என்னோட கதைக்கிறதில்லை. என்ற உயிர் நண்பி விஜிதாவுக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை கலியாணமாம். அவளும் என்னை தன்ர கலியாணத்துக்கு வா என்று கேட்கலை. எல்லாம் இந்த அண்ணியாலதான் வந்தது. அண்டைக்கு சுமதி வீட்டை போனனாள். அவளின்ர அம்மா சொல்லுறா ‘இனி சுமதியோட கூடித்திரிய வேண்டாமாம். அவளை எங்கடை வீட்டையும் கூட்டிக் கொண்டு போகவேண்டாமாம். ஏனெண்டால் அண்ணின்ர ஆக்கள் அவளையும் தங்கட சாதிக்குள் கட்டி வைச்சுடுவினமாம்’ என்று சுமதியின் தாய் கூறியதை ரூபி கூறினாள். அத்தோடு “அம்மா இதெல்லாம் பரவாயில்லை. என்னால வேற ஒரு விசயத்தைத்தான் தாங்க முடியலை” என்ற கூறிவிட்டு அழத் தொடங்கினாள்.

பெற்ற மனம் பதறிப்போய் “ஏன் பிள்ளை அழுக்கிறாய்? அழாமல் விஷயத்தைச் சொல்லு” என்றபடி அவளது தலையைத் தடவினாள் ராசாத்தி.

“அம்மா நான் கோகுலனை விரும்புறது உங்களுக்குத் தெரியும்தானே. அவரும் என்னை

விரும்பினவர். ஆனால் இப்ப என்னைக் கலியாணம் செய்ய மாட்டனென்று சொல்லுறார். அன்னன் கீழ்ச்சாதியிலை கலியாணம் செய்த தால், நாங்களும்தான் அந்தச் சாதி ஆக்கலாம். இதுதான் கோகுலவர் அப்பா, அம்மா என்னை ஏற்க மாட்டினமாம்...” என்றபடி தாயின் மடியில் முகம் புதைத்து அழுதாள்.

“எல்லாம் உவனால வந்தது. அப்பவே நான் சொன்னனான். அந்த எளியவன் வேண்டாமெண்டு. கேட்டானா பாவி.... உவனால இப்ப என்ர பிள்ளை அழுதுகொண்டு நிற்குது” என மகனை ராசாத்தி திட்டினாள்.

மகளின் கண்ணீரைத் துடைத்தபடி “அழாதேயடா, கோகுலன் இல்லையெண்டால் என்ன? உனக்கு நான் நல்ல மாப்பிள்ளை பார்த்து கட்டி வைக்கிறேன். உன்னைக் கட்டி அவனுக்கு அதிஸ்ரமில்லை” என்று தேற்ற முயன்றாள்.

ஆனால் ரூபி, மிகச் சத்தமாக புலம்பியபடி “இல்லையம்மா, நான்தான் அதிஸ்ரம் கெட்டவள். கோகுலனை கலியாணம் செய்யாட்டி எனக்கு வாழ்க்கையே இல்லை. என்னை வேறொருவரும் கலியாணம் செய்ய முன்வர மாட்டினம்”.

“ஏன் பிள்ளை அப்படி கதைக்கிறாய்....? உனக்கு என்ன பிரச்சினை சொல்லு” என தாய் பதற்றப்பட்டாள்.

“அம்மா என்னை மன்னியுங்கோ. நான் பிழை செய்திட்டன். கோகிலனிட்ட நான் என்கையே இழந்திட்டன்” என்றாள் ரூபி.

ராசாத்திக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரிய வில்லை. வெள்ளம் தலைக்குமேல் போய்விட்டதை உணர்ந்தாள். அவளின் மனம் ஏதோ கணக்குப் பார்த்தது. ‘மகனுக்கு மறுவாழ்வு கிடைக்கும். ஆனால் மகளுக்கு இந்த வாழ்க்கை இல்லை என்றால்....

“ரூபி நீ கவலைப்படாததை உனக்கும் கோகுலனுக்கும் கலியாணம் நடக்கும்” என்று தாய் உறுதியளிக்க ரூபியும் தன் கண்ணீரைத் துடைக்கிறாள்.

நித்தியாவுக்கு குழந்தை பிறந்து ஐந்து நாட்கள். ராசாத்திக்கு நல்லதொரு சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறாள். அன்று வீட்டில் ஒருவருமில்லை. ராசாத்தி, நித்தியாவுக்குப் பத்தியச்சாப்பாடு செய்கிறாள். மல்லி, கீரகம், பூ ஏல்லாம் சேர்த்து அம்மியில் அரைக்கிறாள். இவற்றுடன் அலரிக்காயும். மதியம் நித்தியா பத்தியச் சாப்பாடு சாப்பிடுகிறாள்.

இவ்வுலகில் பிறந்து ஐந்து நாட்களுக்குள் தன் தாயைப் பறிகொடுத்த பிஞ்சுமனம் அழுகிறது.

நித்தியாவின் தாய் வீட்டுக்கு அவளின் சடலமும் குழந்தையும் அனுப்பப்படுகிறது.

ராசாத்தி வீட்டில் குசலம் விசாரிக்க கோகுலனின் அப்பா, அம்மா வந்திருக்கின்றனர்.

சிவகுமார் வானத்தை வெறித்துப் பார்த்த படியே அமர்ந்திருக்கிறான். ■

‘பாரதி’
மட்டக்களப்பு, மண்பூர்வருத்து
வெள்வந்த ‘பாரதி’ (1948-1950)
சஞ்சகையே
கீழ்க்கண்டவர்களுக்கும் வெள்வந்த
முதலாவது சஞ்சகையாகும்.

யில் தவழ ஆரம்பிக்கும்போது பத்திரிகையில் அதைப்பற்றிய செய்திகள் (தினகரன்) பிரசுரமாயின. பரந்தன் செவ்வந்தி மகா விங்கம், பாண்டிருப்பு நாகராஜா, சாய்ந்தமருது ஆர்.எம். நௌ ஸாத், முதுார் சிறாஜ், பரந்தன் கலைப் புஸ்பா, ஈழதாசன் போன்றோரின் கவிதைகள் மட்டுமே இடம்பெற்றன.

காலாண்டுச் சஞ்சிகையான கோகிலம் தனது மூன் றாவது இதழுடன் உருவ அமைப்பிலும் உள்ளடக்கத்திலும் தன்னை விரிவாக்கிக் கொண்டது. அப்போது அதன் விலை இரண்டு ரூபா ஆம்பது சதம்.

கோகிலம் 5 இல், கவிதை, கட்டுரை, இதயராகம் பேட்டி, ஆங்கிலம் கற்போமா? வினாபரம் போன்ற விடயங்கள் உள்ளடங்கின. இவ்விதழில் மா.சுந்திரலேகா, மதுரா ஏ.மஜிட், மருதூரான் எஸ்.எம்.எம்.றாபிக், இப்பனு அஸ்மத் அன்பிதயன் ஸிறாஜ் ஆகியோரின் கவிதைகளும், ‘அஸ்ஸலாமிய் பவண் னீன் ஆஹ்லான ஷையல்’ எனும் தலைப்பில் கட்டுரையும், ‘ஆநோக் கியமற்ற சூழலை நோக்கி...’ எனும் தலைப்பில் ஈழத்துச் சஞ்சிகை பற்றி மேமன் கவியின் கட்டுரையும், பாரதிபுரம் விநாடனசேகரத்தின் ‘ஒரு சான்றாஜ்யத்தின் கதாநாயகர் கள்...’ எனும் தலைப்பில் சிறுகதையும், ‘நட்பின் மகத்துவம்’ பற்றி ராதிகா குமாரசாமியின் கட்டுரையும் பிரசுரமாகின.

கோகிலம் 6, 1984 ஆகஸ்ட் மாதம் வெளிவந்தது. ஆறு இராகங்களை மட்டும் இசைத்த கோகிலம் மீண்டும் கூவ முடியாது இடைநிறுத்தியது. அக்காலத்தில் அதே ஊரில் (சாய்ந்தமருது) வெளியான 'துாது' சஞ்சிகை ஆசிரியருக்கும், 'கோகிலம்' சஞ்சிகை ஆசிரியருக்கும் இடையிலான இலக்கியச் சமரின் இடையிலே கோகிலம் அகப்பட்டு தனது சிறகுகளை ஒடித்துக்கொண்டது; "தத்துவக் கருத்து, வித்துவச் செருக்கு யாவும் இலக்கிய உலகின் விளைபாட்டுக்கள் என்பதால் சஞ்சி

மாண்புமிகு
மாண்புமிகு கல்முனைப் பிர
தேசத்தின்கண் விளங்கும்
சாய்ந்தமருதைச் சேர்ந்த
“எம்ஸியே பரீத்” என்பவரை
ஆசிரியராகவும் தம்விலுவி
லைச் சேர்ந்த செல்வி.ஜெக
தீஸ்வரி சபாநெத்தினத்த
(தம்பிலுவில் ஜெகா) துணை
யாசிரியையாகவும் கொண்டு
“கோக்லம்” எனும் சங்
கிகை 1983 இல் வெளிவந்
தது. அப்போது அதன் விலை
1 ரூபா 50 சதம்.

முன்பக்கத்தில் ஆசிரியரின் செய்தியும் இலக்கியக் குறிப்புகளும் இடம்பெற்றன. முன் அட்டையின்றி நான்கு பக்கங்களுடனே A_4 அளவுத் தாளான இரண்டாக்க மடித்த அமைப்புடனே வெளிவந்தது. இலக்கியப் பாதை

கையின் ஆயுளும் அவற்றால் பாதிப்புக்குள்ளாகின்றன. இச்சமர் பற்றி சாய்ந்தமருதைச் சேர்ந்த முன்னாள் தினகரன் பத்திரிகை உத்தியோகத்தர் எம்.சித்திக்காரியப்பர் தொடர்ந்து செய்திகளைப் பிரசுரித்துக் கொண்டிருந்தார். கோகிலம் பற்றிய கருத்துக்கள் 'இதய ராகங்கள்' எனும் தலைப்பில் வெளிவந்தன. காரைதீவு V.சிவ பாலன், மன்னார் கலைவாதி கலீல், சோலைக் கிளி, லேக்ஷ்வுள் ப.ஜெகதீசன் ஒலுவில் அமு

தன், கின்னியா அமீர் அலி போன்றோரின் கருத்துக்கள் கோகிலத்தில் இடம்பெற்றன. ஆறாவது குரவூடன் அடங்கிய கோகிலம் இன்னும் கூவவில்லை இதற்கு 1983 யுலைக் கலைவரமும் முக்கிய காரணம் எனக் கூறலாம்.

துணையாசிரியை
தருமத.ஜெகதீஸ்வரநாதன்
(தம்பிலுவில் ஜெகா)

நகைச்சுவை

நாய்க்கு வாற 'நா' வன்னா

கோவில் நோட்டீஸ் அடிக்கும்போது விநாயகர் வயரை எய்யடி அச்சுடிப்பது? என்ற சிக்கல் கொம்மியூட்டர் இயக்குனருக்கும், கோவில் நோட்டீஸ்-க்கான ஓடரை எடுத்தவருக்குமிடையில் அந்த அச்சகத்தில் மிரச்சினை எழுந்தது.

ஓடரை எடுத்தவர் ஒம்புநோக்காளரிடம் ஒடிப்போனார். கூடவே கொம்மியூட்டர் இயக்குனரும் சென்றார்.

“வினாயகர்தானே சரி?” என்று கேட்டார்கள்.

ஒம்புநோக்காளர் ‘விநாயகர்’ என்று எழுதிக் காட்டினார். ‘னா’வன்னா வராது. ‘நா’வன்னாதான் சரி என்றார்.

“எந்த ‘நா’வன்னா?” என்று கேட்டார் கொம்மியூட்டர் ஒய் றேட்டர்.

“அந்த நாய்க்கு வாற ‘நா’வன்னாதான் என்று கத்தினார் ஓடர் எடுத்தவர்.

“இந்தாளுக்கு நாயைத்தவிர வேறு வார்த்தைகளே கிடைக்க வில்லையா? இவனெல்லாம் ஒரு இந்துசமயத்தவனா” என்று தனக்குள்ளேயே புறுபுறுத்துக்கொண்டார் ஒம்புநோக்காளர்.

-அமீர்தகழியான்.

செங்கதிரோன் எழுதும்

24

குறாச்சாவிபம்

(கவிஞர் நீலாவனனின் 'வேளாண்மை'க் காவியத்தின் தொடர்ச்சி...)

மருங்கை கொடுத்தல்

முப்பதாம் நாளில் வீட்டை

முழுவதும் கழுவிப் பெத்தா

செப்பமாய்ச் சுத்தமாக்கிச்

செய்தனர் துடக்குப் போக.

“கொப்பன் உன் செல்லன் எங்கே?”

குழந்தையைச் செல்லம் கேட்டு

அப்பினாள் பொக்கைவாயால்

ஆயிரம்தடவை முத்தம்.

முப்பது நாட்கள் ஏகி

முப்பத்தி யோராம் நாளும்

எப்படி வந்ததென்றே

எவருக்கும் தெரியவில்லை!

அப்படிக் காலம் ஓடி

அமைந்த நல் ‘மருங்கை’ நாளை

செப்பினர் ஊருக்கெல்லாம்

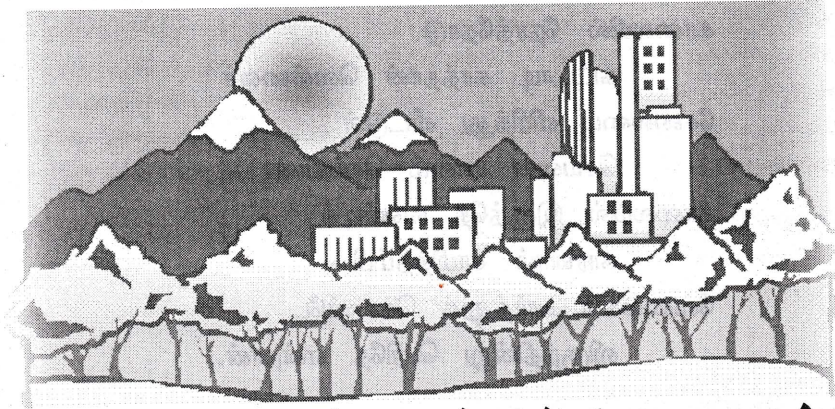
சேர்ந்தனர் சுற்றத்தார்கள்.

காலையில் நேரத்தோடு
கட்டாடி காத்தான் வெள்ளைச்
சேலையை விரித்து வீட்டுள்
செய்வன யாவும் செய்தான்.
காலையில் இருந்தே வண்டிக்
காரனாம் சாமித்தம்பி
வேலைகள் பார்த்துக் கொண்டே
விருந்தின்று பெரிதே என்றான்.

கும்பமும் விளக்கும் வைத்து
குழந்தைக்குத் தேங்காய்ப்பாலை
செம்பிலே எடுத்து அன்னம்
சிரசிலே அள்ளித்தப்ப
எம்பிய பிள்ளை தோளில்
இதமாகச் செல்லன் தட்ட
அம்பட்டன் நேரம் பார்த்தே
அழகாக வழித்தும் விட்டான்.

முடியினை இறக்கி வெந்நீர்
முழுகவும் வார்த்துப் பிள்ளை
மடியினில் வைத்து அன்னம்
மகிழ்ந்தனள். புதிய சட்டை
வடிவென வந்தோரெல்லாம்
வாய்விட்டுச் சொல்ல பெத்தா
கடிதென வந்தாள் துப்பி
கண்ணூறும் கழித்துவிட்டாள்.

(கின்னும் விளையும்)

நகரமயமாதவும் கூழ்நீர்ச்சுவைகளும்

ஸ்ரீகாஷ்ன் மோகன் ஸ்ரீமேன்குமார்
புவியியல் சிறப்புக் கற்கை -3ம் வருடம்,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

தொழில்மயமாதல் உலகில் முன்னேறி வரும் பகுதிகளில் மிகுதியாகப் பரவி வருவதால், நகரமயமாதல் இப்பொழுது உலகளவிலான நிகழ்வாக நடைபெற்று வருகிறது. நகரமயமாதல் பற்றியும் அதன் வளர்ச்சியைப் பற்றியும் ஆராய்தல், கொள்கை வகுப்பதிலும் திட்டமிடுவதிலும் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. நகர வளர்ச்சியும், பொருளாதார முன்னேற்றமும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்துள்ளன. சமூகம் புதுமையடைதலின் முக்கிய கூறுகளுள் ஒன்று நகரமயமாதல் ஆகும்.

நகராக்கம் என்பது காலத்திற்கு ஏற்பவும், சூழ்நிலைக்கேற்பவும் மாறுபடும் தன்மை கொண்டமையினால் அதனை வரையறை செய்வது கடினம். இருந்தும் சிறப்புப் பணியும், துரித இயக்கமும் கொண்ட மனித உறைவிடம் நகரங்கள் என்று வரைவிலக்கணப்படுத்தலாம். உலக ரீதியான நகராக்க வளர்ச்சிக்கு இன்று அதிக ரித்துச் செல்கின்ற குடித்தொகைப் போக்கு முக்கிய காரணமாக இருக்கின்றது.

Horton, Hunt ஆகிய அறிஞர்கள் குறிப்பிடும் போது தொழில் நிலையங்களில் வேலைப்பகுப்பு முறை கட்டாயமாக இருக்க வேண்டும், உறவு முறையைக் காட்டிலும் தொழில், சமூக வகுப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் சமூக நிலையமைப்புக்கள் அமைய வேண்டும், குடும்பம் என்ற சமூக நிறுவனத்தைக் காட்டிலும் நிலப்பரப்பின் அடிப்படையிலான அரசு நிறுவனங்கள் கட்டாயம் இருக்க வேண்டும், வணிக அமைப்பு முறை இருத்தல் இன்றியமையாதது, செய்தித் தொடர்புசாதனங்

கள் வளர்ச்சியுற்றிருக்க வேண்டும், பகுத்தறிவு அடிப்படையிலான தொழில்நுட்பத் தைப் பயன்படுத்த வேண்டும் ஆகியவை நகரமயமாதலுக்குத் தேவையான கூழ்நிலைகள் என்கின்றனர்.

விவசாயப் பணிகளிலிருந்து சமுதாயத்தின் ஒரு பகுதியினரை மாத்திரம் விடுவித்தமை நகரமயமாக்கலின் முதற்கட்டமாக அமைந்தது. கிராமப்புறங்களிலிருந்த மக்கள் குடிபெயர்ந்தமையாலேயே நகரக் குடித்தொகை அதிகரித்தது. விவசாயத் தொழிலுணுக்கத்திற்குப் படிப்படியாக ஏற்பட்ட அபிவிருத்தி, காணிக் குடியரிமையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், விவசாயத்துடன் தொடர்புபட்ட பணிகளிலிருந்து ஆட்களைத் தொடர்ச்சியாக விடுவித்தமை என்பவற்றின் விளைவாக அதிக எண்ணிக்கையான மக்கள் நகர்களுக்குக் குடிபெயர்ந்தனர். நகர நிலையங்கள் வழங்கிய வேறுபட்ட புதிய வாய்ப்புகள், கூடுதலான வருமானம் ஆகியவற்றினாற் கவரப்பட்ட மக்கள் கிராமங்களிலிருந்து வெளியேறினர். காலப்போக்கில் நகர நிலையங்களிற் குடித்தொகை அதிகரித்தமையால் இடவசதி, கீழ்க்கட்டுமானம் ஆகியன கிடைக்காமற் போயின. இதன் விளைவாகச் சிறுகுடிசைகள், சேரிகள் ஆகியன தோன்றின. இவை நகரச் சுற்றாடலின் பகுதிகளாக அமைந்தன.

18ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலே ஆரம்பமாகிய கைத்தொழில் புரட்சியின் விளைவாக நகரமயமாக்கல் விரைவாக விருத்தியடைந்தது. 1801 இலே இங்கிலாந்திலும், வேல்சிலும் 5000 இற்கு மேற்பட்ட மக்கள் வாழ்ந்த நகர நிலையங்களின் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 100 ஆக இருந்ததாகவும், இம்மக்கள் தொகை நாட்டின் மொத்தக் குடித்தொகையில் 20% ஆகவும் விளங்கியது. 1851 ஆம் ஆண்டளவில் 265 நகர நிலையங்கள் இருந்ததாகவும் இவை மொத்த குடித்தொகையின் 45% இன் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தனவென்றும் கூறப்படுகின்றன.

மேலும், 1891 இல் 622 நகர்கள் இருந்தன. இவை குடித்தொகையின் 65% இன் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தன. ஐரோப்பாவிலும், ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகளிலும் இவற்றையொத்த அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டன. 1970 ஆம் ஆண்டளவில் ஐரோப்பாவின் குடித்தொகையில் 64% ஆனோர் நகர்களில் இருந்தனர். 1800 இலே ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகளில் 6.1% என்பதே நகர்க்குடித்தொகையாக இருந்தது. 1970 இல் அது 73.5% இற்கு அதிகரித்தது என்றும் கூறப்படுகின்றது.

ஆனால், நகரமயமாக்கலானது, அபிவிருத்தியடையும் உலகில் ~~இவ்வாறு~~ மெதுவாகப் பரவியது. நகரமயமாக்கல் வீதத்திலும் இது பிறந்தியிலிக்கின்றது. 1970 இல் கிழக்கு ஆசியாவின் குடித்தொகையில் 30% இனரும், தென்னாசியாவின் குடித்தொகையில் 21% இனரும், ஆபிரிக்காவின் குடித்தொகையில் 22% இனரும் நகர்களில் இருந்தனர். 1990 ஆம் ஆண்டளவில் நகர்களின் எண்ணிக்கை 276 ஆகவோ அதற்கு மேற்பட்டதாகவோ இருந்தாக அறியப்பட்டுள்ளது.

2007 ஆம் ஆண்டு குடித்தொகை கணிப்பீட்டின் படி Mumbai (India) 14,359,000, Kolkata (India) 12,700,000, Karach (Pakistan) 9,800,000, Lagos (Nigeria) 13,400,000, Shenzhen (China) 8,000,000, Seoul (South Korea) 17,500,000, Shanghai (China) 10,000,000, Delhi (India) 14,300,000, Jakarta (Indonesia) 14,250,000, Manila (Philippines) 14,750,000, Lahore (Pakistan) 5,100,000 குடித்தொகையினைக் கொண்டதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் 2050 ஆம் ஆண்டு முதல் 05 நிலைகளை வகிக்கும் நாடுகளாக இந்தியா (1628 Million), சீனா (1394 Million), ஐக்கிய அமெரிக்கா (422 Million), பாகிஸ்தான் (349 Million), இந்தோனேசியா (316 Million) போன்ற நாடுகள் அதிக குடித்தொகையைக் கொண்டிருக்கலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்த வகையில் உலக ரீதியில் நகராக்க வளர்ச்சியானது 1950 இல் 29.2% ஆகவும், 1970 இல் 37% ஆகவும், 1985 இல் 41% ஆகவும், 2000 இல் 46.6% ஆகவும் அமைந்தது. எனவே, இவ்வாறான இந்த நகராக்க வளர்ச்சிப் போக்கானது சூழலில் பல்வேறான மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றது.

பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் :

நகரமயமாதலினால் விளைகின்ற பொருளாதாரச் சிக்கல்களை இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று, தொழில்நுட்பத்துறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதார முன்னேற்றம். இந்த பொருளாதார முன்னேற்றம் தொழிலைப்பில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக வேளாண்மையிலிருந்து வேளாண்மையற்ற ஏனைய தொழில்களுக்கு மாற்றுகிறது. இதனால் மக்கள் தொழிற்சாலைக்குப் பக்கத்தில் ஒரே இடத்தில் குடியேறுகிறார்கள். மேலும், இது ஒரு குறிப்பிட்ட வேலையில் சிறந்து விளங்க வாய்ப்பளிக்கிறது. அந்தத் தொழில் நிலையம் மேலும், மேலும் பெருக்கமடைதலினால் அதில் பணிபுரிவோர் திறமையும் மிகுதியாகிறது. அதேபோல அடுத்தடுத்துப் பல உற்பத்திப் பிரிவுகள் தோன்றுகின்றன.

இரண்டாவதாக 02 ஆம் நிலையிலுள்ள தொழில்களின் வளர்ச்சியைவிட, 03 ஆம் அல்லது குடிசைத் தொழில்களின் வளர்ச்சி நகரப்பகுதிகளில் மிகுதியாக வேலைகளைக் குவித்து விடுகின்றன. இதனால் இந்தச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்குத் தொழில்களைக் கிராமப்புறங்களிலும், சிறிய நகரங்களிலும் அமைத்து வளர்ச்சி செய்ய வேண்டும்.

வெளிப்புறச் சிக்கல்கள் :

இறப்பு, நோய், தீயபழக்க வழக்கங்கள், சட்ட விரோதமான காரியம், அரசியல் நேர்மையற்ற தன்மை, சேரிகளின் தோற்றமும் அதிகரிப்பும், வீடு அளித்தல் பற்றிய சிக்கல்கள், பொதுமக்கள் உபயோகங்கள் மற்றும் நகரத் திட்டமிடல், சமுதாய அமைப்பு மற்றும் சீர்குலைவு போன்றன வெளிப்புற சிக்கல்களில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன.

உள்ளிடப்பெயர்வு காரணமாக கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் நகரங்களை நாடிவந்து நகர நடவடிக்கைகளை அறியாதவர்களாகவும் பொருளாதார ரீதியாக நலிவுள்ளோர்களாகவும் காணப்படுவர். இதன் காரணமாக குற்றச் செயல்கள் அதிகரித்தல், வறுமையில் வாடல், போஷாக்கற்ற நிலை, விபச்சாரம், அதிகரித்த கருவளமாக்கம், வழிக்கொள்ளை, ஆண்-பெண் மதுபானம் உள்ளிட்ட போதைப் பொருள் பாவனை, தொழிலாளர் பிரச்சினை மற்றும் சூழல் மாசாக்கம் என்பன ஏற்படுகின்றன.

வீட்டு வசதியின்மை காரணமாக சேரிப்புற கொட்டில் வாசிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தல், வீதிச் சிறுவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தல், பிச்சைக் காரர்களின் அளவு அதிகரித்தல் போன்ற பல்வேறு புதிய பிரச்சினைகள் உருவாகும். குறிப்பாக இலங்கையை எடுத்தால், கொழும்பு நகரின் மொத்த சனத்தொகையில் 36.77 சதவீதத்தினர் சேரிக்குடிசைகளில் வாழ்வதாக அறியப்படுகின்றது. உலகிலுள்ள மையப் பகுதிகளிலும் புறநகரப் பகுதிகளிலும் அமையப் பெற்ற சேரிகளில் ஆரோக்கியமற்ற சூழல்களில் சுமார் 1000 மில்லியன் மக்கள் செறிவாக வாழ்வதாக ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனம் மதிப்பிட்டிருக்கிறது.

தொழில்சார்ந்த சீக்கல்கள் :

வளர்முக நாடுகளிலுள்ள நகரங்கள் ஏராளமான பிரச்சினைகளைக் கொண்டுள்ளதுடன், தீர்வுக்கான மார்க்கங்களும் இருண்டதாகவே இருக்கின்றன. இங்குள்ள நகரங்கள் எல்லாம், திட்டமிடல் எதுவுமின்றித் தோன்றி, தானாகவே வளர்ந்தனவே யொழிய ஒழுங்கமைவாக நிர்மாணிக்கப்பட்டவை அன்று. கிராமிய வாழ்வின் வறுமையும், மூல வளங்களின் பற்றாக்குறையும், வருமானத்திற்கான தொழில்கள் இன்மையும் கிராமிய மக்களை நகரங்களை நோக்கி விரட்டிவிடுகின்றன.

இக்கிராம மக்கள் போஷாக்கின்மையால் உழைப்பாற்றலை இழந்தவர்களாக, கல்வியறிவும், தொழில்நுட்பமும் அற்றவர்களாக, மூலதன வசதிகள் இல்லாதவர்களாக தொழிலின் நிமித்தம் அழையா விருந்தாளிகளாக நகரங்களுக்கு குடிபெயருகிறார்கள். இந்நகரங்களின் அடிப்படை வசதிகள் ஏற்கனவே அங்குள்ள மக்களிற்கு உணவையோ, தொழில்களையோ, சேவைகளையோ வழங்;குவதற்குத் திறனற்றவையாக இருக்கின்றபோது புதிதாக குடியேறுவோருக்கு விரக்தியே மிஞ்சுகிறது.

குறிப்பாக உள்ளிடப்பெயர்வுகள் காரணமாக கல்கத்தாவில் வேலையின்மை 37.4% ஆகவும், புதுடில்லியில் 34% ஆகவும், மும்பாயில் 32.7 ஆகவும், சென்னையில் 10.2% ஆகவும் காணப்படுகிறது.

இவ்வாறாக தொழில் தேடிவருபவர்கள் முறை சாரா தொழில்களான பிச்சை

எடுத்தல், குப்பை மற்றும் கழிவுப் பொருட்கள் அகற்றுதல், தரகு வேலை போன்ற வற்றை செய்து வாழ்க்கையை நடத்துகின்றனர். குறிப்பாக இலங்கையில் 62% ஆன சேரிவாசிகள் இவ்வாறான தொழில்களில் ஈடுபடுவ தாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கைத்தொழில் சார்ந்த சிக்கல்கள் :

கைத்தொழில் கழிவுகளினால் ஏற்படும் நகரப் பிரச்சினைகளை குறிக்கிறது. கைத்தொழில் கழிவுப் பொருட்களை அகற்றுதல் என்பது பாரிய பிரச்சினையாக விளங்குவதோடு, இது பெளதீக பண்பாட்டுச் சிக்கல்களையும் தோற்றுவிக்கிறது. குறிப்பாக இந்தியாவின் மகாராஷ்டிரா, கேரளம், கர்நாடகா ஆகிய மாநிலங்களிலுள்ள 53 நகரங்களிலிருந்து நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் கடலோரப் பகுதிகளில் கழிவுகளைக் கொட்டும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாக அறியப்பட்டுள்ளது.

நச்சுத்தன்மையுடனான பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் கைத்தொழிற்சாலைகளை நகரங்களை அண்டி அமைப்பதாலும், அணுசக்தியில் இயங்கும் ஆலைகளை நகரங்களையண்டி அமைப்பதனாலும் பல்வேறுபட்ட கழுவியற் பிரச்சினைகள் உருவாகின்றன. இவற்றினைவிட வடிகால் கழிவுகளை தொற்றுநீக்குவதற்கான வசதிகள் எல்லா வளர்முக நாடுகளின் நகரங்களிலும் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுவதோடு, திட்டமிடப்படாத நீர் வழங்கல் நகரங்களில் உருவவியல் சார்ந்த பிரச்சினை களைத் தோற்றுவிக்கிறது.

உலக வங்கியின் மதிப்பீட்டின்படி வளர்முக நாடுகளின் நகர மக்களில் சுமார் 400 Million பேர் பாதுகாப்பான குடிநீரைப் பெறமுடியவில்லை என அறியப்படுகிறது. சேரிகளில் வாழும் மக்கள் சுமார் 100 பேருக்கு ஒரு மலசலகூட வசதியே இருக்கிறது. போதிய மின்சார வசதியில்லை. மருத்துவ வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அரசுகளால் இயலவில்லை. வறுமையும், வசதிகளின்மையும் சிறுவர்களின் கல்வியைப் பின்னடைவுக்குத் தள்ளிவிட்டிருக்கிறது. நகரங்களில் வாழும் மேல் மத்தியதர மக்களே ஓரளவு வசதிகள் பெற்று வாழ்கிறார்கள். வறிய மக்களும், கீழ்த்தட்டு வர்க்கத்தினரும் அவல வாழ்வையே எதிர்கொள்கிறார்கள்.

எனவே, ஒரு வேளாண்மை நாட்டை நகரமயமாதல் நிலைக்கு மாற்றுவது மேலே கூறியது போன்ற பல சிக்கல்களை விளைவிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் அதே சமயத்தில் நகரமயமாதலினால் விளைவக்கூடிய முழுப்பயனும் எதிர்மறையானது அன்று என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்டுவது தேவையாகும். நகரங்களே தொழில்நுட்பத் துறையிலும், உற்பத்தியிலும், வாழ்க்கைத் தரத்திலும், அறிவியல் வளர்ச்சியிலும், புதிய கலை வடிவங்களை உண்டாக்குவதிலும் மிகப்பெரிய சாதனைகளைப் படைக்கின்றன. ■

விபத்தான விவேகம்

அசாத்தியமான துணிச்சலுள்ள சில மனிதர்களின் வருகை உலகில் அருஞ்சாதனைகளைத் தந்ததுண்டு. அத்தகையவர்களின் வரிசை நெப்போலியனிலிருந்து நெல்சன் மண்டேலா வரை நினைவில் நிற்கிறது. நமது அயல் நாடான இந்தியாவில் அத்தகைய ஒரு அதிசயமான பெண்மணி இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் இருந்தார். சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் வேறுபட்டு நிற்காதவர். துணிவுக்கும் சாதனைக்கும் பெயர் போனவர். எனினும் இவரது வேகம் அலாதியானது. சற்று அதிகமுமானது. அத்துடன் தடைகளைத் தாண்டுவதுமானது. அதனால் விழைந்த செயற்பாடுகளின் இரு பக்கங்களையும் எடைபோடுவதே இக்கட்டுரை.

காவ்மீரத்து உயர் வைதீகக் குடும்பத்தில் மலர்ந்தது இந்த ரோஜா. பண்டித ஜவகர்லால் நேருவின் ஒரே வாரிசு. அம்மாவின் பெயர் கமலா. இவர் வருகைதந்த ஆண்டு 1917.11.19. அப்பா, அம்மாவால் இடப்பட்ட பெயர் இந்திரா என்பது. இடையில் சாந்திநி கேதனில் தரப்பட்ட பெயர் பிரியதர்ஷனி. எனவே இவர் ஆண் குழந்தைபோல் வளர்க்கப்பட்டவர். ஒரு வீரனைப் போல குதிரைச்சவாரி செய்யக்கூட இவரால் முடியும். கவியரசர் ரவீந்திரநாத் தாகூரும், மகாத்மாவும் இவர்மேல் அளவற்ற பாசம் கொண்டவர்கள். அவர்கள் இவரை 'பிரியதர்ஷனி' என்றே அழைப்பர். இவரது படிப்பு 1935 வரை சாந்திநிகேதனிலும் அதன்பின் 1937ல் இருந்து இங்கிலாந்தில், ஓக்ஸ்போர்ட் சனர்விலா கல்லூரியிலும் தொடர்ந்தது. இலண்டனில் அம்மாவும் இந்திராவும் வாழ்ந்தனர். இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம் இவர்களின் குடும்பத்தை ஒன்றுசேர விடவில்லை. நோயாளியான அம்மாவுக்குப் பணிவிடை செய்ய நேரம் போதவில்லை இவருக்கு. இதற்குள் படிப்பைத் தொடர இடப்பட்டார் இந்திரா. எத்துணை வசதியுள்ள குடும்பத்தில் பிறந்துமென்ன இவரது துயரம் இன்னொருவரால் பகிர்ப்பட முடியாததாகிவிட்ட நிலையாயிருந்தது. அப்பா பற்றி ஏக்கங்கள் வரும்போதெல்லாம் அவரது கடிதங்களே இவருக்கு ஆறுதல் தந்தன. அந்தக் கடிதங்களே பின்நாளில் "Discovery of India" என புகழ்பெற்ற உலக வரலாற்று நூலாகியது.

அடிக்கடி இவர்களது தேவைகளுக்கு உதவிடும் இளைஞர் ஒருவர் பக்கத்துக் குடியிருப்பில் இருந்தார். ஆண் துணையற்ற இந்தக் குடும்பத்துக்கு ஒரு ஆறுதலானார். கமலா அம்மையாருக்கு அவர் செய்யும் பணிவிடைகள் ஒரு மகள் தாய்க்குச் செய்வதைவிட மேலானதாக இருக்கும். இந்திரா கல்லூரிக்குச் சென்றபின் தனித்திருக்கும் கமலா அன்னை யையும் அவரது தேவைகளையும் அவரே அக்கறையாக கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டார். அவரது செயல்கள் இந்திரா மனதுள் ஒரு துணிவை ஏற்படுத்தின. வசந்தகால இனிமைகள் தொடரும் வயது இந்திராவுக்கு. அலைபாய்ந்த உள்ளமல்ல, ஆறுதல் தேடும் உள்ளம் இவரது. எனவே அந்தக் கனிவுகள் நாளாகி காதலாக உருவெடுத்தன. அவள் 'பெரஸ்கான்' இந்திய பார்சிக்கார இஸ்லாமிய இளைஞன். அம்மாவால் நிராகரிக்க முடியாத ஆளாக இருந்தார் பெரஸ்கான். ஆனால் அப்பா?

1941ல் தொடங்கப்பட்ட இந்திய இளைஞர் காங்கிரஸின் லண்டன் கிளையில் இருவரும் இடம்பெற்றிருந்தனர். 1942ல் பதிவுத் திருமணம் நடந்தது. சிறையில் இருந்து தனது பிரியதர்ஷனிக்கு அப்பா எழுதிய மடலில் ஆசிகள் இருக்கவில்லை. மாறாக, "இந்த முடிவுக்காக என்றோ ஒருநாள் நீ வருத்தப்படுவாய்" என்ற கடுமையான பதங்களே இருந்தன. 'விவேகம்' வேகத்தால் விஞ்சப்பட்ட முதல் நிகழ்வு. பெரஸ்கான் - இந்திரா வாழ்வு எதிர் பார்த்தபடி இனிமையாக இருக்கவில்லை. மகாத்மா இந்த இடைவெளியைச் சீர்படுத்திட முனைந்தார். தனது தத்துப்பிள்ளையாக பெரஸ்கானை ஏற்று 'பெரஸ்காந்தி' என மாற்றமடையச் செய்தார். பெரஸ் இந்திய அரசியலில் நுழைந்ததும் நேருவுடன் மாறுபடத் தொடங்கினார். பிரதமரின் மருமகன் என்ற ரீதியில் சில முறைகேடுகள் நடந்தேறின. ஒரு வெளியீட்டு நிறுவனத்தின் பெயரில் பல பெரிய புள்ளிகளிடம் பங்குகள் பெறப்பட்டிருந்தன. காலம் பிந்தியும் நிறுவனம் தொடங்கப்படவில்லை. இது 'நேரு' வின் கவனத்துக்கு வந்தது. "பெரஸை நம்பிப் பணம் கொடுத்தவர்கள் அவரிடமே அதைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தனது பதவிக்கும், குடும்பத்துக்கும் அதில் தொடர்பில்லை" எனத் தெரிவித்துப் பிரதமரின் செயலகம் அதிரடியான அறிவிப்பை விட்டது. (ஆதாரம் : எஸ்.ஓமத்தாயின் "நேரு காலத்து நினைவுகள்").

தனது இரண்டு குழந்தைகளுடன் அப்பாவின் வதிவிடத்துக்கு மாறினார் பிரிய தர்ஷனி. பிரதமரின் அந்தரங்கச் செயலர் எஸ்.ஓமத்தாயுடன் இணைந்து ஒரு மேலதிகச் செயலாளராகப் பணியாற்றத் தொடங்கினார் இந்திரா. இது நடந்தது 1950ல். அப்பாவின் அரசியலில் இவரது தாக்கங்கள் இதன்பின் இருந்தன என்கின்றனர் அரசியல் ஆய்வாளர்கள். நேருவின் 'பஞ்சசீலக்' கொள்கையினை இந்திய - சீன விரிசலின் போது பகிரங்கமாகவே எதிர்த்து நின்றார் இவர். இந்தியாவின் தோல்விக்கு அன்றைய பாதுகாப்பு அமைச்சரும், நேருவின் நெருங்கிய சகாவும், கம்யூனிச ஆதரவாளருமான வி.கே.கிருஷ்ணமேனனே காரண மென இந்திரா பகிரங்கமாகவே சாடினார். ஏற்கனவே எதிர்க்கட்சிகளின் விமர்சனத் துக்குள்ளான 'மேனன்' பதவி துறப்பதையும், நேரு அதை ஏற்றுக்கொண்டதையும் நியாயப் படுத்தி வைத்தார் இந்திரா. இந்தவகையில் இந்திராவின் மதியூகம் இந்தியாவையும் நேருவையும் ஒரு இக்கட்டிலிருந்து காப்பாற்றியது எனலாம்.

இவரது முதல் அரசியல் பிரவேசம் மாநிலங்கள் அவையில் இடம்பெற்றது. லால்பகதூர் சாஸ்திரியின் அமைச்சரவையில் செய்தி, தொலைத்தொடர்பு அமைச்சரானார். மதிநூட்பமும் செயல் வேகமும் மிக்க அமைச்சராக இருந்தார் இவர். சாஸ்திரியின் அகால மரணத்தின்பின், காமராஜரின் கண்டெடுப்பாக பிரதமர் ஆனார். 1966-1977, 1980-1989 இவர் பிரதமர் பதவியில் இருந்த காலங்கள். இந்தியாதான் இந்திரா, இந்திராதான் இந்தியா என்ற பிரமையை மக்களிடம் பரவவிட்ட நாட்கள் அவை. மக்களை நாடிப்பிடித்துப் பார்ப்பதில் வல்லவர் எனப் பெயர் எடுத்தார். அயல்நாட்டின் நகர்வுகளையும் அவதானித்துக் கொள்வதில் வல்லவராக இருந்தார். எந்த இந்தியப் பிரதமர்களிடமும் இல்லாத சிறப்பு இது. ஏனெனில் இந்தியாவின் அனைத்துப் பிரதமர்களும் அரச அதிகாரிகளின் ஆலோசனைகளுக்குள் முடங்கிப் போனார்கள். இந்திரா இதற்கு விதிவிலக்கு. இவரது காலத்திலேயே பாதுகாப்பு, வெளியுறவு என்பன பிரதமரின் குறிக்கோள்களுள் அடங்கிக் கிடந்தன. வேறு எவரும் தலையில் அனுமதிக்கப்படவில்லை. இந்தியாவின் கொள்கை என்பது இந்திராவின் கொள்கையாக இருந்தது. இதுதான் 'வல்லரசு' நிலைக்கு இந்தியாவுக்கு வழிவிட்டது என்பதில் மாற்றுக் கருத்துக்கு இடமில்லை. (இன்று மீண்டும் பழைய நிலைக்கே போய் விட்டமை வேறு கதை).

இந்திரா கண்டிப்புடன் கருணையும் உள்ளவர். ஒருமுறை தென் பிராந்திய இராணுவத் தளபதியாக இருந்த 'சவுத்ரி' பாதுகாப்பு அமைச்சுக்கப் பிரதமரைப் பார்க்கப் போனார். உள்ளே போனவர் இவர் முன்னே நின்று 'சல்யூட்' அடித்து 'காலை வந்தனம்' சொன்னார். ஆனால் ஆழ்ந்த வேலையில் அமிழ்ந்திருந்த பிரதமர் தலைநிமிர்ந்து பார்க்கவில்லை. மெதுவாக முன்னே இருந்த 'கதிரை'யை நகர்த்தி அதில் அமர்ந்துகொண்டார் சவுத்ரி. சில விநாடிகள் நிமிர்ந்த பிரதமர் சொன்னாராம்; "இது உங்களுக்காக அல்ல, பிரதம தளபதிக்கான ஆசனம். அங்கிருக்கும் கதிரையில் போய் உட்காரலாம்" என்று. இலங்கையிலிருந்து தலைவர் அ.அமர்தலிங்கம் ஒருமுறை இவரை முன்னறிவிப்பின்றிப் பார்க்கப் போனார். வெளியே 'வருகையாளர்' வரிசையில் அமர்ந்திருந்து செய்தி அனுப்பினாராம் அமிர். தன் இருக்கையிலிருந்து எழுந்து நின்று 'அமிரை' அழைத்தாராம் பிரதமர். இன்னொரு தடவை, 1981ல், எம்.ஜி.ஆர் காலத்தில் மதுரையில் நடத்தப்பட்ட "உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி" மகாநாட்டின் இரண்டாம் நாள் நிகழ்வுக்கு வருகை தந்தார் பிரதமர். தனது வண்டியிலிருந்து இறங்கியவுடன் வேகமாகப் பலரையும் கடந்துபோய் சற்றே தள்ளிநின்ற 'அமிருக்குக் கைலாகு கொடுத்து சுகம் கேட்டாராம் இந்திரா. இப்படி ஒரு கனிவு. அப்படி ஒரு கண்டிப்பு. தன் நாட்குறிப்பு ஒன்றில் ஒரு முக்கியமானவரை - அவர் இலங்கையைச் சேர்ந்தவர். "நோக்கம் தவறாதவர்" என்று எழுதியிருந்தாராம்.

வங்க யுத்தம், தனது அத்தனை அறிவுறுத்தல்களையும் தனது தளபதி 'மனேக்ஷா' விட்மே விட்டு வைத்தார் இந்திரா. அவருடன் மாத்திரமே கலந்துரையாடினார் இந்திரா. இறுதியில் டாக்காவில் பாகிஸ்தான் படைகள் சரணடைய 72 மணிநேரக் கெடு கொடுக்கப்பட்டது. அதுவும் பாகிஸ்தான் ஜனாதிபதி 'யாகியாகானின்' வேண்டுகோளை நிராகரித்து

பாகிஸ்தானை தனது தளபதியிடமே சரணடைய வைத்தார். இவர், குறிப்பிட்ட அந்தக்காலக் கெடுவுக்குள் ‘முஜிபுர் ரகுமான்’ பாகிஸ்தானிலிருந்து வெளியேற அனுமதிக்க வேண்டும் என்றால் பாகிஸ்தானின் வளங்கள் வங்காளத்தில் அத்தனையும் அழிக்கப்பட வேண்டும் என்றாராம் இந்திரா தனது தளபதியிடம்.

பாகிஸ்தான் பணிவதற்குமுன் ஒரு முக்கியமான குறிப்பொன்று ஏடன் துறைமுகத் துக்கு அருகே வங்காள விரிகுடாவின் முகப்பில் அமெரிக்காவின் போர்க் கப்பல்கள் - விமானம் தாங்கிகள் வழமைக்கு மாறாக உலவத் தொடங்கின. இந்திரா அம்மையாரை அழைத்தார். ‘மனெக்ஷா’. “இறுதி நேரத்தில் அமெரிக்கா குழப்பலாம்” என்றார் தளபதி. பிரதமரிடமிருந்து தெளிவான உத்தரவு வந்தது. “வங்காள விரிகுடாவுக்குள் ஓரடி நகர்த் தப்பட்டாலும் தாக்கி அழியுங்கள்! தயங்க வேண்டாம்” என்பதுதான் அந்த உத்தரவு. ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பே சோவியத் ரஷ்யாவுடன் அவர் செய்துகொண்ட 25 வருட பாதுகாப்பு ஒப்பந்தத்தின் பயன் இந்தியாவைப் பாதுகாத்தது. “மறுமுனையில் தலைநகர் ராவல்பிண்டி யிலிருந்து 29 கல் தொலைவில் நின்றுகொண்டிருந்த மேற்குமுனைத் தளபதி ‘சவுத்ரி’ இன் னும் ஒருமணி நேரம் தாமதமாக யுத்தம் நிறுத்தம் செய்யலாம். ஏனெனில் ராவல்பிண்டியில் நாம் நிற்போம். பாகிஸ்தானையும் இந்தியாவின் கீழ் கொண்டு வருவோம்” என்றாராம். “நாடு பிடிப்பது நமது நோக்கமல்ல; ஒரு நாட்டின் மக்களைப் பாதுகாப்பதே நமது நோக்கம். வங் கம் உருவாகிவிட்டது. யுத்தம் நிறுத்தப்பட வேண்டும். இது கண்டிப்பான உத்தரவு” என்றார் பிரதமர். ‘மனெக்ஷா’விடம் மண்டியிட்டது பாகிஸ்தான் இராணுவம்.

இவரது ஆட்சியில் விவசாயத்தில் பசுமைப்புரட்சி, வங்கிகள் தேசியமயம், ஊழல் நடந்த நிறுவனங்கள் நாட்டுடமை ஆக்கப்படல், அணுத்துறையின் புதிய ஆய்வுகள், தன்னி றைவான பொருளாளர் என் பல முற்போக்கான திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. 1967, 1974களில் சீனாவுக்கு இந்திரா கொடுத்த பதிலடிகள் பஞ்சசீலத்துக்கான பரிதாபங்கள். மக்களின் மகோன்னதமான ஆதரவைப் பெற்றவர். 1969 இல் இந்திய தேசிய காங்கிரசை இரண்டாக உடைத்தார். தன்னை உருவாக்கிய கர்மவீரர் காமராஜரையே கதிகலங்க வைத்தார். பழைய தலைவர்கள் பலர் ஓரங்கட்டப்பட்டனர். ஒரு சர்வாதிகாரியின் போக்குக்கு மாறினார். அபரிதமான மக்களின் ஆதரவு மாவீரனான நெப்போலியனையே திசைதிருப்பியது போல்தான் இதுவும் நடந்தது. 1975ல் ‘அவசரகாலச் சட்டத்தை’ அமுல்படுத்தினார் இவர். அரசியல் எதிரிகள் பலர் சிறைப்படுத்தப்பட்டனர். தொழிற்சங்கங்கள் தடை செய்யப்பட்டன. குறிப்பாக 75 லட்சம் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ‘இந்திய புகைவண்டி ஊழியர் சங்கம்’ தடை செய்யப்பட்டு அதன் தலைவன் ‘ஜோர்ச் ப்ரன்னாண்டஸ்’சைக் கண்ட இடத்தில் சுட்டுக் கொல்லுமாறு உத்தரவிடப்பட்டது. தி.மு.க. பாராளுமன்ற உறுப்பினரான ‘சிட்டிபாபு’ சிறையுள் அடித்துக் கொல்லப்பட்டார். தமிழக இன்றைய துணை முதல்வர் ‘ஸ்டாலின்’ சிறையுள் இரத்தவாந்தி எடுக்கும் வரை தாக்கப்பட்டார். ஆட்சி கலைக்கப்பட்டு கலைஞர் மு.க.வின்கடவுச்சீட்டுப் பறிக்கப்பட்டது. உடல்நிலை மோசமான விலையில் இருந்த முதுபெருந் தலைகள் ஜெயபிரகாஷ் நாராயணனின் அத்தியாவசிய மருத்துவ உதவிகள்

தடைப்பட்டன -- வேண்டுமென்றே தாமதப்படுத்தப்பட்டன. முந்நாள் பிரதமரான மொராஜ்ஜி தேசாய் சிறைப்படுத்தப்பட்டார். இப்படி எத்தனையோ விரும்பப்படாத நிகழ்வுகள் நடந்தேறின. மக்களால் புகழ் ஏணியில் ஏற்றப்பட்ட தன் பெருமையை இழக்கின்ற நேரமானது அது.

அப்பறம் 1977ல் தான் சொந்தத் தொகுதியான 'ரேபரேலி' யில் ஒரு சாதாரண ராஜ் நராயணனிடம் தேர்ந்துப்போனார் இந்திரா. இவரிடம் கொண்ட ஆத்திரத்தில் மக்கள் அளித்த தீர்ப்பில் 'ஜனதா' கூட்டுக் கட்சிகள் ஆட்சிக்கு வந்தன. அந்த ஆட்சி இவரைச் சிறைக்கும் அனுப்பியது. அவர்களது அலங்கோலமான ஆட்சி இரண்டு வருடங்கள் கூட நிலைக்கவில்லை. மக்கள் மீண்டும் மனம் மாறினர். 1979ல் மீண்டும் இவரை பெரும் பலத்தோடு ஆட்சியில் அமர்த்தினர். இந்தியாவை வல்லரசாக்கும் மாறாத எண்ணங்களை வரித்துக் கொண்டவர் இந்திரா என்பதை வரலாற்று ஆசிரியர்கள் வெரும் மறுக்கமாட்டார்கள். திறமைமிக்க ஆட்சியை இவர் நடத்திக் காட்டினார். எனினும் மீண்டும் ஒரு குரோதம் கொடுரமானது. இவரால் வளர்க்கப்பட்ட 'பிந்தரன்வாலா' என்ற 'ஜமெயில்சிங்' இவருக்குத் தலையிடையானான். அவனை அழிக்க இராணுவத்தை அனுப்பினார் இவர். அவனோ சீக்கியரின் புனித பொற்கோவிலுக்குள் தன் சகாக்களுடனும் ஆயுதங்களுடனும் புகுந்து விட்டான். பொற்கோவிலுக்குள் பூட்ஸ் கால்கள் புகமாட்டாது என எண்ணினான் அவன். ஆட்சியில் இருப்பது இந்திரா என்ற இரும்புப் பெண்மனி என்பதை மறந்திட்டான். விளைவுகள் விபரீதமாயின. அழிக்குமாறு ஆணையிட்டார் இந்திரா. 1984 யூன் 6ல் பொற்கோவில் இரத்தத்தால் - பிணங்களால் நிரம்பப்பட்டது. 1000க்கு மேற்பட்ட சகாக்களுடன் பிந்தரன் வாலா பொற்கோவிலுள் பிணமானான். நாடே அதிர்ந்த அதிரடிக்குத் தலைமை தாங்கியவன் 'சுந்தர்ஜி' என்ற தளபதி. சென்னைத் தமிழன். ஒரு கொடுரமான நீதியை மதிக்காத இராணத் தளபதி. (இவரது தலைமைக் காலத்திலேயே இலங்கையில் 1987-1989 தமிழர்கள் அழிக்கப்பட்டனர். இவர் ஒரு தமிழர் என்பதாலேயே தமிழர்கள் மேல் ஒரு வெறுப்பை சீக்கியர்கள் கொண்டிருந்தனர். அதன் பிரதிபலிப்பே யாழ் மண்ணில் ஆரம்பத்தில் தெரிந்தது என்கிறார் 'ஹர்கிரசிங்' தனது நூலில்)

31 ஒக்டோபர் 1984 ஜவகரின் பிரியதர்ஷனி இந்தியாவின் இந்திரா தனது வாசஸ் தலத்திலிருந்து அந்தக் காலைப் பனிமூட்டத்தில் கம்பீரமாக மறுபக்கத்திலுள்ள அலுவல கத்திற்கு நடந்து செல்கிறார். திடீர் என அதிரும் சத்தங்கள். சட்வார்சிங், பீன்சிங் என்ற இவரது மெய்ப்பாதுகாப்பாளர்களது துப்பாக்கிகள் சீறின. "ஏய்! என்ன செய்கிறாய்!" என்பதுதான் இறுதியாக இவரிடமிருந்து வந்த வார்த்தை. முப்பது குண்டுகள் அவரது உடலைப் பதம் பார்த்தன. அதில் இருபத்து மூன்று குண்டுகள் அவரது உடலைத் துளைபோட்டுச் சென்றன. எதிர்கால இந்திய வல்லரசு என்ற கனவுகளுடனேயே தனது இறுதியான முடிவை விரித்தாக்கிக் கொண்டார். "குண்டு துளைக்காத உடை அணிய வேண்டும், சீக்கிய மெய்ப்பாதுகாவல் உங்களுக்கு வேண்டியதில்லை" என சொல்லப்பட்ட பாதுகாப்பு ஆலோசனைகளை அவர் ஏற்காதிருந்தார். "எனது மக்களை நான் சந்தேகிக்க முடியுமா? நீங்கள் சொல்வது அபத்தம்"

‘தமிழர் திருமணத்தில் வேள்வெடுத்தல்’:

—ஓர் சமூக மானுடவியல் கருத்தாடல்—

சண்.பத்மநேசன் B.A(Hons), M.A

இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக்கழகம்

தமிழர் திருமண நடைமுறைகள் என்பது பல உப பகுதிகளைக் கொண்டே முழுமை பெறும். ‘தமிழர்’ என்னும் சொற்பதம் ஒரு குறிப்பிட்ட இன மக்களையே அடையாளப்படுத்தினும், திருமண நடைமுறை சாதிய ரீதியிலும், சமய ரீதியாகவும், பிராந்திய ரீதியாகவும் ஒருமைப்பாடற்ற, பல்வகை அம்சங்களைக் கொண்ட நடைமுறையாகவே சமூக மானுடவியல் இனம்காணும் இத்தகைய பின்னணி நுழைவோடு இலங்கைத் தமிழரில், யாழ்ப்பாணத் தமிழரின் திருமண நடைமுறைகளுள் ஒன்றான ‘வேள்வெடுத்தல்’ அல்லது ‘வேள்வகாண்டு செல்லல்’ எனும் நிகழ்வு முக்கிய ஒரு நிகழ்வாதலால் அதுபற்றிய ஓர் மானுடவியல் கருத்தாடலாகவே இக்கட்டுரை அமையும்.

‘தமிழர் திருமண நடைமுறைகள்’ எனும் நூலில் வன்னியகுலம் (1984) என்பவரால் எடுத்தியம்பப்படும் இவ்விடயம் பற்றிய செய்திக்கு அப்பால் வேறொரு ஆய்வும் இல்லையென்றே கூறலாம். ஆனால் அவரது கட்டுரையில் இவ்விடயம் பற்றி ஆழமாக அல்லது திறனாய்வு அடிப்படையிலோ துணியப்படாது சடங்கு ரீதியான பார்வைகளுடனாக பயணித்துள்ளது. அதிலுள்ள ஆய்வு இடைவெளியை களைவதற்கும், இதுசார்ந்த ஆய்வுகளடியாக ‘யாழ்ப்பாணத்து உறவுமுறை’ (Jaffna Kinship System) பற்றி விளக்குவதற்கும் பூர்வாங்க முயற்சியாக இக்கட்டுரை அமையும். யாழ்ப்பாண தமிழர் உறவுமுறையானது இலங்கைத் தமிழர் உறவுமுறையின் உப பண்பாட்டுப் படிப்பியலாகும். இதுபற்றிய பூரணத்துவமான ஆய்வுகள் இன்றுவரை இல்லையென்றே கூறலாம். ‘யாழ்ப்பாண உறவுமுறை’ என்பது நீண்டகாலமாக ‘மேன்ருந்து கீழ் நோக்கும் அணுகுமுறை’ (Top-down approach) மற்றும் ‘வெள்ளாள/வேளாள உறவுமுறை’ பற்றிய ஆய்வுகளாகவே இருந்துள்ளன. ‘உறவுமுறை சொல்வழக்கு’ (Kinship terminology), ‘உறவுமுறை நடத்தை’ (Kinship behavior), ‘திருமணத் தெர்வு’, ‘சடங்குநீரம்’, ‘சொத்துநீரம்’ என்பன சாதிய ரீதியில் வேறுபடுவதால், யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் சாதியும், உறவுமுறையும் (Caste and Kinship) பற்றிய ஆய்வுத் தேடல்கள் அவசியமாகின்றன. மற்றும் அவ்வவ் சாதிகளின் உறவுமுறை பற்றிய ஆய்வுகளும் வேண்டப்படுகின்றன.

‘வேள்வெடுத்தல் / வேள்வு கொண்டு செல்லல்’ என்பது பொதுவான நிகழ்வாயினும், அதனூடு எங்ஙனம் உறவுமுறை கட்டமைக்கப்படுகின்றது என்பது இக்கட்டுரையின் குவிமையப் பொருளாகும்.

‘வேள்வெடுத்தல்’ அல்லது ‘வேள்வு கொண்டு செல்லல்’ என்றால் என்ன?

பொதுவாக, ‘வேள்’ எனும் பதம் சுட்டும் அகராதி அடியாக வரும் பொருள்; ‘மன்மதன்’, ‘முருகன்’, ‘திருமணம்’ (சுராவின் தமிழ் - தமிழ் அகராதி, 2006) என்பனவாம். இங்கு திருமணம் எனும் பொருளும் இதற்குண்டு. இது ஒரு பண்பாட்டு நிகழ்ச்சி. ஆனால் அத்தொழிற்பாட்டினடியாக எங்ஙனம் தமிழர் உறவுமுறையில் ஓர் அங்கமான மண உறவு (Affinal kinship) கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது புலனாகும். உறவுமுறை பற்றிய ஆய்வுகளே சமூக அமைப்பை நன்கு விளங்கிக் கொள்வதில் உறுதுணையாகின்றன என்பது மானுடவியலாளர்களது கருத்தாகும். இதற்கமைய எங்ஙனம் இந்நிகழ்வு துணைபுரியும்? இந்நிகழ்வின் உட்பொருள் யாது? இது ஒரு சடங்கா? அல்லது சடங்கிற்கும் உறவுமுறைக்குமுள்ள உறவா? போன்ற பல ஆய்வுப் பொருள் நோக்கில் ஆய்வு செய்யத் துணியக்கூடினும் மண உறவைக் கட்டமைப்பதற்கு எங்ஙனம் ஆரம்பப் படிநிலையாக செயற்படுகின்றது என்பது முக்கிய பதிவினைப் பெறும்.

இந்நிகழ்வானது பேச்சுத் திருமணத்தின் வழி அமையும் மண உறவுகளுக்கும், காதல் திருமணத்தின் வழி அமையும் மண உறவுகளுக்கும் பொருந்தினும் அதிகம் பேச்சு திருமணத்தின் வழி அமையும் மண உறவுகளுக்கே பொருந்தும். காரணம், காதல் திருமணங்களில் இரு வீட்டாரும் (மணமகளதும், மணமகளதும்) முன்கூட்டியே ஒருவரை ஒருவர் தெரிந்திருக்க வாய்ப்புண்டு. மேலும் இவ்வழித் திருமணங்களில் முன்கூட்டி அறிந்திருப்பினும் சரி, அறியாதிருப்பினும் சரி, அகவய ரீதியாக இருவீட்டாருக்கும் சம்மதம் இல்லாவிடினும் சரி இது ஒரு சம்பிரதாய, பண்பாட்டு நிகழ்வாக அரங்கேறும். எவ்வாறாயினும் பேச்சு/ஒப்பேற்று திருமணமாயினும், நெருங்கிய உறவுகளுக்குள் நிகழும் திருமணமாயினும், ஏலவே இரு பகுதியினரும் ஒருவரையொருவர் தெரிந்திருப்பினும் இந்நிகழ்வு முக்கியத்துவமற்றது என்பதற்கு இடமில்லை. காரணம் எவ்வாறான வழியில் அமையும் திருமணமாயினும் பண்பாட்டு ரீதியாக, சமூக ரீதியாக இரு பகுதியினரையும் இணைக்கும் சம்பவமே அல்லது சமூக நிகழ்வே வேள்வுகொண்டு செல்லல் என்பதாகும். இதனை ‘சம்பந்தக் கலப்பு’ என யாழ்ப்பாணத்துப் புலங்களில் பரவலாகப் பேசுவர்.

யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் இந்நிகழ்வு பொது நிகழ்வாயினும் ‘வேள் வெடுத்தல்’, வேள்வு கொண்டு செல்லல்’ எனும் சொல் வழக்குகள் எல்லாம் பிரதேசங்களிலும் வழக்காயில்லை. மண உறவு என்பது திருமணத்தால் உருப்பெறுபது. மணமகன், மணமகள் இரு வீட்டாரும் கலந்து அதன் ஊடாக உறவுமுறையினை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுதல், இது இரத்த உறவில் (Consanguineal Kinship) இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது. இதில் உயிரியல் சார்ந்த தொடர்புண்டு. ஆனால் மண உறவு அவ்வாறானதொன்றல்ல. எனவே இதனை இயல்பாக உயிர்ப்பூட்டும் வகையில், இரு பக்கத்தாரையும் இணைய வைக்கும் சம்பவமாக ஒவ்வொரு நிகழ்வும் உணர்த்தும். இது கணவன், மனைவி எனும் இரு பாத்திரங்களுக்கப்பால் இரு குடும்பங்களின் இணைவு எனும் தலையாய கொள்கையை தமிழர் திருமணம் இதனூடாக உணர வைக்கும்.

இந்நிகழ்வானது வெவ்வேறுபட்ட காலங்களில் / நேரங்களில் மூன்று தடவை நிகழ்தல் வழமை. திருமணப் பேச்சு நிறைவின் பின் பதிவுத் திருமணத்திற்கு முன்னதாக இடம்பெறுதல் ஒன்று இதுவே ஆரம்ப நிலை, சம்பந்தக் கலப்பு என்பர். பதிவுத் திருமணத்திற்குப் பின்னர் ஒரு தடவையும், திருமணத்தின் பின் ஒரு தடவையுமாக மூன்று தடவை இடம்பெறும். இச் செயற்பாட்டில் பரிமாற்ற நிகழ்வு (Exchange) இடம்பெறும். அதாவது பொதுவாக மங்கலப் பொருட்களும், உணவுப் பண்டங்களும் பரிமாற்றம் செய்யப்படும். பண்டைய காலந்தொட்டு, மனித நாகரிக படிமலர்ச்சியில் முக்கிய அங்கம் பெறுவது இந்தப் பரிமாற்ற முறையாகும். மற்றும் பொருளியல் செயற்பாட்டிலும் இத்தகைய ‘பண்டமாற்றுமுறை’, ‘பரிமாற்ற முறை’ என்பன முக்கியம் பெற்றதாக பல மானுடவியல் ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. இதனூடாக உறவு முறை தொடர்புகள், நண்பத்துவம், சமூக வலையமைவு போன்ற பலவும் உருப்பெற்று, பலம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இது பரவலாக எல்லாப் பண்பாடுகளிலும் காணப்படும் பொதுப் பண்பாகவுள்ளது.

இவ்வேள் வெடுத்தல் நிகழ்வில் மணமகன் வீட்டாரே முதன் முதலில் இம் மங்கலப் பொருட்களையும் உணவுப் பண்டங்களையும் எடுத்துச் செல்வர். ‘பெண் பார்த்தல்’ தொடர்பான அனைத்திற்கும் மணமகன் வீட்டாரே செல்லுதல் தமிழ்த் திருமண பண்பாட்டில் நிகழ்ந்து வரும் வழமை. ‘பெண்ணானவள் திருமணத்தின் பின் கணவன் வீட்டில் வாழ்க்கையைத் தொடங்குபவள். எனவே, அவளை வரவேற்று அழைத்துச் செல்லவேண்டும் என வழமையும் இணைந்திருப்பதால் இது இங்ஙனம் அரங்கேறுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்து வழமையினை நோக்கின் சம்பிரதாயமாக மூன்று அல்லது ஐந்து

தட்டங்களில் இம் மங்கலப் பொருட்களையும், உணவுப் பண்டங்களையும் சுமங்கலிப் பெண்களே எடுத்துச் செல்வர். சுமங்கலிப் பெண்களைத் தேர்ந்தெடுத்தமைக்குக் காரணம், மங்கல காரியத்திற்குரியவர்கள். மற்றும் 'வாழ்வில் முழுமை உடையவர்கள்' என பொருள் கொள்ள முனைவோருமுள்ளர். 'முழுமை' என்னும் போது சுமங்கலி, செல்வச் செழிப்பு, நோய்ப்பினியற்று, குறைபாடுகளற்ற என்பவற்றோடு புத்திர பாக்கியம் பெற்றவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பர். இன்றும் சிலர் இவ்வாறான மரபு வழக்கங்களினாலும், நம்பிக்கைகளினாலும் பல பகுதியினர் புறந்தள்ளுதலுக்கும் (Exclusion) புறக்கணிப்பிற்கும் (Discrimination) ஆளாகின்றனர் என்ற புதிய அணுகுமுறைகளின் பால் சமூகவியலும், மானுடவியலும் விளக்க முற்படினும், இருவர் முதன் முதலில் வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கும் ஆரம்பம் நன்றாக ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதற்காகவே இத்தகைய வரம்புகளும், நியமங்களும் அமைப்பாக்கம் பெறுதல் குறிப்பது மக்களின் அறிகைச் செயற்பாட்டில் இயங்கும் நேர்மயச் சிந்தனை (Positive thinking) ஆகும். 'நன்றாக அமைய வேண்டும்' எனும் கருத்தியல் மக்களை மையமாகக் கொண்டு அவர்கள்பால் வெளிக்கிளம்புவது. அதனை உள்ளகம் சார்ந்த பார்வை (Emic approach) கொண்ட கருத்தாக்கம் என்பர் மானுடவியலாளர். இதற்கு புதிய இனவரைவியல் (New ethnography) அதிக அழுத்தம் கொடுக்கும்.

இங்கு மங்கலப் பொருட்களாக தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, மஞ்சள், வாழைப்பழம், பூ, குங்குமம் போன்ற பல கொள்ளப்படும். அநேகமான இயற்கைப் பொருட்கள் அனைத்தும் மங்கலப் பொருட்களாகின்றன. ஏன் சில இயற்கைப் பொருட்கள் மாத்திரம் மங்கலப் பொருட்களாக்கப்படுகின்றன? ஏன் சில அத்தகுதி பெறுவதில்லை? காரணம் இப்பொருட்களின் கிடைக்கக்கூடிய நிலையில் தங்கி உள்ளதா? அல்லது பண்பாட்டுக் காரணங்கள், விளக்கங்கள் இதன்பின் உள்ளனவா? போன்றவை பற்றிய மானுடவியல்சார் ஆய்வுத் தேடல்கள் அவசியமாகின்றன. உணவுப் பண்டங்கள் எனும் போது யாழ்ப்பாணத்து வழமையினை நோக்கின் அப்புலத்தின் மரபுவழி வந்த சில உணவுப் பண்டங்கள் (பலகாரம் என்பர்) முக்கியம் பெறுகின்றன. பயிற்றம் பணியாரம், முறுக்கு, அரியதரம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இதற்கு மேலாக அதி முக்கியத்துவம் பெறுவது 'கொழுக்கட்டை' எனும் உணவுப் பண்டம். மேலும் இனிப்புப் பண்டங்களே வேண்டப்படுகின்றன. பொதுவாக நற்காரியங்களுக்கு இனிப்புப் பண்டங்கள் முக்கியம் பெறும். 'இனிப்பு' எனும் சுவை எங்ஙனம் 'நன்று', 'இனிமை' போன்ற பொருள் விளக்கம் கொடுக்கப்படுகின்றது என்பது பற்றிய ஆய்வுத் தேடலும் அவசியமாகின்றது. இத்தகைய பரிமாற்ற நிகழ்வினூடாக இரு

பகுதியினரைச் சார்ந்த உறவினர்கள் ‘அறிமுகமாதல்’, ‘ஒன்றிணைதல்’, ‘நேருக்கு நேரான உரையாடல்’ மற்றும் ‘இடைவினை’ போன்ற பல செயல்களுக்கு உட்படுத்தப்படுவர்.

சமூகமாற்றம், இடப்பெயர்வு, நகரமயமாதல், புலம்பெயர்வு போன்ற பல சமூக விசைகளினால் சில வழக்கங்கள் கைவிடப்படும் நிலையம் சில தொடர்கின்ற நிலைமையையும் இன்றைய நடைமுறைகள் உணர்த்துகின்றன. ஆயினும் இந்நிகழ்வின்னாடாக இரு குடும்பங்களின் இணைவு எனும் தமிழர் திருமணத்தின் தலையாய கொள்கை எங்ஙனம் நடைமுறையில் ஆற்றுகைப்படுத்தப்படுகின்றது என்பது முக்கிய பதிவினைப் பெறும்.

உசாத்துணைகள் :

Fox, Robin. 1973. Kinship and Marriage, Anthropological Perspective, Penguin Books, London.

குலாம் (தொகுப்பாசிரியர்) 2006.

சுராவின் தமிழ்- தமிழ் அகராதி, சுதா காலேஷ் ஆள் கம்படிசன் அண்ணாநகர், சென்னை.

சண்முகதாஸ் அ.

மனோன்மணி சண்முகதாஸ், 1984
(பதிப்பாசிரியர்கள்)

தமிழர் திருமண நடைமுறைகள் முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், யாழ்ப்பாணம்.

வேல் அமுதன், செவ்வி, கொழும்பு, 23.10.2008

வேல் அமுதன், செவ்வி, கொழும்பு, 06.06.2009

வரவு

“மும்மறை”

(குறள்கிளறல்கள் - கவிதைகள்)

ஆசிரியர் : கலாபூஷணம் சோ. இராசேந்திரம்
[குமாரரத்தினா]

முதற்பதிப்பு : 11.05.2010

வெளியீடு : நிதர்சனா வெளியீடு
026 5370707

விலை : 150/=

சொல்வளம் பெருக்குவோம் (15)

— பன்மொழிப்புலவர் த.கனகரத்தினம் —

தமிழ் இலக்கண முறைப்படி சொற்களை நான்கு வகையாக வகுப்பர். அவையாவன — பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என்பனவாம். சொற்கோவை (Etymology), (Classification) முறைப்படி இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் என வேறு நான்கு வகையாகவும் வகைப்படுத்தலாம். “அவற்றுள்”

இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் லென்று அனைத்தே செய்யுள் ஈட்டச் சொல்லே - என இதனைத் தொல்காப்பியம் விளக்கும்.

மக்கள் பேச்சு வழக்கிலுள்ள தமிழ்ச்சொற்கள் இயற்சொல்.

பேச்சு வழக்கிறந்து செய்யுளளவில் நின்ற தமிழ்ச்சொற்கள் திரிசொல்.

வடமொழியிலிருந்து தமிழுக்கு வந்தன வடசொல்.

பிறமொழிச் சொற்கள் எல்லாம் திசைச் சொற்கள்.

திருவாசகத்திற் கூடத் திசைச்சொற்கள் காணப்படுகின்றன. அச்சன் (தகப்பன்) அதெந்து (அதற்கு என்ன) என்ற மலையாளச் சொற்கள் காணப்படுகின்றன. திருப்புகழிலும் குமரகுருபரர் பாட்டிலும் பல திசைச் சொற்கள் கலந்திருப்பதைக் காணலாம். முகம்மதியர், பறங்கியர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் என்போர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் இலக்கியத்திலும் திசைச் சொற்கள் தமிழிற் கலந்துள்ளன. சன்னல், சாவி, அலமாரி, பாதிரி போன்றவை போர்த்துகீசச் சொற்கள்.

ஜமீன், சிபாரிக, சிப்பந்தி, சிப்பாய், சுமார், பக்கிரி என்பன பாரசீகச் சொற்கள்.

ஆசாமி, இலாகா, கஜானா, நகல், மாமூல், வசூல் போன்றன அரேபியச் சொற்கள்.

அசல், அந்தஸ்து, குமாஸ்தா, தபால், பங்களா, மாகாணம், தொப்பி, மசாலை போன்றன இந்துஸ்தானியச் சொற்கள்.

இவையெல்லாம் பிறமொழிகளிலிருந்து தமிழிற்கு வந்த திசைச் சொற்கள்.

வடமொழியிலிருந்து கடன் வாங்கப்பட்டவை வட சொற்கள் எனப்படும். சங்க காலத்தில் வடமொழிக் கலப்பு மிக மிகக் குறைவு. மணிப்பிரவாளம் செல்வாக்குப் பெற்ற காலத்திலேயே வடமொழிக் கலப்பு அளவின்றிப் பெருகியது.

தெலுங்கு மலையாள மொழிகளில் வடமொழிக் கலப்பு அளவின்றிப் பெருகியது. தெலுங்கு மலையாள மொழிகளில் வடமொழிக் கலப்பு நிறைய உண்டு. இன்று பத்திரிகைத் தமிழிலும் பல வடமொழிச் சொற்கலப்பைக் காண்கின்றோம். இவ் வாறு கலந்த வடசொற்களைத் **தற்சமம்**, **தற்பவம்** என்று இருவகைப்படுத்துவர் பிற்காலத்து இலக்கண நூலார். தமிழுக்கும் வடமொழிக்கும் பொது வெழுத்துக்களால் ஆகிய வடசொற்கள் **தற்சமம்** எனப்படும். **காரணம்**, **அமலம்**, **கமலம்** போன்ற சொற்களை இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம். தமிழில் இவ் வாத வடமொழிக்கே உரிய எழுத்துக்களை கொண்ட வட சொற்கள் **தற்பவம்** எனப்படும். **கிடபம்**, **அத்திரம்**, **பத்தி** போன்ற சொற்களை இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம்.

இவற்றான் தமிழ் வளம் பெற்றது என்பது உண்மை. எனினும் சில தமிழ்ச்சொற்களையும் வடசொற்கள் என சிலர் கூறிவந்தனர். உதாரணமாக **உலகம்**, **காலம்** என்பன வடசொற்கள் அல்ல. அவை தமிழ்ச் சொற்களே என நச்சினாக்கினியர் போன்றவர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர்.

சென்ற நூற்றாண்டில் முதன் முதலாக டாக்டர் குண்டர்ட் என்பவர் வடமொழியில் திராவிடக்கூறுகள் என்ற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையை வெளியிட்டார். டாக்டர் கிட்டல் என்பவர் (கி.பி.1872) வடமொழி அகராதிகளில் திராவிடச் சொற்கள் என்ற கட்டுரையை வரைந்தார். இவர்களுக்குப் பின், இவ்வாராய்ச்சியில் ஒப்பிலக்கணம் எழுதிய டாக்டர் கால்டுவெல் ஈடுபட்டார்.

கால்டுவெல் பல தமிழ்ச் சொற்கள் வடமொழியில் காணப்படுகின்றன என்பதை நிறுவியுள்ளார். இதுவும் தமிழின் வளத்தையே பெருக்கி நிற்கிறது, அணி, ஆணி என்பன வடமொழியில் வண்டியின் அச்சாணியைக் குறிக்கும். **அண்** என்னும் பகுதியைக் கொண்ட இச்சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்களாகும். **கடு**, **கடுகு** என்பன வடமொழியில் காரத்தையும் கொடுமையையும் குறிப்பன. இவை **கடு** என்னும் பகுதியிலிருந்து பிறந்த தமிழ்ச்சொற்கள்.

நீரம் வடமொழியில் நீரைக் குறிப்பது. இந்த **நீர்** என்பது தமிழ் முதலான திராவிட மொழிகளில் பயின்று வழங்கும் சொல்லாகும். மலையாளத்தில் **நீர்** என்பதை வெள்ளம் என்பர். **நீர்** என்பதும் உண்டு. **மீன்** என்பது வடமொழியில் மீனைக் குறிப்பது. இது **மீன்** என்னும் அடியை உடைய தமிழ்ச்சொல்லே. வடமொழியில் 'அம்பா' என்ற சொல் அம்மா என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் திரிபே. கலா என்ற சொல் 'கல்' என்ற தமிழ்ச்சொல்லடியாகப் பிறந்த **கலை** என்பதன் திரிபே. ■

ஏ.தேவராஜன் அவர்கள் 'தற்காலக் கவிதைக்கான சிறந்தது' என மகுடம் தாங்கி 'நனைத்த நேரம் வெளிவரும் இதழ்' எனும் அறிவித்தலுடன் மலேசியாவிலிருந்து வெளிவரும் 'மௌனம்' சிற்றிதழின் பொறுப்பாசிரியர். இதுவரை (யூன் 2010) 10 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன.

ஒரு வனத்திழை பூக்கள்

ஏ.தேவராஜன்
மலேசியா

தானென்ற செருக்குமனம் தலைதாக்க லானால்
தறுதலையாய்த் தானியோகும் தொடங்குசெயல் யாவும்
ஏனென்று மனதுக்குள் ஒரு கேள்வி கேட்டு
இனிதாக நடப்பதற்கு வழிகாண வேண்டும்!

தன்மதமும் தன்வழியும் சரியான தென்றும்
தவறென்று பிறர்வழியைச் சாடுவதும் முறையா?
மன்பதையில் வாழ்கின்ற மிருகங்க ளுக்குள்
மனமாற்றம் மதமாற்றம் ஏதேனு முண்டா?

புகத்தறிந்து நடந்தால்தான் மனிதகுலம் நிலைக்கும்
புகத்தறிந்து நடந்தால்தான் மனிதநேய மோங்கும்
வெகுண்டெழுந்து குதியோரால் பயனேது முண்டோ?
வெறுப்பேற்றும் மதப்பேச்சால் விளைபலன்தா னுண்டா?

நல்லினக்கங் குன்றுதற்குக் காரணம்யா ஞான்றால்
நடமாடும் மதவாதப் பேய்கள்தா எனப்பேன்
புல்லுக்கும் புத்தியுண்டு; பலநேரம் நாம்தான்
வொற்றிப்பிழி பூமிமிலே போர்முட்டிக் கொன்றோம்!

இதைப்பெரியார் தான்சொல்ல வேண்டுமென்ப தில்லை
ஏவெடுத்து வானத்தைப் பார்த்தாலே போதும்
அதன்கீழ்நா எல்லோரும் ஓர்குடும்ப மாக
அனுசரித்து வாழ வேண்டும்; இதைமறுப்பா ருண்டா?

என்றேனு மோர்நாள்நா மெல்லோரும் சேர்ந்து
எடுப்பாக முடிவெடுப்போம் மதப்பேச்சை யொதுக்கி
வண்டாடும் சோலைக்குள் வர்ணங்க ளின்றி
மனங்கலந்து பேசுவோம்; மதம்வெட்கச் செய்வோம்!

அஞ்சலகம் நெற்றோடிக்குப் பிரச்சினைகள்

நாம் வாழ்கின்ற வாழ்வின் சகல துறைகளையும் போலவே இலக்கிய வளர்ச்சியும், குறிப்பாக சஞ்சிகை வெளியீட்டுத்திறை நெருக்கடிக்கு முகங்கொடுத்து வருகின்றது.

1. கட்டுப்பாடற்ற வெளிப்புறப் போட்டி
2. விலைவாசி ஏற்றம்
3. அடக்கச் செலவு அதிகரிப்பு
4. திட்டமிட்ட செயற்பாடினமை

இத்தகைய நெருக்கடிகளின் முழுப் பரிமாணத்தை உணர, மீளும் வழிகளைக் காண இப்பிரச்சினையின் வரலாற்றை மனங்கொள்வது அவசியம்.

மண்வாசனை, யதார்த்த இலக்கியம், நம் மக்களின் வாழ்வையும் பிரச்சினைகளையும் உள்ளடக்கிய தயாரிப்புக்கள், ஒற்றுமைகள், கூட்டுறவு போன்ற கருதுகோள்கள் வெளிப்பட நம் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களுக்கு இந்த மண்ணிலேயே சஞ்சிகை வடிவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் பயனாக, மலர், தாரகை, ஈழகற்கண்டு, அரங்கம், போது, படி, சுமைதாங்கி, வயல், பூவரசு, சுகந்தம், மட்டக்களப்பு, கூட்டுறவாளர்களின் வெளியீடாக வந்த மலரும் வாழ்வு, கிணைகரம் இப்படியான பல சஞ்சிகை முயற்சிகள் தொடர்ந்து தாக்குப்பிடிக்க முடியாத நிலையை எதிர்கொண்டன. காரணம்,

எழுச்சிக் கவிஞர்
இரா.தவராஜா

1. உறுதியான சந்தையின்மை
2. திடமான விநியோக அமைப்பின்மை
3. நிதி வசதியின்மை
4. அந்நியப் போட்டி
5. ஆக்கச் செலவு அதிகம். இக் காரணிகளால் சில சஞ்சிகை முயற்சிகள் முறையிலேயே கிள்ளி எறியப்பட்டு மடிந்து போயின. அல்லது தொடர்ந்து வெளிவர முடியாமல் தளர்ந்து போயின.

இந்தப் பாதகமான அம்சங்களை இனங்காணும் இன்றைய சஞ்சிகையாளர்கள் ஒன்றுகூடி பல கோரிக்கைகளை முன்வைக்கலாம். அவை,

1. மலிவு விலையில் கடத்தாசி வழங்குதல்.
2. குறைந்த கட்டணத்தில் சஞ்சிகைகளை அச்சிட்டு உதவும் சிறப்பு அச்சகம் அமைத்தல்.
3. கடன் வசதி வழங்கல்
4. சஞ்சிகை வெளியீட்டில் முதலீடு செய்வோர்க்கு வரிச்சலுகை வழங்கல்.
5. ஒவ்வொரு தரமான சஞ்சிகைகளிலும் குறைந்தபட்சம் 500 பிரதிகளையாவது அரசு கொள்வனவு செய்து பாடசாலை நூலகங்களுக்கும், பொது நூலகங்களுக்கும் வழங்க ஆவண செய்தல்.
6. ஈழத்து தமிழ் சஞ்சிகை வெளியீட்டுத்

துறை உறுதியான அடித்தளத்தில்கட்டியெழுப்பப்படும் வரை தமிழக வர்த்தகப் போட்டியிலிருந்து அதைப் பாதுகாக்க தரமற்ற சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதியில் முடிந்தளவு கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வருதல்.

இப்படியான கோரிக்கைகளை முன்வைத்து இன்றைய சஞ்சிகையாளர்கள் ஒன்றாக அணிதிரள் வேண்டும்.

சஞ்சிகை வெளியீட்டு முயற்சியை ஒரு தொழில்துறையாக கட்டியெழுப்பி இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான உறுதியான அடித்தளத்தை உள்நாட்டுச் சந்தை ஆய்வும், சந்தை உருவாக்கமும் அத்தியாவசியமான முன் தேவையாகும். இதற்காக,

1. எத்தனை சஞ்சிகைகளுக்கான, எத்தகைய சஞ்சிகைகளுக்கான தேவை சமுதாயத்தில் இருக்கிறது என்பது பற்றிய ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.
2. திடமான ஒரு சந்தை இல்லாத நிலையில் அத்தகைய சந்தையை உருவாக்க திட்டமிட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.
3. சமுதாயத்தின் பல்வேறு பகுதிகளின் இலக்கிய ரசனை, தேவை பற்றிய பகுப்பாய்வுகள் நடத்தப்பட வேண்டும்.
4. இலக்கிய விழிப்பின் மூலம் சந்தை உருவாக்கத்திற்கு இலக்கியப் போட்டிகளையும், இலக்கிய விழாக்களையும் நடத்துவதுடன் பாடசாலைகள் தோறும் மாணவர் இலக்கிய முயற்சிகளையும் ஏற்பாடு செய்வதுடன் வெகுஜன ஊடகங்க

ளையும் முனைப்பாகப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

விற்பனையும் விநியோகமும் :

சஞ்சிகை வெளியீடு விரிவான விற்பனை/விநியோக ஏற்பாடுகளைக் கோரி நிற்கிறது. இதற்கு,

1. நாட்டிலுள்ள புத்தக விற்பனை நிலையங்களை ஈர்த்து சஞ்சிகைகளை விற்பனை செய்வதற்கு முழுமையாக பயன்படுத்த வேண்டும்.
2. சஞ்சிகை விற்பனையை ஏனைய கல்விச்சாலைகளிலும் மற்றும் பொது இடங்களிலும் ஆரம்பிக்கலாம்.
3. புத்தகக்கடை தோறும் ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளின் விற்பனைக்கென தனிப் பிரிவு ஏற்படுத்த புத்தகக் கடைகளை வலியுறுத்த வேண்டும்.
4. பாடசாலைகள், சனசமூக நிலையங்கள், பெரிய - சிறிய நூலகங்கள், பொதுப் பணி மன்றங்கள் ஆகியவற்றுடன் நேரடியாகத் தொடர்புகொண்டு சஞ்சிகைகளை இந்த அமைப்புகள் வாங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.
5. எழுத்தாளர் அமைப்புகள், இலக்கிய வட்டங்கள் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் போன்றோரை சஞ்சிகையின் பிரசாரத்திற்கும் விற்பனைக்கும் பயன்படுத்த வேண்டும்.
6. நூடு தழுவிய ரீதியில் சஞ்சிகை. விநியோகத்திற்கான பொதுத்துறை, கூட்டுறவுத்துறை, தனியார் துறை, நிறுவனங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். ஏற்கன

வெயுள்ள சந்தைப்படுத்தப்படும் நிறுவனங்கள் இதற்காகப் பயன்படுத்தப்படவும் வேண்டும். இவைகளெல்லாம் சஞ்சிகையின் விற்பனையை அதிகரிக்க நான் அறிந்த தரவுகளாகும்.

ஓன் சஞ்சிகையின் அமைப்புக்கு வருவோம்

நான் முன்பு எத்தகைய சஞ்சிகையை மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதைப் பகுப்பாய்வு செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டேன்.

சஞ்சிகையில் இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு உரிய முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்ற அதே வேளையில் எழுத்தின், அறிவின் ஏனைய துறைகளிலும் கவனம் செலுத்தப்படுவது அவசியம். 1. விஞ்ஞானம், 2. தொழில் நுட்பம், 3. பொருளியல், 4. வரலாறு, 5. இயற்கை வளம், 6. உளவியல், 7. ஒழுக்க

வியல், 8. தொல்பொருள் ஆய்வு, 9. கழலியல், 10. தத்துவஞானம், 11. நாட்டாரியல், 12. சிறுவர் இலக்கியம் ஆகிய பல்வேறு துறைகளிலும் ஆக்கங்கள் சேர்க்கப்பட்டு பன்மையாகவும் கொண்ட சஞ்சிகையாகத் திகழ்ந்தால் பலரும் விரும்பிப் படிக்கும் சஞ்சிகையாக அது திகழலாம்.

ஆலோசனைக் கூட்டமும் குழுவும்:

நமது நாட்டின் சஞ்சிகை வளர்ச்சிகான ஆலோசனைகளையும், ஆக்கங்களையும் பெற்றுக்கொள்ள சஞ்சிகையாளர்கள் எழுத்தாளர்களையும், இலக்கிய அமைப்புக்களையும், ஆர்வலர்களையும் அழைப்பித்து ஆலோசனைக் கூட்டங்களை நடாத்தி ஒரு விரிவான பிரதிநிதித்துவமுள்ள அதிகாரபூர்வ குழுவையும் அமைக்கலாம். இதனால் ஆக்கத் தேடல்களும், ஆலோசனைகளையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். ■

‘இலக்கியப் புக்கள்’

எழுத்து மறைந்த எழுத்தாளர்கள் பற்றிய கட்டுரைகளைத் தாங்கி ‘இலக்கியப் புக்கள் - I’ நூல் [375 பக்கங்கள்] வெளிவந்துள்ளது. தொடர்ந்து இரண்டாம் பகுதி தயாராகிறது. எனவே தங்களுக்குத் தெரிந்த எழுத்தாளர்கள் பற்றிய தகவல்கள் தாங்கிய கட்டுரைகளை [4/5 பக்கங்கள் + புனைப்படம்] எழுதி அனுப்புங்கள். தங்களைப் பற்றிய தகவல்களையும் / புனைபட்டதையும் இணைத்து, ‘இலக்கியப் புக்கள் - I’ நூலைப் புத்தகக் கடைகளில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். நூல்புர்களுக்கும் இத் தகவல்களைப் பரிமாறுவதன் மூலம் சிறப்பாக வர ஒத்துழைப்புத் தரமுடியும்.

முல்லைஅமுதன்

[காற்றுவெளிக்காக]

R.Mahendran (முல்லைஅமுதன்)

34, Red Riffe Road, Plaistow, London
E13 OJX

Tel : 0208 5867783

Email : mullaiaamuthan_03@hotmail.co.uk

எந்த வகை உன் சொந்த வகை...?

எத்தனை விதமாய்
மனிதரடா
சிதில் நீ
எந்த விதமாய்
தெரிகின்றாய்...?

ஒற்றமையுடனே என்றிறன்றும்
உறவுகள் வாழ
நினைப்பவனா....
ஒருவரோடொருவரை
மோத வைத்து
உள்ளே மகிழ்ந்து சிரிப்பாயா?

பிரிந்துபோன நண்பர்களை
பேசிச் சேர்த்து வைப்போனா....
உன் பகை வஞ்சம்
தீர்ப்பதற்காய்
உன் முரண்பாட்டை
விதைப்பவனா.....?

உமக்கை இறந்தவன்
கையாக
உதவிட உன்மனம்
முன்வருமா....
உமத்தவன் உடையாயும்
உருவிவிடும்
துச்சாதனத்தின் உறைவிடமா?

சிமத்தவனுயர்ச்சிதனைக் கண்டு
அகத்திலே இன்பம் சுரந்திடமா....
எமத்ததிற்கெல்லாம்
பொறாமைத் தீ
எரியும் நெஞ்சம் கொண்டோனா?

இலக்கியம் கலைகளை
இரசிப்பவனா....
எல்லாமைதற்கு என்பவனா....?
உண்டே களித்து
உறங்கியெழும்
ஒரினமாக அலைபவனா?

கல்லாயிருந்து சிதிஷ்டத்தின்
காற்றை நுகர நினைப்பாயா....
வில்லாய் வளைந்து பாம்புட
வியர்வை சிந்தி உயர்வாயா?

எந்த வகையுள் நீ இருந்தாலும்
இனிய 'மனதம்' உனக்குள்ளே
வந்து சேர வழியை விட....
சிமத்த கணமே நீ 'மனதன்'
அகி நிமிர்வாய் பூமிமேலே!

-சிஷ்யன்-
திருகோணமலை.

■ கதிர்முகம்

தத்துவக் கலைஞர் பொன். தவநாயகம் அவர்களின் 'இன்பத் துறும் ஓய்வு நிலமும்' எனும் கவிதை நூலின் வெளியீட்டு விழா பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு அவர்களின் தலைமையில் 25.06.2010 அன்று அரசடி, மட்டக்களப்பு மகாஜனக் கல்லூரி கலையரங்களில் நடைபெற்றது. தொடர்ந்து இந் நூலின் அறிமுக விழா 27.06.2010 அன்று விபுலபூசணன் உயர்திரு இ. விநாயகமூர்த்தி (முன்னாள் காரைதீவு கிராம சபைத் தலைவர், அம்பாறை மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை உறுப்பினர் அதிபர், வளர்ந்தோர் கல்வி அதிகாரி) அவர்களின் தலைமையில் காரைதீவு விபுலானந்த மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

இந்நூலுக்கு 'செங்கதிர்' ஆசிரியர் கவிஞர் செங்கதிரோன் த.கோபாலக்ருஷ்ணன் வழங்கிய கணிப்புரையிலிருந்து....

இத்தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகளைப் படித்து முடித்தபோது கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை அவர்களின் 'மலரும் மாலயம்' கவிதைத் தொகுதியை எனது இளவயதில் படித்த ஞாபகமே வந்தது. அத்துணை எளிமையான நடை, எளிமையான சந்தம், கவித்துவம் கரைபுரண்டோடும் கனதி.

'புதுக்கவிதை'ப் போர்வையைப் போர்த்துக்கொண்டு புரியாத 'புதுக் கவிதை'த் தொகுதிகள் பல புற்றிசல்கள் போலப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இக்காலகட்டத்தில், ஈழத்துக் கவிதைத் தேர் சரியான தடத்திலே செல்லுதற்கு வடமிழுக்கும் வகையில் தக்க தருணத்தில் இக்கவிதை நூலின் வரவு காலத்தின் தேவையுமாகும்.

இக்கவிதை நூல் கனகச்சிதமாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. 'இன்பத் துறும் ஓய்வு நிலமும்' எனும் தலைப்பு உட்பட உள்ளேயுள்ள கவிதைப் பகுதிகளின் உப தலைப்புகள், கவிதைகளின் தலைப்புகள் யாவும் ஒரு கலா நேர்த்தியுடன் அமைந்து, கவிதைகள் வரிசைப்படுத்தப்பட்ட விதத்தில் ஒரு தொழில்வாண்மையும் (Professionalism) தெரிகிறது. கவிதைத் தொகுப்பு நூலொன்று எவ்வாறு அமையவேண்டுமென்பதற்கு இந்நூலை ஒரு மாதிரி யாகக் (Model) கூடக் கொள்ள முடியும்.

முதலில் தன்னைச் சொல்லி (வாழ்வின் வடிவம்) பின் 'பிறந்த மண்ணின் பெருமை' யைக் கூறி அடுத்து 'புகந்த மண்ணின் புதுமை'யைப் புகல்வது கூட கவிதைப் பூங்கா வீட்டுக்கு வருகைதரும் வாசக விருந்தாளியை வாசலில் வைத்து வரவேற்று, உள்ளே அழைத்துச் செல்வதுபோல அமைந்திருக்கிறது என்பது என் முதற்கணிப்பு.

கவிதை ஓர் இறுக்கமான ஊடகம். இந்நூலின் கவிதைகளின் சொற்சேர்க்கை எந்தவிடத்திலும் தொய்வின்றி கவிதைக்கு மிக முக்கியமான

சந்தத்துடன் இறுக்கம் குலையாமல் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றது. எளிய சொற்களால் எளிய நடையில் கவிதைகள் அமைந்திருப்பதும் கவிதைகளின் உருவமும் உள்ளடக்கமும் உன்னதமாய் உள்ளதும் உணரக்கூடியதாகவுள்ளது.

தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் அதீத வளர்ச்சியும் - உலகமயமாக்கமும் - திறந்த பொருளாதாரமும் - போர்த் தாக்கங்களும் கிராமிய வாழ்வியலையும் - கிராம வாழ்வியலின் விழுமியங்களையும் - கிராமத்தின் இயற்கைச் சூழலையும் விழுங்கி ஏப்பமிட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஆபத்தானதொரு காலகட்டத்தில் கிராமத்து வாழ்வையும் - உழவுத் தொழிலையும் - கிராமத்தவரின் மாசற்ற உறவையும் - கிராமத்து நிகழ்வுகளையும் நினைவுகளையும் படம் பிடித்துக் காட்டும் இவரது கவிதைகளைப் படிக்கும் போது மாரி காலத்து முதன் மழை கிராமத்து மண்ணில் விழும்போது எழும் கிராமத்துப் புழுதி வாசனை தரும் மகிழ்ச்சியைத் தரும் மனைவுணர்வுதான் ஏற்படுகிறது. இயற்கையை நேசிக்கும் கவிதாசிரியரின் இதயமும் இக்கவிதை வரிகளில் வெளிப்படுகிறது. 'கீராம வாழ்வுக் கீர்த்திகள்' எனும் பகுதியில் வரும் கவிதைகள் யாவும் இத்தகைய களிப்பூட்டுகின்றன. மட்டுமல்லாமல், சில கவிதைகளைப் படிக்கும்போது பழந்தமிழ் பாடல்களிலே நாட்டுவளப்பம் கூறும் கவிதைச் சாயல் தோன்றி நெஞ்சை நெகிழவைக்கின்றன.

(உ+ம்) 'மருதத்தின் மகிமை' எனும் கவிதை இப்படித்தான் தொடங்குகிறது.

“நல்லாளும் மருதத்தின் ஊராம் நூறாம்
நல்லையாகும் வளங்கூடும் களன் வயங்கும்
தலமாளும் குலையேந்திச் செந்நெல் ஆடும்
தலைகாட்டும் வறால்ஓடைத் தாவிப் பாயும்
நல்லாளும் பால்முட்டித் தயிரின் சட்டி
நன்சுவையின் நெய்வாசம் உறற் கபையின்
குலமாளும் கன்னியர்நெல் குத்தும் ஓசை
குலையாத கீராமத்துக் கொடையே யாகும்”.

மனித மனங்களைச் செழுமைப்படுத்தும் வல்லமை இலக்கியங்களுக்கு உண்டு என்பது எனது நம்பிக்கை. “உறவுகளின் உணர்வுகள்” எனும் பகுதியிலும், ‘தத்துவ முத்துக்கள்’ எனும் பகுதியிலும் தொகுக்கப் பெற்றுள்ள கவிதைகள் யாவும் வாசகனின் மனதை நிச்சயம் செழுமைப்படுத்தும்.

இந்நூலின் கவிதைப் பிரவாகம் அணைகளுக்கிடையிலே கட்டுண்டு ஆழமாகவும் அமைதியாகவும் ஓடும் ஆற்று வெள்ளம் போல் அமைந்திருக்கின்றது. இது உண்மை: வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.

‘புதுக்கவிதை’ப் புலவர்களின் சீண்டல்களினால் பொறுமையிழந்து பொருமிக் கொண்டிருக்கும் தமிழன்னை இக்கவிதை நூல் தரும் உணர்வுப் படைப்பால் உச்சி குளிர்வாள். இக்கவிதை நூல் பதர்களற்ற ஓர் நெல் மணிக்குவியல் என்பதே எனது ஒட்டுமொத்தமான இறுதிக் கணிப்பு. ■

ஒரு படைப்பாளனின் மனப் பதவுகள்-⑬

■ கவிவலன்

கவிதை பற்றிய சிந்தனை, வளமான கவிதைகளைத் தேடுகிற ஆர்வம் இப்போது முனைப்புப் பெற்று வருவதைக் காணமுடிகிறது. பருமட்டாக எல்லாம் சரிதான். எல்லாமே கவிதைதான் என்று ஏற்றுக்கொள்ளுகிற ‘நோஞ்சான்தனம்’ மாற்றமடைந்து வருகிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் இல்லாமலில்லை. கவிதை, கண்முடித்தனமான பயணமொன்றில் தனனை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

கட்புலக் கலையாக்கமும், அதன் வழியான நிகழ்ச்சிப்படுத்தலும் அதற்கேற்ற பேச்சுத் தொனியின் செய்யுள் ஆற்றலுமே கவிதையின் நவீனமயமாக்கல் என்றிருந்த மரபு, திசைமாற்றம் பெற்று, திக்குத் தெரியாத காட்டில் பயணம் செய்துகொண்டிருக்கிறது. ரசனைக்குரியதாகவிருந்தால் நயக்கத்தக்கதாகவிருந்தால் எவரும் மறுதலியார். ஆனால்... இன்றையக் கவிதை அப்படியில்லையே...

“மாடு மீதத்து மசீந்த வயற்சேற்றடையே
போடும் முளைநெல்லே பூர்வியாடும் ஒன்றாகக்
கூடினாற்போல் வீழ்கள் கூடிற்று
வேடுவன்கை அம்பு துளைக்க
ஒரு ஆண் சங்கம் வீழ்ந்துய்ட
சம்பவம்போல் ஆனது அச்சங்கத்யும்”

என்ற நீலாவணனது சொற்சித்திரங்களைப் போல, இன்றையக் கவிதை கவையாகவில்லையே!

‘கல்லொன்று வீழ்ந்து
கழுத்தொன்று வெட்டுண்டு
பல்லோடு உதடு புறந்து சீதறுண்டு
சல்லொன்று செந்நீர் தெறித்து
நிலம் சீவந்து
மல்லொன்று நேர்ந்து
மனசுர் கொலையுன்பர்”

என்ற மஹாகவியினுடைய நிகழ்ச்சிகளினூடாக கருத்துக்களை முன்நிறுத்து வது போன்ற கவிதா ஆளுமையை இன்றையக் கவிதைகளில் காணமுடிவதில்

லையென்ற வருத்தம் வாசகர்கள் எல்லோருக்குமுண்டு.
கவிதை எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறது?...

உரைநடைக்குரிய சிருஷ்டிப்புலத்தை கவிதைக்குள் கொண்டுவருகின்ற நவீன கவிதைச் சிந்தனைப் போக்கு இன்று நடைமுறையிலில்லை. நவீனம், புதிது என்று சொல்லிக் கொண்டு சோகைபிடித்து... தொய்ந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறது கவிதை.

“இதுவரை உலகீடை

எவனொரு புலவனும்

கூசைத்தீபாததுவாய், கவைத்தீபாததுவாய்....

புதுஎழில் வால்கீற கவீபுனை வழியினை

நனைத்து நனைத்து”

எவர்தான் உழுத விழைகிறார்கள்... எழுத முனைகிறார்கள்?... கவிதையின் வளம் மிகவும் மெலிந்துகொண்டேயிருக்கிறது.

ஒரு கவிதையின் தனித்தன்மைக்கும், உயர்வுக்கும், அந்தக் கவிதைகளில் அடைத்துக்கொண்டுவரும் கனமான, அர்த்தம் நிறைந்த சொற்களே காரணியாகும். இதையே “Electric Charged Words” என்று மேனாட்டுத் திறனாய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

இன்றையக் கவிதைகள், அர்த்தம் நிறைந்த ஈர்ப்புச் சொற்கள் கொண்டு நெய்யப்படுவதாக இல்லை. அதற்கு மாறாக இயல் என்ற பெயரில், அகம்-புறமென்ற பேதமின்றி, சொல்லக்கூடாததையெல்லாம் சொல்லுவதும், சொல்லக் கூடியதைவிட்டு விடுவதுமே சமகாலக் கவிதையின் செழிப்பின்மைக்கும், வளர்ச்சியில்லாமைக்கும் காரணமாகும்.

பழமை என்கிற மரபின் விழுதுகளாகத் தம்மை அங்கீகரித்துக்கொண்டவர்களாலேயே, செழிப்பான, அர்த்தபுஷ்டியான கவிதைகளை ஆக்கவும் முடியும் என்பதற்கு இன்றுவரை எழுதிக்கொண்டிருக்கும் பலபேருடைய ஆக்கங்களை எடுகோளாகச் சொல்ல முடியும். அதேவேளை, இன்னும் தமிழ்க் கவிரைப் பரப்பில் நசிவுப் போக்குகள், குறைப்பிரசவ முயற்சிகள் தொடர்ந்துகொண்டிருப்பது கவிதை இயலை மிகத் தாழ்ந்த நிலைக்குக் கொண்டுசென்றுவிடும்.

அனுபவங்களின் பதிவே கவிதை, அந்தக் கவிதையை வரைகிற ஓவிய ஆற்றலே கவித்துவம். இந்தக் கவித்துவம் இல்லாத வார்த்தைச் சித்தர்களால் கவிஞனாக முடியாது. அன்றைய, பழங்காலத்துப் பண்டிதர்கள் செய்த மொழி விளையாட்டைத்தான் இன்றையக் கவிஞரானவர்கள் இலகுவநடையில் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உண்மையான படைப்பு கவிஞனால் செய்யப்படுவதில்லை. அது கவிஞன் வழியாக நெய்யப்படுவது. ஆனால், இன்றையக் கவிதைகள் கேர்க்கப்படுவதாக வல்லவோ இருக்கிறது.

‘கடந்து செல்லுதல்’ என்ற தலைப்பில் ஒரு புதுக்கவிஞர் தீட்டிய கவிதையைப் பாருங்கள்.

‘உத்தையொடும் உடுமானங்கள்
தேய்த்தல் கறுவதல் அழுத்துதல்
உடுத்தல் உலாத்தல் அலைதல்
எழும்புதல் குளித்தல் உண்ணுதல் கழித்தல்
படுத்தல் மீண்டும் எழும்புதல்
குளித்தல் உண்ணுதல் அலைதல்

கால்ரண்டை மேலுயர்த்த
கட்டின் அடியில்
அமிழ்ந்து அமிழ்ந்து
பின் நிற்குந்து படுத்தல்’

இந்தக் கவிதையின் பிறப்பு ரகசியம் என்ன?... அல்லது இந்தக் கவிதை சொல்லுகிற செய்தி என்ன? இது வாசகனிடம் ஏற்படுத்தியிருக்கிற தாக்கம் என்ன? ஏதோ ஒரு வகையில் வாசகனைப் பாதிப்பதே... ஆக்கத்தின் வீரியம், ஆனால் மேலேயுள்ள கவிதை தருகிற உணர்வு என்னவென்பது இதைப் படைத்தவருக்காவது புரிகிறதோ என்னவோ?...

‘பால் நகையாள் வெண்முத்துப்
பல்நகையாள் கண்ணக், தன்
கால்நகையால் வாய்நகைபோய்
கழுத்துநகை அழந்த கதை’

சிலப்பதிகாரக் கதையையே நாலுவரிகளுக்குள் செதுக்கித்தந்த கவிதை இது. கவிதையென்பது மனித இயல் நிகழ்வின் சுருக்கப் பிரதியாக இருக்க வேண்டும். மரபு-புதிது என்ற போதங்களுக்குள் - பேதங்களுக்குள் சிக்கி கவிதையைச் சின்னாபின்னப்படுத்தாமல், இன்றையக் கவிதையை உயிர்ப்பிப்பது எவ்வாறு என்று சிந்திப்பது இன்றைய அவசியத் தேவையாகவிருக்கிறது.

ஒரு கவிஞனுக்கு அனுபவம் அவசியம். அந்த அனுபவத்தை வெளியிட வார்த்தைகள் மட்டுமல்ல, அறிவியல் சம்பந்தப்பட்ட ஞானம், கலாசாரத் தெளிவு, பல்லிசக்கிய நூல் வாசனை என்பவையே அவனை முழுமைப்படுத்தும் சாதனங்களாகும்.

அறிதலில்லாத, காலம் நகைக்கும் குறியீடுகளையே கவிஞர்கள் பலர் புதுமையென்று விதைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ‘சுயமதிப்பீடு’ அல்லது தன்னையறிதல் கவிநர்களிடையே இல்லை. அச்சில் கவிதை வந்துவிட்டால்... அதுவே பெரிய அங்கீகாரமென நினைப்பது பிழையான போக்காகும்.

கவிதையுலகிலுள்ள இன்னுமொரு விடயம் ‘உயர்த்தி வைத்தல்’ தாவது இவரை அவர் புழுக்குவது, அவரை இவர் சிம்மாசனமேற்றுவது, இந்த “ஏற்றி உயர்த்துகிற” கைங்கரியங்களால்... அவரும் ஒரு உயர் படைப்பாளர், இவரும் ஒரு உயர் படைப்பாளி, ஆனால், படைப்புத்தான் உயர்ந்ததாகவில்லை.

கவிதை ஆளுமை அங்கீகரிக்கப்படவேண்டியதே. அதற்காக நோஞ்சான்களை உயர் ஆளுமைகளென்று உயர்த்திவைப்பது, கவிதை ஆக்கவியலையே, பல வீணப்படுத்துவதாகும். எமது பலம், பலவீனம் என்னவென்பதை நாங்கள் இனங்காண வேண்டும். அப்படி ‘இனங்கண்டு கொள்ளல்’ ஒவ்வொரு கவிஞனுக்கும் படிக்கற்களாகும். பக்கப் பாட்டுகளால்மட்டும் ஒரு மட்டமான கவிதையாளன் உயரிய நிலையை அடைந்துவிட முடியாது. அடையவும் கூடாது.

ஒரு கவிஞன் சேகரித்துக்கொண்ட வாழ்வியல் அனுபவங்கள் எவ்வளவுதூரம் கலாபூர்வமாகவும், அறிவியல் ஒப்பீட்டோடும் வெளிப்படுகிறதோ, வெளியிடப்படுகிறதோ, அந்தக் கவிதைத் தனித்துவமே, ஆரோக்கியமே ஒரு கவிஞனை இனங்காட்டக்கூடிய மச்சமாகும். இன்று அநேகமான கவிதைகளிலுள்ள செயற்கைத் தன்மை (Nonfiction) கற்பனாவாதம் குறைக்கப்பட வேண்டும். அன்றைய மரபுக் கவிதைக்காரர்கள் எதுகைக்காகவும் மோனைக்காகவும் இட்டு நிரப்பிய வெறுஞ் சொல்லாடல்கள் போல் இன்றையக் கவிஞன் தேவையில்லாததையெல்லாம் தேவைக் கதிக்கமாக ‘கவிதைக் குழம்புக்குள்’ சேர்த்துக்கொள்ளும் இட்டு நிரப்பல்கள் இல்லாது அகலும்போது இன்றையக் கவிஞனால் உருவாக்கப்படுகிற தற்காலக் கவிதை உயிர்ப்புப்பெறும்.

சிந்தனையின் விச்ச உணர்ச்சிப் பெருக்கை மழுங்கடித்துவிடக்கூடாது. பாடும் பொருள் பற்றிய தெளிந்த ஞானமும் விரிந்த பார்வையுமே ஒரு கவிஞனை இனங்காட்டும் திறன்களாகும்.

**“மாசங்கள் பயன்று மடியாமல்
வாழ்வொன்றை அமைத்ததல் ஔலாதோ?
பேசும் சொல் தமைநீடு மருவாயோ?
பேரீஸ் நதிகட்கு முறியாதோ?**

என்ற முருகையனது கவிதையிலுள்ள ‘சப்தித்தல்’ ஒலிநயம் (Tone) ஒரே சீராக, சுருதி சுத்தமாகவிருப்பதே மரபுக் கவிதையின் சிறப்பு. ஆழ்ந்த சிந்தனையை உருவாக்கிவிடக்கூடிய கவிதைகளே வெல்லும் கவிதைகளாகும்.

‘வெண்குக்’ லோடு நாமும்
 மதக்கலாம் வீசுகின்ற
 தண்ணீர் தென்றலூடும்
 தளர்களின் மனம்மையுடும்
 பண்ணுடன், உணர்வைப் பெய்யும்
 பசுங்களைக் குயில்களோடும்
 தண்ணீரும் தண்ணீரும் போல்
 கலந்துற வாடலாமே?

கவிதை உள்ளம், தண்ணீரும் தண்ணீரும் போல கலந்துறைவாடும் உள்ளம் என்பதைக் கவிஞர் எம்.ஏ.நு..மான் சொன்ன விதத்தை மெச்சவே வேண்டும். ஆனால்... இன்றையக் கவிஞர்களிடம் இந்த உறவாடற் தன்மை உள்ளதா என்பது கேள்விக்குறியதே.

இன்றைய பாடுபொருள்கள் பற்றியும், பாடும் விதம் பற்றியும் உற்றுநோக்கினால்... அனேகமாக எல்லாம் ஒன்றே. போர் என்றால் போர், பிற என்றால் பிற. “கவிஞனே! நீ எழுதுபவனாக இரு. மற்றவர் உன்மேல் எழுதமுடியாதபடி” என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

‘உன் சொந்த நெருப்பில் எழுது, உன் எழுத்தும் மின்னலாகும்’ என்ற ஆங்கிலக் கவிஞர் ஷெல்லியின் கருத்தை ஒவ்வொரு கவிஞரும் மூர்த்திகரிக்க வேண்டும் ஏனெனில் கவிஞனே “உன்னிடமே உன்னைவிட உயர் ஆற்றலுமுள்ளது” (Man’s freedom is his capacity for flight) என்பதைக் கருத்திற்கெடு.

கவிஞன் ஆகாயத்தில் கோட்டை கட்டியும், அந்தரத்தில் மாயச்சிறகுகொண்டும் பறப்பவனல்லன். விண்ணைமுட்டும் கற்பனைக் கனவுகளைவிட நடைமுறை இயலைப் பதிவுசெய்யும் இலக்கியவியலாளனே நானையும் பேசப்படுவான். கவிதை, மானிட மேன்மையைச் சொல்லுகிற வரைபாக இருக்கவேண்டும். கவிஞன் அந்நெறியைத் தவமாகக் கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில் சிந்தையும் தோளும் சேர்ந்ததே மனிதம். அந்த மனிதத்தின் இயலைச் சொல்லுவதே கவிதை.

இறுதியாக...

“சொல்லுக சொல்லை பிறதோர்சொல் அச்சொல்லை

வெல்லும்சொல் இன்மை அறிந்து”... என்று சொன்ன வள்ளுவர் பெயர் வாழ்வதற்குக் காரணம், அவரது கவிதை வரைபே.

தர்க்கரீதியான உச்சமாக (Logical Height) உனக்குள் உருவாகின்ற வினாக்களுக்கு விடை எழுத முயலும்போது கவிஞனே நீ கூர்மைப்படுகிறாய். அப்போதுதான் உனது கவித்துவம் வெளிச்சமடைகிறது. புதுமை என்பதுதான் கவிதை. அப்படியான கவிதையைப் பிரசுரிக்க நீ ஆரம்பிப்பது எப்போது?

- மீண்டும் சந்திப்போம்.

ஈழத் தாயவள் ஈன்றதென் பேறுகண்டு
எண்ணிய மகிழ்கிறது இனிய நெஞ்சு
வாழத்தான் கொடுத்து வைத்த வரமதற்கு
வந்தனம் கூறுமாம் எந்தன் பாட்டு
ஆழக் கடலினது அரிய மூத்தாய்
அனைவரு மிங்கே அணிகளாய் பேர்ந்து
உழிவரை தொடருகின்ற உறவுக் குளிரே
ஒரு வயிற்றுப் பிள்ளையென உறவு காண்போம்!

தாய்நாடாம் எங்களது இலங்கைத் தீவில்
தன்னிகறவு வேண்டுமெனத் தினமுமோதும்
வாய்ப்பாட்டை நாமிங்கு வாழ்வில் பாடி
வாரிசெல்லாம் வசந்தமதைக் கண்டு மகிழ்ப்
பேயாகி நின்றுடும் பெரும் பிழையை
பிரித் தெறிந்திங்கு பெருமை கண்டு
பாய் விழித்துப் போடுகின்ற உறவு யாவும்
பாஸமதைப் போடுகின்ற பங்கைச் செய்வோம்!

கலந்தனும் கந்தனும் கலந்துறவு கொண்டு
கலப்பையினை ஏந்திய களனிகளைச் செய்து
மலர்ந்தாடும் மணந்தோப்பாய் வாசமதைப் பரப்பி
மலர்விறியும் மெனிக்கையும் கைகளைக் கோர்த்து
நிலப்பரப்பில் வயல்செய்து நெல்லு றுத்து
நிலவொளியில் சோறுண்டு பாத்திமா போடு
புலந்தன்னில் புகழ்பாடும் புதுறவைக் கூட்டி
புதியதோர் விடியலுக்காய் புறப்பட்டு நிற்போம்!

தமிழுக்கு தாலிகட்டிய எங்கள் உறவு
தவறியேனும் மண்ணிலிங்கு விழக் கூடாது
உமிழ்கின்ற நீர்கூட உயிரைத் தொட்டு
உறவுக்காய் உயிலினை எழுத வேண்டும்
மொழிக்குளிரே முகம்பார்க்கும் இனங்க ளெங்கள்
முகவரியை எழுதவேண்டும் முஸ்லிம் தமிழெரென்று
அழிக்கின்ற சக்திகளை இனங் கண்டிங்கு
அனைக்கின்ற அன்புக்குள் ஆழம் காண்போம்!

ம

ண்

வா

சு

ம்

! கவிஞர் பதியதளாவ பாறாக் !

முககதீன் பள்ளியிலே பாங்ககாசை முடிங்கும்
 முருகனது சீகாயிலிலே சேவாரம் இனிக்கும்
 தகையுடை சேவாலய மணிபேயாசை ஒலிக்கும்
 சரணம் கச்சாயியென விஹாரயது விழிக்கும்
 நகைகொண்ட முகங்களாய் நான்கு திகையிலும்
 நல்லறம் பேசிடும் நால்வகை மதங்களும்கு
 பகைதனை யறுத்துப் பழகுநிலை தந்திட
 பண்பாடு சிறக்கப் பண்பாடி நிற்போம்!

ஒடுகின்ற சிரத்தமது சிவப்பே என்றால்
 ஊறுகினை அதற்குள்ளே ஏனோ என்று
 சேடுகின்ற எண்ணங்கள் விழிக்கு மானால்
 தீர்வுகள் எமக்குள்ளே திகையகை காட்டும்
 சாடுகின்ற சாதியைப் பேச முன்னை
 சாவுமணி என்றுமிங்கு ஒலித்தே நின்று
 கூடுகின்ற எங்களது குடி யுயர்ந்து
 கொண்டுதரும் மாற்றங்களால் குணம் வளர்ப்போம்!

கண்ணுக்கு விருந்தாகி நிற்கு மெங்கள்
 கருந் தொருமிக்கும் கனவு யாவும்
 புண்ணுக்கு மருந்தாகி புடேம கண்டு
 புதுமைக்குள் புதுமறைகள் பூத்து நின்று
 பண்ணுக்குள் ஒலிக்கும் எந்தன் எண்ணம்
 படிபெறிப் பல்களைப் பார்க்க வேண்டும்
 மண்ணுக்குள் மணக்கும் மருந்து வங்கள்
 மனிதத்தை மனிதனுக்குள் ஆக்க வேண்டும்.

அன்புடையீர்,

உங்களால் இயன்ற அன்பளிப்புத் தொகையை வழங்கி
 'செங்கதீர்' இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவுங்கள். நன்றி.

- ஆசிரியர் : செங்கதீரோன் த. கோயால்கிருஷ்ணன்.

“வீரக்குட்டியண்ண, என்னது ஒத்தப்பட்டு வேட்டிகட்டி, பட்டு வாலா மணியும் போட்டு, தோள்ள நல்ல வடிவா சால்வையும் எறிஞ்சி, ‘ஆண்டார்’ மாதிரிச் சந்தனப் பொட்டும் வச்சி மாப்பிளமாதிரி கலாதியா வாறியன். என்ன விசயமெண்டு தெரியல்லயே!”

இப்படி நீ கேப்பாயெண்டு எதிர்பாத்தன். ஆனா நீ வாயே திறக்கல்லையே! உனக்கு விசயம் தெரிஞ்சிருந்தாக் கேட்டிருப்பா!

அடே செல்லா, நம்மட சாமி விபுலானந்தர் புறந்த மண்ணில தமிழ்த் தின விழா எடுக்கப் போறாங்களே, உனக்கது தெரியாதுபோல.

வருசாவருசும் வடகிழக்கு மாகாண சபையால எடுப்பாங்களே தமிழ் விழா அதத்தான் சொல்லுறன்.

இப்ப வடக்கு வேறயா கிழக்கு வேறயாப் பிரிஞ்சி போய்க் கிடக்கு. கிழக்கில இந்த வருஷம் எடுக்கிற விழாவ நம்மட சாமி புறந்து தவண்டு திரிஞ்ச காரதீவில எடுக்கிறெண்டா நமக்கெல்லாம் பெரும தானேடா செல்லா.

எனக்கு அழைப்புக்கிளைப்பு ஒண்டுமில்ல. எனக்கு அழைப்பனுப்ப நானென்ன தமிழ் வித்து வானா? சும்மா ஊர் சுத்திப் பாப்ப மெண்டு ஒரு ஆச. இப்ப செக்பொயின்றா? ஒண்டுமில்லத்தானே! வஸ்ஸில ஏறிக்குந்தியிருந்து இறங்கிய இடத்தில பெல்ல அடிச்சுட்டா இறங்கித்துப் போக வேண்டியதுதான்.

தமிழ், முஸ்லிம் ஆக்களெல்லாம் ஒண்டாச் சேந்து பெரிய எடுப்பில விழாவ எடுக்கப் போறாங்களாம். இந்தியாவிலயுமிருந்து சோக்கான பேச்சாளர்களெல்லாம் வாறதாமெண்டும் கேள்வி. பெரியளவில விழா மலரொண்டும் அடிச்ச வச்சிருக்காங்களாம்? இவ்வளவு காலமும் நடந்த விழாக்கள் ஏனோ தெரியா அவ்வளவு சிறப்பாக நடக்கல் லெண்டு இந்தப் பேப்பர்காறனுகள் எழுதியிருந்தத முன்னர் நான் படிச்ச ஞாபகம்.

உத்தியோகம் பாக்கிறவனுக்களெல்லாம் ஏனோதானோண்டு சும்மா கடமைக்காக விழாவ நடத்தினதாலதான் அப்படிச் சீர்கேடு நடந்திருக்கு.

ஆனா இந்த முற இந்தியாவில நடந்த செம்மொழி மாநாட்டவிடவும் சிறப்பாச் செய்யப் போறாங்களாம்.

(55ம் பக்கம் பார்க்க....)

தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம்

சிறுகதை மதிப்பீட்டு முடிவுகள் 2009

முதலாம் காலாண்டு

சிறப்புப் பராட்டு
முதலாம் பரிசு
இரண்டாம் பரிசு
மூன்றாம் பரிசு

- தினக்குரல்	- 'சசிந்திரகிண்கண்ணி' மல்கி	- தாமரைச் செல்லி
- மல்லிகை	- 'மரண அறிவித்தல்'	- யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்
- தினக்குரல்	- 'பொட்டு'	- ராணி சீதரன்
- கலைமுகம்	- 'கள்ளிமரத்து எழுத்துக்கள்'	- ந. வினோதரன்

இரண்டாம் காலாண்டு

சிறப்புப் பராட்டு
முதலாம் பரிசு
இரண்டாம் பரிசு
(மூன்றாம் பரிசு வழக்கப்படவில்லை)

- மல்லிகை	- 'தாச்சிச்சட்டி'	- புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன்
- ஞானம்	- கிராமத்துப் பெரிய வீட்டுக்காரி	- வீ. ஜீவகுமாரன்
- தாயகம்	- 'குதிரைகளும் பறக்கும்'	- பதுளை சேனாதிராஜா

மூன்றாம் காலாண்டு

சிறப்புப் பராட்டு
சிறப்புப் பராட்டு

- மல்லிகை	- 'கடலை ஞானம்'	- ச. முருகானந்தன்
- ஞானம்	- 'முதலாவது அத்தியாயம் நிறைவு பெறுகிறது'	- கே. ஆர். டேவிட்
- முதலாம் பரிசு	- 'ஞளம்'	- சுதர்ம மகாராஜன்
- இரண்டாம் பரிசு	- 'ஞானம்'	- வீ. ஜீவகுமாரன்
- மூன்றாம் பரிசு	- 'தினக்குரல்'	- உ. நிசார்

நான்காம் காலாண்டு

முதலாம் பரிசு
இரண்டாம் பரிசு
மூன்றாம் பரிசு

- தினக்குரல்	- 'கோணல் சித்திரங்கள்'	- பதுளை சேனாதிராஜா
- மல்லிகை	- 'உயிரினும் மேலானது'	- க. பரண்தான்
- மல்லிகை	- 'புதி'	- தாட்சாயனி

பரிசளிப்பு - 2009, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் 2010 ஆகஸ்ட் 28, (பி.ப. 5.00 - 7.30) அன்று தகவம் தலைவர் திரு.மாத்தளை கார்த்தி கேசு தலைமையில் நடைபெறும்.

-வசந்தி தயாபரன்-
செயலர், தகவம்.

(54ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...)

எறியிறவன்ட கையில பொல்லக்குடுத்துத்தான் அச்சொட்டாக மாங்காய் உழுத்தாட்டலாம். அது இந்தமுற நடக்கத்தான் போகுது. எல்லாரும் நல்ல உசாராக நிக்காங்களாம். பேச்சி, பாட்டு, கூத்தெண்டு சும்மா சொல்லி வேலல்ல. போய்ப் பாத்தாத்தான் விழாட அரும தெரியும். நல்லா விளாசிற துக்கும் எனக்கு நல்லநல்ல விசயமெல்லாம் புடிபடும்.

உனக்கு இதுக்கெல்லாம் வாறதுக்கு எங்க நேரம். நம்மட ஊர்க் கணக்கில நான் மட்டுமாவது பொயித்து வாறன். எனக்கென்ன வேலையா வெட்டியா?

முதல்ல நான் போய் விழாவப் பாத்துப்போட்டு நடந்தத வந்து உனக்கிட்ட ஒரு நாளைக்கு விளாசிறனே! வரட்டா புன்ன?

குறுங்கதை

விமலாவையும் கமலாவையும் உங்களுக்குத் தெரியும். அவர்களின் அந்தப் பிரபல *Beauty Parlour* அவ்வளவு சிறப்பாக இயங்குகின்ற தென்றால், அதன் உள் இரகசியம் அவர்கள் இருவரும் ஒன்றுசேர்ந்து - ஒருமித்து அதனைக் கரிசனையாக இயக்குகின்றமையே!

அவர்களைப் பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டும் போலிருக்கிறது.

அவர்கள் அழகானவர்கள்; *Smart*. ஆனால், நிறம் குறைவு விமலா கொஞ்சம் வெளுப்பு. இருந்தும் கறுப்பென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அவர்களின் முகம் செந்தழிப்பு - சிரித்தபடி சினேகா போல. அழகு மெருகேறியமைக்கு அதுதான் காரணம்.

அவர்களின் அங்க வர்ணனையை அதிகப்படி சொல்லிப்போட்டேனாக்கும். சரி இனி நான் சொல்லவரும் விடயத்திற்கு வருகின்றேன்.

அவர்கள் இருவரும் என்னிடம் *Special Appointment* எடுத்து வந்தனர். அவர்களின் புறம்போக்கான வருகைக்குக் காரணம் விமலாவுக்குத் தோதான வரன் தேட.

மணமகள் விவரக்கோவைகளைத் துழாவினர். ஒரு எஞ்சினியரின் விபரம் படித்து - சாதகக் குறிப்பைப் பெற்று - சோதி ரிடம் காண்பித்து - உத்தம பொருத்தம் என அறிந்தனர்; தீவிர விசாரணையில் இறங்கினர்.

இன்னொரு நாள் இருவரும் வந்தனர்.

“அவளுக்கு மாப்பிள்ளை பிடிக்கவில்லை” - கமலா அறியத் தந்தாள். அவள் மட்டும் பேசினாள்.

“ஏன் பிடிக்கவில்லை? என்ன குறை?” - நான் விசாரித்தேன்.

“தனிப்பட்டக் கருத்துச் சொல்லுவது சரியில்லை. வேறே தாங்கோவன்”.

“தாறன். ஏன் பிடிக்கவில்லை என்று மட்டும் சொல்லுங்கோ. சொன்னாற்றான் வேறே பிடிக்கக்கூடியது தரலாம்”.

“சொல்லுறன். மனதோடை வைத்திருங்கோ. அவரின் பொது விபரம் ஒகே. ஆனால், விமலா ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத குறை ஒன்றுண்டு. அவரைப் பல சந்தர்ப்பத்தில் பல இடங்களில் பாத்திருக்கிறம்”.

“உதாரணத்திற்கு ஒன்றுமட்டும் சொன்னாற் போதும்”

“சொல்றம். ஒருநாள் மத்தியானம். பிரபல ஹோட்டல் ஒன்றுள் அவர் சாப்பிட்டுக் கொண்டு இருந்தவேளை போயிருந்தோம். அருவருப்புத் தாங்கேலாது. அவர் வாழை இலையில் சாப்பிட்டு முடியும் நேரம் செய்த வேல வயிற்றைக் குமட்டிச்சுது”

“சொல்லுங்கோ. முழு விபரத்தையும் அப்பிடயே சொல்லங்கோ”

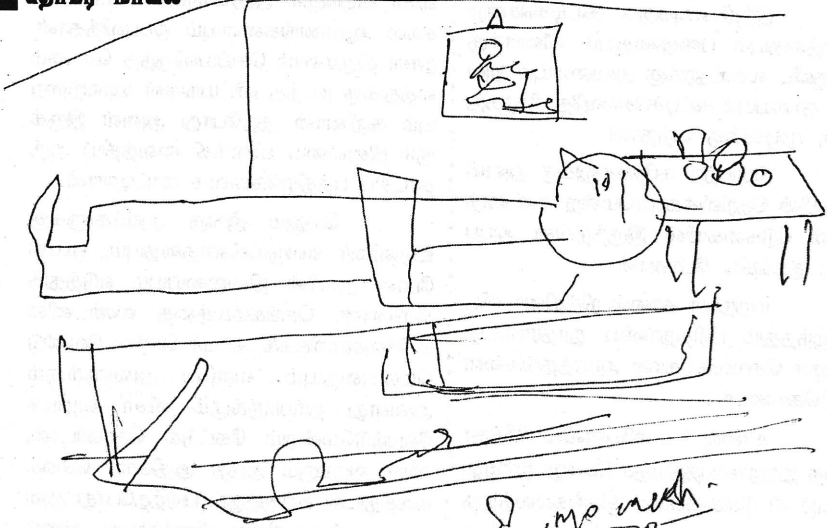
“மனிஷன் வாழை இலையை வழித்து - துடைத்து - நக்கி பிறகு தன்னை கைவிரல் களைச் சூப்பிச் சூப்பிச் சுவைத்த அக் கண்கொளாக் காட்சி - கண்.....றா.....வி!”

நான் மௌனமானேன்.

அருவருப்பு

-வேல் அழகன்-

செங்கமலம் 18

ரகு தனது அறையில் படுக்கையில் சாய்ந்திருக்கின்றான். அவனது எண்ணங்கள் யாவும் செங்கமலத்தின் நிலையையே சுற்றிச்சுற்றி சிறகடிக்கின்றன.

இடையிடை அவளது இந்நிலைக்குத் தானும் ஒரு காரணியாக இருந்து விட்டேனே என நினைத்து வேதனைப்பட அவன் மனம் தவறவில்லை.

இங்கு சிகிச்சையளிக்காமல் போய் இந்தியாவுக்குக் கூட்டிச் சென்று அங்கும் நோயிலிருந்து செங்கமலத் துக்கு விடுதலை கிடைக்காமல்போனால் என்ன செய்வது என ஒருகணம் எண்ணிப் பார்க்கிறான். தன் வாழ்க்கை சூனியமாகப் போய் விடுமோ என்று நினைக்க அவன் தன்னுள்ளேயே வெந்து வேதனைப்பட்டுக் கொள்கிறான். அப்படியானால் அவளை விட்டுவிட்டுச் செல்வதா? அல்லது தன்னுடனேயே கூட்டிச் செல்வதா? வினாக்கள்

எம்.பி.செல்லவேல்

அடிக்கடி மனதை உறுத்தியவண்ணமிருந்தன.

லண்டனுக்குக் கூட்டிப் போய் அங்கு சிகிச்சையளிப்பதன் மூலம் ஒரு வேளை அவளுக்குச் சுகம் கிடைக்கலாமல்லவா? லண்டனில் மருத்துவ விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சி மற்றைய நாடுகளுடன் ஒப்பீடும்போது உயர்ந்த நிலையில் இருப்பதால் சிறந்த பலனைப் பெறமுடியும்.

அத்தோடு செங்கமலத்தைத் தன்னோடு லண்டனுக்குக் கூட்டிச் செல்வதால் அங்கு யாரும் அதற்குத் தடை சொல்லப்போவதில்லை. தன் தாயுடன் செங்கமலத்தைப் பற்றியும் அவளது நிலையைப் பற்றியும் தொலை பேசியில் கதைத்தபோது தாய் எதிர்ப்பு எதனையும் தெரிவிக்கவில்லை என்பதும் அவனுக்குத் தெரியும்.

இந்தியாவுக்குக் கூட்டிச்சென்று காலத்தையும் பணத்தையும் வீணாக்குவதைவிட லண்டனுக்கு அவளையும் அவளது தாயையும் கூட்டிச்செல்வதே சிறந்தது என்ற முடிவுக்கு வந்தான்.

இதுபற்றி கணேசனுக்கு அவன் வந்தபின் தெரிவிக்கலாமென்ற எண்ணத்துடன் படுக்கையில் இருந்தவன் அப்படியே தூங்கிப் போனான்.

மறுநாள் காலை நித்திரை விட்டு எழுந்ததும் பிரித்தானிய தூதராலயத்துக்குச் செல்வதற்கான ஆயத்தங்களை மேற்கொண்டான்.

காலை 9 மணியளவில் பிரித்தானியத் தூதராலயத்திற்குச் சென்று மூவரது கடவுச் சீட்டுக்களையும் செங்கமலத்துக்கும், அவளது தாய்க்குமாக விசா விண்ணப்பப் பத்திரங்களைப் பெற்று வந்தான். தொலைபேசியில் விசாவுக்குப் பொறுப்பான அதிகாரியுடன் தொடர்புகொண்டு தான் நீண்ட காலமாக லண்டனில் வசித்து வருவதாகவும், தனது கடவுச்சீட்டு பிரித்தானிய கடவுச் சீட்டெனவும், நிரந்தர வதிவிட உரிமை பெற்றவன் என்பதையும் தெரியப்படுத்தினான். அவரை செங்கமலத்தின் விடயமாகச் சந்திப்பதற்கு நேரத்தை ஒதுக்கித் தருமாறு கேட்டான். அவ்வதிகாரியும் அவளது தொலைபேசி உரையாடலிலிருந்து அவன் நம்பிக்கைக்குரியவனாகத் தோன்றியதால் மறுநாளே சந்திப்பதற்கு நேரம் ஒதுக்கிக் கொடுத்தார்.

விசா விண்ணப்பப் பத்திரங்களை நிரப்பிக்கொண்டு விசாவுக்குத் தேவையான சகல ஆவணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டான். செங்கமலத்தையும் அவளது தாயாரையும் கூட்டிக் கொண்டு மறுநாள் காலை அந்த அதிகாரியைச் சந்திப்பதற்காக தனக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்த நேரமாகிய 10 மணியளவில் சென்றான்.

விசா வழங்கும் அதிகாரியைச் சந்தித்து சகல ஆவணங்களையும் ஒப்புவித்தான். தான் திருமணம் செய்யவிருந்த செங்கமலத்துக்கு நடந்த விடயங்கள் யாவற்றையும் கூறினான். தற்போது அவள் இருக்கும் நிலையை விளக்கி வைத்திய அத்தாட்சிப் பத்திரங்களைக் காட்டினான்.

மேலும் இங்கு அவர்களுக்கு உறவினர் எவருமில்லாததையும், வயது போன தாயின் நிலையையும் எடுத்துக் கூறினான். செங்கமலத்தை லண்டனில் சிகிச்சையளிக்கக் கூட்டிச் செல்ல வேண்டுமென்பதையும், எனவே அவளுக்கும் அவளது தாயாருக்கும் விசா வழங்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டான். விசா வழங்கும் அந்த அதிகாரி செங்கமலத்துடன் கதைத்துப் பார்த்தபோது அவளது உண்மை நிலை விளங்கியது. மற்றும் அவளது தோற்றமும் அவர் மனதில் ஒரு இரக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். மற்றும் ரகுவின் பாடசாலையில் ஆரம்பித்த காதல் அவளுக்காகவே இவ்வளவு காலமும் அவன் காத்திருக்கிறான் என எண்ணும் போது அவர்களை பிரித்துவிடும் மனமும் அவருக்கு எழவில்லை. மேலும் ரகுவின் உரையாடல் அவன் மீது ஓர் நம்பகத் தன்மையையும் அந்த அதிகாரிக்கு ஏற்படுத்திவிட்டது.

“இவர்கள் இருவருக்கும் ஒரு வருடத்திற்கான விசா வழங்க ஏற்பாடு செய்கிறேன். பின் அங்கு நீர் ஆகவேண்டிய விடயங்களை கவனித்துக்கொள்” விசா அதிகாரி கூறினார்.

அத்துடன் விண்ணப்பப் பத்திரங்களையும் கடவுச் சீட்டுக்களையும் தானே பெற்றுக்கொண்டு மறுநாள் வந்து விசாவைப் பெறுமாறு கூறினார். மிகுந்த நன்றிப் பெருக்குடன் அந்த அதிகாரிக்கு நன்றி கூறி விடைபெற்றனர் மூவரும். மீண்டும் விடுதிக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

நண்பன் கணேசனுக்கு இந்த விடயத்தை உடன் கூறாது வந்ததும் இத் தகவலைத் தெரிவித்து அவனை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்த எண்ணினான் ரகு. அன்றைய நாள் அவன் மனம் ஏதோ அமைதியடைந்ததுபோல அவனுக்குத் தோன்றியது. அந்த நாளும் அவனிடமிருந்து விடைபெற்றுச் சென்றது. மறுநாள் காலை படுக்கையிலிருந்து எழுந்ததும் விடுதியில் ஏதோ கசமுச என்று பலரும் பேசிக்கொள்வதைக் கேட்டு அதை அறியும் ஆவலுடன் அங்கு நின்ற காப்பாளரிடம் அதுபற்றிக் கேட்டான் ரகு.

“இன்று இங்கு கொஞ்சம் பதட்டமாயிருக்கு. கந்தளாய்ப் பகுதியில் இராணுவ முகாமென்று தாக்குதலுக்குள்ளாகி அங்கு வெடிப்பொருட் களஞ்சியம் எரிந்துபோயிருப்பதாகவும், அதிலேற்பட்ட இழப்புகள் பற்றி ஒன்றும் அறிய முடியாமல் இருப்பதாகவும் காலை வானொலிச் செய்தியில் கூறப்பட்டது. அதுதான் எல்லோரும் ஏதும் பிரச்சினைகள் வருமோ வென்று பயந்துபோய் கதைக்கினம். அதோட தேவையில்லாமல் விடுதியிலிருந்து எவரும் வெளியில் நடமாட வேண்டாமென்றும் விடுதிச் சொந்தக்காரர் கூறியிருக்கிறார்” பயந்தபடி காப்பாளர் கூறினார்.

கந்தளாய் முதாருக்குப் போற வழியிலுள்ள ஊர்தானே. கணேசனிடம் தொடர்புகொண்டால் நடந்த விடயத்தை அறியலாம் என்ற எண்ணத்துடன் தனது செல்லிடத் தொலைபேசி மூலம் கணேசனிடம் தொடர்புகொண்டான் ரகு.

“ஹலோ ரகு!” மறுமுனையிலிருந்து கணேசனின் குரல் ஒலித்தது.

“என்ன, கந்தளாயில் ஏதோ நடந்ததென்று இங்கே கதைக்கினம்” ரகு கேட்டான்.

“நாங்களும் வானொலிச் செய்தி மூலம்தான் இதனை அறிய முடிந்தது. இவைபற்றித் தொலைபேசியில் கதைப்பது அவ்வளவு உசிதமல்ல” கணேசன் பதிலளித்தான்.

“அப்படியென்றால் இப்போதைக்கு உன்னால் கொழும்புக்கு வர முடியாது போல இருக்கு” ரகு கேட்டான்.

“இப்படியான நிகழ்வுகள் இங்கு சாதாரணம். மக்களுக்கும் பழகிப்போச்சு. வாகனங்கள் ஒன்றும் கொழும்புக்கு இங்கிருந்து பயணிக்கவில்லை. 2 நாட்களுக்குத்தான் இப்படியிருக்கும். எப்படியும் 3ம் நாள் அங்கு வந்துவிடுவேன்!”

“கணேசன்! அப்பநான் வியாழக் கிழமை போவதற்கு ஆயத்தங்களைச் செய்யிறேன். நீ புதன்கிழமையளவில் வரலாம் தானே!”

“புதன்கிழமை வந்திடுவன். நீ ஆகவேண்டியதைக் கவனி. செங்கமலத்தின் நிலையில் ஏதாவது முன்னேற்றம் தென்படுகிறதா?”

“அப்படி ஒரு முன்னேற்றத்தை யும் காணவில்லை. அங்கு போய்ச் சிகிச்சை செய்தால்தான் சரிவரும் போல” ரகு கூறினான்.

“சரி ரகு! எப்படியும் உங்களை வழியனுப்ப வந்துவிடுவேன்”. தொலைபேசி உரையாடலை முடித்தான் ரகு. பத்து மணியளவில் பிரித்தானிய தூதராலயத்துக்குச் சென்றான் ரகு. அங்கு அவர்களது விசா ஆயத்தமாக இருந்தது. அவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டு திரும்பினான்.

பிரயாண முகவர் நிலைய மொன்றை அணுகி வியாழக்கிழமை பயணத்துக்கான இடமுள்ளதா என்று வினவினான். அதிஷ்டவசமாக மூன்று இருக்கைகள் மட்டும் இருப்பதாகக் கூறப்பட்டது. உடனடியாக அம்மூன்று இருக்கைகளை

யும் பதிவுசெய்து பிரயாணச் சீட்டுக்களையும் பெற்றுக் கொண்டு விடுதிக்குத் திரும்பினான்.

இரண்டு நாட்களும் கழிந்து போயின. அன்று புதன்கிழமை. மறு நாள் பயணத்துக்கான நாள். நண்பனின் நிலையை அறியச் செல்லிடத் தொலை பேசி மூலம் மீண்டும் தொடர்புகொண்டான். மறுமுனையில் கணேசன் பேசினான்.

“நண்பா! பயணத்துக்கான சகல விடயங்களும் சரிதானே. எத்தனை மணிக்கு உனது புறப்படுகை இருக்கிறது”.

“நாளை பகல் 11 மணிக்கு விமானம் இங்கிருந்து புறப்படுகிறது. நாங்கள் 8 மணிக்கு விமான நிலையத்துக்குப் புறப்படவிருக்கிறோம். உனது நிலை என்னமாதிரி” ரகு விசாரித்தான்.

“இப்போ பிரச்சினைகள் எதுவும் இல்லை. வாகனங்களும் கொழும்புக்கு வரத்தொடங்கிவிட்டது. இன்றிரவு இங்கிருந்து புறப்படும் புகையிரதத்திற்கு இடம் பதிவுசெய்துவிட்டேன். அங்கு வழமையாக 6 மணிக்கு புகையிரதம் வந்துவிடும். 7 மணிக்கு உன்னிடம் வந்துவிடுவேன். நீ பயப்படத் தேவையில்லை” கணேசன் உறுதியளித்தான்.

“சரி உனக்காகக் காத்திருப்போம். 8 மணிக்கு முதல் வந்துவிடு” கூறி ரகு உரையாடலைத் துண்டித்தான்.

அன்றிரவு விரைவில் கழியாதா என்பது போல் இருந்தது ரகுவுக்கு. தன் சொங்கமலத்தைத் தன்னுடனேயே அழைத்துப் போகிறேனே என்ற எண்ணம் வர அவன் மனம் களிப்பில் மிதக்கிறது. அப்படியே ஒரு சில பழைய நினைவுகளை மீட்டபடி தூங்கிப் போனான் ரகு.

மறுநாள் காலை எழுந்து புறப்படுவதற்கான சகல ஏற்பாடுகளையும் முடிவரும்

முடித்திருந்தனர். நேரமும் காலை 7 மணியைக் கடந்து கொண்டிருந்தது. கணேசன் இன்னும் வந்துசேரவில்லை. ரகு மீண்டும் தொலை பேசியில் தொடர்புகொண்டான். தொடர்பு தெளிவின்றி இருந்தது.

புகையிரதம் இப்போதுதான் கம்பஹாவுக்கு வந்துகொண்டிருப்பதாகவும், இடையில் சில காரணங்களால் புகையிரதம் தாமதமாகிவிட்டதாகவும் உரையாடலிலிருந்து ரகு புரிந்துகொண்டான்.

விமான நிலையத்திற்குச் செல்வதற்காக ஒழுங்குபடுத்தியிருந்த வாகனமும் வந்து சேர்ந்துவிட்டது.

கணேசனுக்காக 8 மணி வரையும் காத்துக்கொண்டிருந்தான் ரகு.

கணேசனுடன் தொடர்புகொள்ள முயன்றபோதும் அவனது தொலைபேசி செயலிழந்திருந்ததால் தொடர்புகொள்ள முடியவில்லை.

விடுதி அதிகாரியிடம் தான் விமான நிலையத்திற்குப் புறப்படுவதாயும் தனது நண்பன் வந்தால் புறப்பட்டுப் போய்விட்டதாகவும் கூறும்படி சொல்லி விட்டு ரகு மற்றவர்களுடன் விமான நிலையத்தை நோக்கிப் பயணமானான்.

பத்து நிமிடங்கள் கழிந்திருக்கும். கணேசன் விடுதிக்கு வந்து சேர்ந்தான். விடயத்தை அறிந்ததும் ரகுவிடம் தொடர்புகொள்ள முயன்றபோது அவனது தொலைபேசியில் பணம் முடிவடைந்திருப்பதைக் கண்டான். எனவே அருகேயுள்ள தொலைத்தொடர்பு நிலையத்தில் தொலைபேசிக்கு பண மீள் ஏற்றம் செய்த பின் தொடர்புகொண்டான். வத்தளையைக் கடந்து அவர்கள் போய்க்கொண்டிருந்தனர். தான் வேறொரு வாகனத்தில் உடனடியாகப் புறப்பட்டு விமான நிலையத்துக்கு வருவதாகவும் வரவேற்பு கூடத்தில் இருக்

கும்படியும் கணேசன் கேட்டுக்கொண்டான். வாடகைக்கு அமர்த்தப்பட்ட அவனது வாகனமும் இப்போது விமான நிலையத்தை நோக்கி விரைந்தது.

ரகு, செங்கமலம், அவளது தாயார் மூவரும் விமான நிலையத்தை அடைந்து உள்ளே செல்லாது காத்திருப்போர் கூடத்தில் கணேசனின் வரவுக்காகக் காத்திருந்தனர்.

பதினைந்து நிமிடங்கள் கழிந்திருக்கும். கணேசனும் வந்துவிட்டான். ரகுவை ஆவலுடன் கட்டியணைத்தான்.

புகையிரதத்தின் தாமதத்தைக் கூறித் தனது தாமதத்திற்கான காரணத்தை விளக்கினான்.

“சரி நண்பா! இப்போதுதான் ஒரு விடயத்தை உனக்கு கூறப்போகிறேன். கூறாமல் விட்டதற்கு என்னை மன்னித்துக் கொள்” ரகு புதிர் போட்டான்.

“என்ன! என்ன!!” ஆவலுடன் அவன் முகத்தைப் பார்த்தான் கணேசன்.

“நான் இவர்களை இந்தியாவுக்குக் கூட்டிச்செல்லவில்லை. லண்டனுக்கே கூட்டிச் செல்கிறேன். அங்கு மருத்துவத் தொழிநுட்பங்கள் மிக உயர்வான நிலையிருப்பதால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் தானே! அத்தோடு செங்கமலத்தை நான் என்னோடு வைத்துப் பார்க்க முடியும் தானே. அது தான் லண்டன் போவதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்து விசாவும் பெற்றுக் கொண்டேன்” என்றான்.

கணேசன் ஆச்சரியத்துடனும், அதிர்ச்சியுடனும் அவன் முகத்தைப் பார்த்தான். இந்தக் காலத்தில் இப்படியொரு மனிதனா? அவன் உள்ளத்திலிருந்து பிரவாகிக்கும் நன்றி எனும் ஊற்று கண்களில் நீரைப் பனித்தது. அவனை நினைத்துப் பெருமைப்பட்டான். எதுவும் கூறமுடியாது. ரகுவை அணைத்து அவனது முகத்தில் முத்தமிட்டான்.

“நண்பா! நான் இங்கு இருந்த போது பல வழிகளில் நீ செய்த உதவிகளுக்கு என்றும் நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நான் தேடிவந்த உயிர் எனக்குக் கிடைக்க உனது உதவியே எனக்குப் பெரிய உந்து சக்தியாயிருந்தது” தனது உள்ளக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்தினான் ரகு.

விடைபெற்றுக்கொண்டு ரகு மற்றவர்களுடன் உள்ளே செல்கிறான்.

அவன் போவதைக் கண்ணீர் மல்க கணேசன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவனையும்றியாமல் அவன் கைகள் அசைந்து விடை கொடுக்கின்றன.

விமானத்தின் ஒருவரிசையில் மூவரும் அமர்ந்திருக்கின்றனர்.

செங்கமலம் நடுவே இருக்கிறாள். அவள் முகத்தில் ஏதோ ஒரு சந்தோஷம் தாண்டவமாடுவதை ரகு அவதானித்தான்.

விமானமும் அசையத் தொடங்கியது.

செங்கமலம் ரகுவின் முகத்தைப் பார்க்கிறாள். அவள் கண்களிலும் கண்ணீர்த் துளிகள்.

அப்படியே ரகுவின் தோளில் சாய்ந்துகொள்கிறாள்.

விமானம் தரையை விட்டு எழும்புகிறது.

செங்கமலம் அவனது கையை இறுகப் பற்றுகிறாள்.

ரகு அவளைத் தன்னுடன் அணைத்துக்கொள்ள விமானமும் லண்டனை நோக்கிப் பயணிக்கிறது.

செங்கமலம் தன்னுடன் இருக்கும் நினைவுகள் எழ ரகுவின் மனமும் சந்தோஷத்தால பறந்துகொண்டிருக்கிறது.

முற்றும்.

International Tamil Writers Forum

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம்

தி. ஞானசேகரன்
இணைப்பாளர் (இலங்கை)
3B, 46th Lane, Colombo - 06,
Sri Lanka
T. Ph : 0094 11 2586013, 0094 777 306506
Fax : 0094 11 2362862
Email : international.twfes@yahoo.com.au

லெ. முருகபூபதி
பிரதம அமைப்பாளர்
P. O. Box 350, Craigieburn,
Vic-3064, Australia
T. Ph : 00 61 3 9308 1484
Email : editor@gnanam.info

09.07.2010

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் விழா 2011 ஜனவரி 6, 7, 8, 9 ஆம் திகதிகளில் கொழும்பில் நடைபெறவுள்ளது. இத்தினங்களில் தினமும் காலை 9.00 மணிமுதல் மாலை 5.00 மணிவரை கருத்தரங்குகளும் மாலை 6.00 மணிமுதல் கலைநிகழ்ச்சிகள் குறுந்திரைப்படம், இசை, நாடகம், நடனம், போன்றவையும் இடம்பெறும். இவற்றை ஒழுங்கமைப்பதற்கென கீழ்வரும் இணைப்பாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். கருத்தரங்குகளிலோ கலைநிகழ்ச்சிகளிலோ பங்குபற்ற விரும்புவோர் அவற்றிற்கென நியமிக்கப்பட்ட இணைப்பாளர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு தாம் எவ்வகையில் தமது பங்களிப்பினைச் செய்ய விரும்புகின்றனர் என்பதைத் தெரியப்படுத்தும்படி வேண்டுகிறோம். கருத்தரங்குக்கான கட்டுரைகள் 15-09-2010க்கு முன்னர் இணைப்பாளர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படல் வேண்டும். கட்டுரைகள் முழுத்தாளர் ஆறுபக்கங்களுக்கு மேற்படாது இருத்தல் அவசியம்.

-தி. ஞானசேகரன்

(1) சிறுவர் இலக்கியம்

O. K. Gunanathan
No. 64, Kathirkamar Veethi,
Batticaloa
T. P. : 065-2226658
0776041503

(2) ஈழத்து இலக்கியம்

Vasanthi Thayaparan
40, Lilly Avenue,
Colombo - 06
T. P. 011-2508170

(3) உரைத் தமிழ் இலக்கியம்,

(4) செவ்விதாக்கம் (Editing)

(5) ஆவணப்படுத்தல்

T. Gnanasekaran
3-B, 46th Lane
Colombo - 06
T. P. : +94112586013
Mobile : 0777 306506
Fax : 011- 2362862
editor@gnanam.info

(6) நிகழ்த்து கலைகள், நுண்கலைகள்,

(7) இணையமும் வலைப்பதிவுகளும்

Memon Kavi
91, Centre Road,
Mattakulua
Colombo - 15
T. P. : 0785128804
011-4992550
memonkavi@yahoo.com
memonkavi@gmail.com

(8) மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம்

(9) சிங்கள / தமிழ் எழுத்தாளர் உறவுப்

பரிவர்த்தனை

Dickwella Kamal
104, Atulgama
Bandargama
12530
T. P. : 0716386955
038-2292118

(10) சிற்றிதழ்கள்

Antony Jeeva
57, Mahinda Place,
Colombo - 06
T. P. : 0776612315;
011-2512248

**2011 ஜனவரி 6, 7, 8, 9, ஆம் திகதிகளில் கொழும்பில்
நடைபெறவுள்ள
சர்வதேச எழுத்தாளர் விழாவில் பங்குபற்றுவதற்கான
விண்ணப்பப் படிவம்**

1. முழுப் பெயர்

2. ஆண் / பெண்

3. பிறந்த திகதி

4. பிறந்த இடம்

5. தற்போதைய வதிவிடம்

6. தொடர்பு முகவரி

7. தொலைபேசி

8. செல்லிடத் தொலைபேசி

9. மின் அஞ்சல் முகவரி

10. ஈடுபாடுகொண்ட துறைகள்

11. ஈடுபாடு கொண்ட துறைகளில் பெற்ற
அனுபவங்கள் / வெளியிட்ட நூல்கள் / பெற்ற
பரிசுகள் / கௌரவங்கள்

12. விழாவில் எவ்வகையில் பங்குபற்ற
விரும்கிறீர்? பார்வையாளர் / பங்களிப்பாளர்

13. பங்களிப்பாளரின் எத்தகைய பங்களிப்புச்
செய்ய விரும்கிறீர்?

14. விழாவில் பங்குபற்றும் நாட்களில்
கொழும்பில் தங்கியிருக்கும் முகவரி

15. வெளிநாட்டவராயின் கொழும்பில்
தங்குமிடவசதி விழா ஏற்பாட்டாளரால்
செய்துதரப்பட வேண்டுமா?

16. தேசிய அடையாள அட்டை /
கடவுச்சீட்டு எண் _____

* விண்ணப்பமடைந்துள்ள சமீபத்திய
கடவுச்சீட்டு அளவிலான புகைப்படம்
ஒன்றையும் இணைத்தல் வேண்டும்

* மேலதிக தகவல்கள் ஏதாவது
இருப்பினதளித்தாளில்
அவற்றை வேறாக எழுதி
விண்ணப்பத்துடன்
இணைக்கவும்

கையொப்பம்:

வாசகர் பக்கம்

■ நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்துவருவதை 'செங்கதீர்' ஐப் படிக்கும் போது உணர முடிகிறது.

கிழக்கிலங்கையில் மாதம் தவறாமல் வெளிவந்து ஈராண்டைப் பூர்த்திசெய்து மூன்றாம் ஆண்டில் தொடர்கிறது 'செங்கதீர்'. இப்படி வெளியிட செங்கதீரோனால் எப்படி முடிகிறது? ஆச்சரியமாகவேயுள்ளது. மாதம் தப்பாமல் வெளிவந்தாலும், கால தாமதம் கொஞ்சம் கவலையை அளிக்கிறது.

யூன் மாதத்திற்கான இதழ் கிடைத்தது. காலந்தாழ்த்தினாலும் அதன் தரமும், கவையும் கெட்டுப்போய்விடவில்லை.

அட்டையிலேயே நமது பாவலர் சாந்தி முகையித்தீன் பளிச்சென்று தெரிகிறார். அதைப் போலவே செல்விகௌதமி சேவியரும் நடன ஆசிரியையும் அமுகாகக் காட்சியளிக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் மட்டக்களப்பில் நடைபெறுவதை செங்கதீர் மூலமாகத்தான் என்போன்ற சோம்பேறிகளால் அறிந்துகொள்ள முடியும்.

இம்மாத அதிதியாக பாவலர் இடம்பெற்றிருக்கிறார். அவருடைய இலக்கிய முயற்சிகளை ஏற்கனவே அறிந்து வைத்திருந்தாலும் அவர் ஒரு நடிகராகவும் இருந்திருக்கிறார் என்பதை நினைக்கும் போது பெருமையாக இருக்கிறது. செங்கதீர் வெளிவரா விட்டால் அதையும் அறிந்திருக்க முடியாது.

நண்பர் தாமரைத்தீவான், ஏ.இக்கால், ஏறாவூர்தாஹீர், பாவலர் சாந்தி ஆகியோரின் கவிதைகளும் நெஞ்சத்தைத் தொடுகின்றன.

முதுபெரும் எழுத்தாளர் அன்புமணி, நீத்தார் நினைவுப் பகுதியில் இலக்கியமணி ஆரையர் நல் அளகேச முதலியார் பற்றி நீண்டதொரு கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். கண்டிப்பாக எல்லோரும் படித்துப் பார்க்க வேண்டிய அற்புதமான கட்டுரை. இளந்தலைமுறையினருக்கு இவையெல்லாம் தெரிவதில்லை. அவர்கள் கட்டாயம் படிக்க வேண்டும்.

இப்படி இலக்கிய வாசகர்களுக்கு நிறையவே 'செங்கதீர்' இந்த யூன் இதழில் தீனி போட்டிருக்கிறது. மணிவிழாக் காணும் எழுத்தாளர் சமுருகானந்தன் பற்றிய கட்டுரை, 'செங்கமலம்' தொடர் நாவல், ஒரு படைப்பாளியின் மனப்பதிவுகள் - இவையெல்லாம் ஆற அமர இருந்து படிக்க வேண்டியவை. யூன் செங்கதீர் ஏ-வண்.

செ. குணரத்தினம்

அமிர்தகழி - மட்டக்களப்பு.

“செங்கதிர்” கட்டண விபரம் (2010) : (அஞ்சல் செலவு உட்பட)

	இலங்கை	இந்தியா	வெளிநாடு
ஓராண்டுக் கட்டணம்	1000/-	500/-	US \$ 20
ஆயுள் கட்டணம்	10,000/-	5000/-	US \$ 100
புரவலர் கட்டணம்	25,000/-	12,500/-	US \$ 250

ஆயுள் கட்டணம் செலுத்துவோருக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் “செங்கதிர்” வழங்கப்படும். புரவலர்களுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் “செங்கதிர்” வழங்கப் படுவதுடன் “செங்கதிர்” எதிர்காலத்தில் வெளியிடவுள்ள எல்லா நூல்களும் இலவசமாக வழங்கப்படும்.

விளம்பரக் கட்டணம்				
பின் அட்டை வெளிப்புறம்	முழு	5000	1500	US \$ 50
	அரை	3000	1000	US \$ 30
முன் அட்டை உட்புறம்	முழு	3000	1000	US \$ 30
	அரை	2000	750	US \$ 20
பின் அட்டை உட்புறம்	முழு	2000	750	US \$ 20
	அரை	1500	500	US \$ 15

அன்பளிப்பு

அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலன்விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் வழங்கலாம்.

வங்கி : மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு.

கணக்கு இல : 11310013858926 (நடைமுறைக்கணக்கு)

காசுக்கட்டளை: அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பு.

காசோலைகள் / காசுக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஷ்ணன் என்று பெயரிடுக. அல்லது பணமாக ஆசிரியரிடம் நேரிலும் வழங்கலாம்.

அன்புடையீர்,

தயவு செய்து 2010ம் ஆண்டுக் குரிய சந்தா 1000/=தைச் செலுத்தி ‘செங்கதிர்’ இன் வரவுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் உதவுங்கள். நன்றி.

ஆசிரியர் : செங்கதிரோன் த.கோபாலகிருஷ்ணன்.

ஹானா கிராபிக்ஸ் Hana Graphics

எமது சேவைகள்

கறுப்பு - வெள்ளைப்
புகைப்படத்தை
வர்ணமாக்குதல்

நீங்கள் விரும்பிய பின்னணியில்
உங்கள் புகைப்படத்தைப்
பொருத்துதல்.

புகைப்படத்தில் இருப்பவரை
ரேகைச் சித்திரமாக்கி
நிறந்தீட்டுதல்

வியாபாரம்
மற்றும் தொழில்
சம்மந்தமான
விளம்பரங்களை
வடிவமைத்தல்

புகைப்படத்தில் உள்ள உங்கள் முகத்தில் காணப்படும் தேவையற்ற புள்ளிகள், பருக்கள் என்பன நீக்கப்பட்டு அழகாக மாற்றப்படும். மற்றும் அனைத்துவிதமான வடிவமைப்புக்களும் மிகவும் குறைந்த விலையில் செய்து தரப்படும்.

இதைத் தவிர பூப்புனித நீராட்டு விழா, பிறந்தநாள் அழைப்பிதழ்களும் மற்றும் அனைத்துவிதமான அழைப்பிதழ்களும் வடிவமைத்துக் கொடுக்கப்படும்.

கல்யாண மற்றும் பூப்புனித நீராட்டு ஆல்பம் சிறந்த முறையில் வடிவமைத்துக் கொடுக்கப்படும்.

சிங்களத்தில் இருந்து தமிழுக்கு, மற்றும் தமிழில் இருந்து சிங்களத்திற்கும் கடிதங்கள், விபரங்கள் மொழிபெயர்ப்பு செய்து தரப்படும்.

இல.15, டயஸ் வீத, மட்டக்களப்பு.

தொடர்புகளுக்கு : +94 652224820 / +94 719105237

மின்னஞ்சல் : hanags21@yahoo.com